

நாதவாணி
கவினகலமன்றம்.

பாதி
பல்கலைக் கழக

பாதி
பல்கலைக் கழக

University of Jaffna
700
UNI
249848(AR; MAIN)

ச. சுவாமிநாதன்

MAHA LUXMI
JEWELLERY MART

மஹாலக்ஷ்மி
ஜுவல்லரி மார்ட்

213A, கஸ்தூரியார் வீதி,

யாழ்ப்பாணம்.

ரெலியோன்: 7733

22 கரட் தங்க நகைகளுக்கு
யாழ் நகரில் பெயர்பெற்ற
ஸ்தாபனம்.

வாடிக்கையாளர்களின் திருப்தியே எமது குறிக்கோள்.

706
UNZ

AA

249848

யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக்கழக
நுண்கலைத் துறை
கவின் கலை மன்றம் அளிக்கும்

“நா த வா ஹி னி”

நிகழ்ச்சி மலர்

(1981—82-ம் கல்வியாண்டு)

249848

249843

இடம் : வீரசிங்கம் மண்டபம்

காலம் : 08—03—82 திங்கட்கிழமை

நேரம் : மாலை 5-30 மணி

ARCHIVES

University of Jaffna

249848

Library

HOME FINANCE LTD.

FINANCIERS

REALTORS

INVESTMENT CONSULTANTS

IMPORTERS & WHOLESALE DEALERS

LUXURY BUS OPERATORS

DEALERS IN TV & ELECTRICAL GOODS

READY BUILT HOUSES

AND MANY OTHERS

PLEASE GET IN TOUCH WITH

HOME FINANCE LTD.

463, GALLE ROAD, COLOMBO 3.

Telephone: **589190 & 587680**

BRANCH: 82, KANNATHIDY ROAD, JAFFNA.

PHONE: 8310

உள்ளே உங்கள் கவனத்திற்கு

பக்கம்

1. கவின் கலை மன்றக் கீதம்	1
2. யாழ். பல்கலைக்கழக துணைவேந்தர் ஆசிச்செய்தி	3
3. கலைப்பீடத் தலைவர் வழங்கிய வாழ்த்துச் செய்தி	5
4. கா. கைலாசநாத குருக்களின் ஆசிச் செய்தி	7
5. சங்கீத கலாநிதி ஸ்ரீமதி பட்டம்மாள் செய்தி	8
6. எதிர்க்கட்சி முதல்வரின் ஆசிச்செய்தி	9
7. யாழ். தேசிய பேரவை உறுப்பினர் ஆசிச்செய்தி	11
8. இசைப்புலவரின் பாராட்டுச் செய்தி	13
9. சங்கீத வித்வான் தேசிகரின் ஆசிச்செய்தி	15
10. க. கனகராசா ஜே. பி. யின் ஆசிச்செய்தி	17
11. கவின் கலைமன்ற உறுப்பினர் விபரம்	19
12. கவின் கலைமன்றத் தலைவரின் பேனாவிலிருந்து	21
13. இசையும் இறை உணர்வும்	23
14. நற்கலைஞானம் நற்பண்புகளை வளர்க்கும்	27
15. நாதவாகினி நிகழ்ச்சி நிரல்	29
16. ஈழத்தமிழர் ஆடற்கலைக்கு வரலாறு வேண்டும்	31
17. இசையின் பெருமை அறிவீரோ	35
18. வயலின் வடிவேலு	37
19. இலங்கையின் தமிழ்ப் பகுதிகளில் ஆடற்கலையும் அதன் நிலையும்	41
20. கர்நாடக இசையும் ஹிந்துஸ்தான் இசையும் ஒரு ஒப்புநோக்கு	43
21. தென்ஐட்டிசை வரலாறு	47
22. இசையின் வாழ்வு	51
23. அஞ்சலி	53
24. லப்த ஜால வயலின் சிறப்பம்சங்கள்	55
25. 1849இல் ஆனந்தகுமாரசுவாமி கூறியவை	57
26. தாள லய ஞானம்	61
27. வீணை சில சிந்தனைகள்	63
28. இசைப்பயனாய்	65
29. பல்லவர் பாண்டியர் கால நடனம்	69
30. Rambling Thoughts on the need for the Chamber Music	83
31. The Flute	85
32. கலையின் ஒப்பற்ற சக்தி	87
33. உதவியளித்தோர் விபரம்	89
34. நன்றி	91

With the Best Compliments

from

MASTER INSTITUTE

B M C LANE

JAFFNA

யாழ்- பல்கலைக்கழக நுண்கலைப் பீடம்

கவின் கலை மன்ற கீதம்

ராகம் : யமன் கல்யாணி

தாளம் : ஆதி

செந்தமிழ்ப் பண்பொடு நம்தமிழ்க் கலைகளை
தந்திடும் எங்கள் தாய் வாழியவே.
பைந்தமிழ் யாழ்நகர் பல்கலைக் கழகத்தின்
நுண்கலைப் பீடமும் வாழியவே.

கீதமும் வாத்தியம் நிருத்தியம் சேர்ந்த சங்
கீதமும் உயர்ந்தோங்கி வாழியவே
நாதமும் சித்தாந்த நாதாந்த வேதாந்த
போதமும் பக்தியும் வாழியவே.

வீணை வயலின் இசை நாத மிருதங்கத் தொனி
வாணியின் அருள் பொங்கி வாழியவே
வாணுதல் பாவமும் ராகமும் தாளமும்
பேணும் பரதக் கலை வாழியவே.

அழகிய கதகளி எழிலுறு சித்திரம்
அழகியல் கலைகளும் வாழியவே
செழுநகர் யாழ்ப்பாண சேர் பல்கலைக்கழக
கவின் கலை மன்றமும் வாழியவே.

கலைபயில் கலைஞரும் கவின்கலை வாணரும்
கலைதரு பீடமும் வாழியவே
கலைமகள் வாணியின் கடைவிழிக் கோணத்தில்
நிலை பெறும் நீணிலம் வாழியவே.

இயற்றியவர்

“ இயலிசைவாரிதி ”

ஸாஹித்ய சிரோன்மணி

பிரம்மஜீ என். வீரமணி ஐயர் அவர்கள்.

விரிவுரையாளர்

ஆசிரிய கலாசாலை,
கோப்பாய்.

கர்நாடக இசைப்பிரியர்களுக்கு

துர்க்காஸ் நெக்கோடிங் (B)பார்

ஒரு வரப்பிரசாதம்

சுன்கைத்தில் அன்றும் இன்றும் என்றும் உங்கள் தெரிவின்படி கர்நாடம்க, சினிமா, தெலுங்கு, மலையாளம், ஹிந்தி, ஆங்கிலம், பொப், திரைக்கதை வசனங்கள் யாவற்றையும் Stereo ஒலி அமைப்பில் Dolrg முறையில் சிறந்த நிபுணர்களின் கைவரிசையில் நேரடி கவனிப்பில் ஒலிப்பதிவுசெய்து குறித்த தவணையில் வழங்கப்படும்.

குறிப்பு: இசை வளாக மாணவர்களின் கர்நாடக ஓடர்கள் சிறந்த முறையில் கவனிக்கப்படும்.
TDIC, MEXCELL, SONY CHF, மொத்த விற்பனையாளர்கள்

68, K. K. S. ROAD,
CHUNNAKAM.

“THURKAS”
RECORDING BAR

பேராசிரியர் சு. வித்தியானந்தன்

துணைவேந்தர் அவர்களின்

ஆசிச் செய்தி

யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக்கழக நுண்கலைப் பிரிவினர் நாத வாஹினி என்னும் மலரினை இவ்வாண்டு வெளியிடுகின்றனர். பல்கலைக் கழகத்தின் பல்வேறு துறைகளிலே பயிலும் மாணவர்கள் தம் துறை சார்ந்த விடயங்கள்பற்றித் தாம் எழுதும் கட்டுரை, கவிதை ஆகியன வற்றைத் தொகுத்து மலர்களாக வெளியிடும் முயற்சி பல்கிப் பெருகிக்கொண்டு வருகின்றது. இது பல்கலைக் கழகத்தின் அறிவுசான்ற, சமூக உணர்வு சான்ற வளர்ச்சியினைக் காட்டி நிற்கின்றது. இவ்வளர்ச்சிப் பங்களிப்பிலே இவ்வருடம் நாத வாஹினியும் சேர விருப்பது மகிழ்ச்சிக்குரியதே.

மக்களின் அழகுணர்வினை வளர்ப்பதற்கு எமது நுண்கலைத் துறையினுடைய சேவை அமையவேண்டியுள்ளது. அரங்குகளிலும் ஆக்கங்களிலும் தம் திறமையினைக் காட்டும் இப்பிரிவினர் அவர்களுடைய வித்துவ முயற்சிகள் பற்றிய விளக்கங்களைத் தமிழ் மக்களுக்கு வழங்குவதன் மூலம் அவர்களுடைய கலை முயற்சிகளை எல்லோரும் ரசிப்பதற்குத் துணைபுரிவர். இத்தகைய நல்ல செயலினை நாத வாஹினி மூலம் நுண்கலைப் பகுதியினர் செய்வார்கள் என நம்புகிறேன். நாத வாஹினி நல்ல நாதத்துடன் வெளிவர ஆடவல்லானே வேண்டுகிறேன்.

பேராசிரியர்

சு. வித்தியானந்தன்,

துணைவேந்தர்,

யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக்கழகம்.

திருநெல்வேலி,

02-02-1982.

ராணி ஆபரண மாளிகை
தங்க வைர நகை வியாபாரம்

அழகிய
தங்கப்பவுண் நகைகளுக்கும்
வைரங்களுக்கும்
சிறந்த ஸ்தாபனம்

ராணி ஆபரண
மாளிகை

241, பிரதான வீதி,
பருத்தித்துறை.

நம்பிக்கை! நாணயம்! நயம்!
காலத்திற்கும் கருத்திற்கும்
உகந்த நவீன டிசைன்களில்
தங்க நகைகளுக்கு

ரேணுகா

நகை மாளிகை
218, பிரதான வீதி பருத்தித்துறை
ஓடர் நகைகள் உத்தரவாதத்துடன்
குறித்த காலத்தில்
செய்து கொடுக்கப்படும்.

RANUGA
JEWEL HOUSE

218, Main Street POIN PEDRO.

சுசீலா

ஆபரண மாளிகை
பிரதான வீதி, பருத்தித்துறை

★

SUSILA
JEWEL HOUSE

258, POINT PEDRO

ராஜம்

நகை மாளிகை
224, பிரதான வீதி பருத்தித்துறை

உங்களது நயம் நம்பிக்கை
நாணயமுள்ள
நவீன தங்க வைர நகைகளுக்கு

சிறந்த இடம்.
ஓடர் நகைகள்
குறித்த காலத்தில்
செய்து கொடுக்கப்படும்.

கலைப்பீடத் தலைவர்

வழங்கிய

வாழ்த்துச் செய்தி

நுண்கலைத்துறை மாணவர்கள் நடத்தும் கவின்கலை மன்றம் இரண்டாம் தடவை அளிக்கும் கலைவிழா 'நாத வாணினி' எனப் பெயர் சூட்டப்பட்டிருப்பது பொருத்தமேயாகும். இசை, நடனம் இவற்றைப் பயிலும் மாணாக்கர் நாதோபாசனையில் ஈடுபட்டிருப்பவர்கள் என்பது நாமறிந்ததே. அந்தவகையில் நாதத்தை அடிப்படையாகக் கொண்டு நிகழ்ச்சிகளைத் தயாரித்து வழங்குதல் நல்ல ஒரு பரிசீலனை முயற்சி என்பதில் ஐயமில்லை. மரபு வழிவரும் ஞானத்தையும் உணர்வையும் போற்றிப் பேணும் அதேவேளையில், புதிய புதிய பரிசோதனைகளையும் மேற்கொள்ளுதல், கலை வளர்ச்சிக்கு இன்றியமையாதது. கவின்கலை மன்றத்தினர் இதில் ஆர்வம் கொண்டிருப்பது மகிழ்ச்சிக்குரியது. நாத வாணினி நலமுடன் திகழ என் வாழ்த்துக்கள்.

க. கைலாசபதி

**BEST QUALITY
FIXED PRICE!
HAPPY TEXT**

149, 168, Model Market,
JAFFNA.

கன்னியர் மனங்கவரும்
சிங்கப்பூர் நைலெக்ஸ்,
மணிப்புரி, காஞ்சிபுரம்
கூறைச் சேலைகள்

மற்றும்

பட்டு வேட்டி, சட்டிங், சூட்டிங்
அழகுசாதனப் பொருட்கள்

யாவற்றிற்கும் நாடுங்கள்

ஹாப்பி டெக்ஸ்

149, 168, நவீன சந்தை,
யாழ்ப்பாணம்.

WITH THE BEST
COMPLIMENTS
FROM

**KALYANI
CREAM HOUSE**

73, Kasturiar Road,
JAFFNA.

BRANCH:

**SAAMBAVI
TRADE CENTRE**

46, Kasturiar Road,
JAFFNA.

நம்பிக்கை ! நாணயம் !! நயம் !!!

காலத்திற்கும் கருத்திற்கும்

உகந்த

நவீன டிசைன்களில்

தங்க நகைகளுக்கு

கல்பனா

தங்க மாளிகை

231, பிரதான வீதி, பருத்தித்துறை.

ஓடர் நகைகள்

உத்தரவா தத்துடன்

குறித்தகாலத்தில் செய்துகொடுக்கப்படும்

அன்பளிப்பு

பரணி

மருந்துச்சாலை

ஆஸ்பத்திரி வீதி,
யாழ்ப்பாணம்.

தொலைபேசி: 7386.

DEPARTMENT OF HINDU CIVILIZATION
UNIVERSITY OF JAFFNA
THIRUNELVELY
JAFFNA

ஆசிச் செய்தி

இராமநாதன் நுண்கலைப் பிரிவினரால் உருவாக்கப்பட்ட கவின்கலை மன்றம் ஆண்டிறுதியில் நாதவாஹினி என்னும் அழகிய பெயர்கொண்ட மலரை வெளியிட முன்வந்திருப்பதை அறிந்து மட்டில்லா மகிழ்ச்சி யடைகின்றேன்.

கலைகள் பற்றிய அறிவை வளர்க்கும் நன்றைக்குடன் வெளிவர இருக்கும் இம் மலர் இயல், இசை, நாடகம் என்னும் முத்தமிழ் மணங் கமழ்வதாய், கலைகள் பற்றிய விபரங்களை வழங்கும் சிறப்புடன் மலரவேண்டும் என வாழ்த்தி ஆசிகூறுகிறேன்.

கா. கைலாசநாத குருக்கள்.

No. 50 Gandhi Mantap Road,
Kotturpuram,
Madras - 60085.
Phone: 414129

பேரன்புடையீர் !

தங்கள் 'கவின்கலை மன்றம்' ஸ்தாபிக்கப்பட்டுக் குறிப்பிடத் தக்க நற்பணிகளைச் செய்து வருவதையறிய மிகவும் மகிழ்ச்சி. இப்படியே தொடர்ந்து சங்கீதக் கலையை வளர்க்க தங்கள் மன்றம் செய்யும். காரியங்களெல்லாம் சித்திபெற இறைவனைப் பிரார்த்திக்கிறேன். அன்புரிவாராக !

வணக்கம்.

சங்கீத கலாநிதி ஸ்ரீமதி பட்டம்மாள்.

ஆசிச் செய்தி

யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக் கழகத்தின் ஓர் அங்கமாக இயங்கும், நுண்கலைப் பீட மாணவர் அமைப்பான 'கவின் கலை மன்றம், நடாத்தவுள்ள கலை விழாவை ஒட்டி வெளியிடும் மலருக்கு, ஆசிச் செய்தி வழங்குவதில் நான் பெரு மகிழ்வடைகின்றேன்.

தமிழ் மக்கள் இசை, நடனம் முதலிய கவின் கலைகளை தொன்றுதொட்டு தமது உயிரே போல் போற்றி வளர்த்து வந்திருக்கிறார்கள். இலங்கை வாழ் தமிழ் மக்கள் இக் கலைகளை வளர்ப்பதில் ஏனைய நாடுகளில் வாழும் தமிழ் மக்களுக்கு எவ்விதத்திலும் பின் நின்றவர்கள் அல்லர். இத்துறையில் யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக் கழக நுண்கலைப் பீடமும், அங்கு இயங்கும் கவின் கலை மன்றமும் எமது மக்கள் மத்தியில் போதிய விழிப்பையும் ஆர்வத்தையும் ஏற்படுத்தி, இக் கலைகளின் வளர்ச்சியில் ஏனையோருக்கு முன் மாதிரி யாக நாம் திகழ பணி புரிய வேண்டும் என்று விழைகின்றேன்.

கவின் கலை மன்றம் சிறப்புற்று ஒங்குக.

'நாதாவாஹினி' கலைவிழா சிறந்த விருந்தாக அமைவதாக.

இப்படிக்கு,

அ. அமிர்தலிங்கம்

எதிர்க்கட்சி முதல்வர்.

T. P. No 8009

கம்பி வகைகள் பெயர்ந் வகைகள்
எஸ்-லோன் பைப் வகைகள்

பெற்றுக்கொள்ள நாடவேண்டிய ஸ்தாபனம்

Shamie
Hardware

234/5. STANLEY ROAD.
JAFFNA.

With Compliments

M/s. Trans Lanka Investments Ltd.

COLOMBO, KANDY, JAFFNA.

யாழ். தேசியப் பேரவை உறுப்பினர்
வி. யோகேஸ்வரன் அவர்களின்

ஆசிச் செய்தி

யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக்கழகத்தில் ஒரு நுண்கலைப்பீடம்,
இது எல்லார்க்குந் தெரிந்த விடயம் ;
இப் பீடத்தார் தமக்குள் ஒரு 'கவின்கலை மன்றம்'
இதுவும் சிலருக்குத் தெரிந்த விடயம்
இம்மன்றம் தனக்கென ஒரு மலரை
'நாதவாஹினி' என்ற நாமத்துடன் வெளியிடுகின்றது.
இது எவருக்கும் தெரியாத விடயம்.
எனக்குங் கூடத்தான். தெரியாத விடயம் புதுமை.
தெரிந்த விடயம் பழமை
புதுமை பிறந்தது 'பொங்கலுடன்' — அப்
புதுமை வளரட்டும் புத்தாண்டுடன்
'நாதவாகினி'
பெயரில் இனிமை, பிறப்பில் தனிமை, தொண்டில் இளமை
இன்னிசையணிந்த பொன்னிளஞ் செல்வியாம் தமிழ்ச் செல்விபோல்,
செல்வியின் சேவை நமக்குத் தேவை.
நாதவாஹினி,
நலிவுற்ற கலைஞருக்குத் தெளிவுண்டாக்குவாள்,
நல்ல இளங் கலைஞர்களைத் தோற்றுவிப்பாள்
நமது கலைப் பெட்டகத்தைப் பேணிக்காப்பாள்
என எண்ணுகின்றேன், எதிர்பார்க்கின்றேன், ஆசிக்கின்றேன்.
மாற்றார்களால் மறைந்து விடலாம் — மறைக்கப்பட்டு விடலாம் நமதுகலைகள்.
நல்ல சந்தர்ப்பத்தில் 'நாதவாஹினி'
வரட்டும்; வளரட்டும், எமது கலை கலாச்சாரம், பண்பாட்டினைப்
பாதுகாக்கட்டும் அதற்காக நமது ஆசிகள்.
'நாதவாஹினி'
ஆக்கக் குழுவினருக்கும் எனது பாராட்டுக்கள்

நன்றியுடன்,

வெற்றிவேல் யோகேஸ்வரன்,
யாழ். நாடாளுமன்ற உறுப்பினர்.

உத்தரவாதமும் உறுதியும்
நவீன வேலைப்பாடும் கொண்ட
அழகிற் சிறந்த தங்க நகைகளுக்கு
சிறந்த ஸ்தாபனம்

செ. கந்தசாமி அன் சன்ஸ்
நகை வியாபாரம்.

206, கே. கே. எஸ். வீதி,
யாழ்ப்பாணம்.

தொலைபேசி : 7830.

முத்துமாரியம்மன் கோவிலடி,
சிவன்கோயில் ஒழுங்கை,
சாவகச்சேரி.
20—01—1982.

யாழ். பல்கலைக் கழக நுண்கலைப் பீடத்தினால்
கலை வளர்ச்சிக்காக
வேண்டிய பணிகளைச் செய்ய முன்வரும்
சகலருக்கும்

எமது பாராட்டு உரித்தாகுக

மேற்படி பீடத்தினால் வெளிவரவிருக்கும் “நாதவாஹினி”
என்ற மலர் சிறப்புற்றுக் கலைஞர்களுக்கும், கலைகளுக்கும் ஆதரவும்
புகழும் தேடிக்கொடுத்து எமது நாடு செழித்து ஒங்க வகைசெய்ய
வேண்டுமென்று எல்லாம் வல்ல இறைவனை வேண்டி வாழ்த்து
கின்றேன்.

இசைப் புலவர்

ந. சண்முகரத்தினம்.

பாதுகாப்பின் சின்னம்

41 வருடகால சேவை

த பிஞான்ஸ் கம்பெனி லிமிட்டட்,
249, மின்சாரநிலைய வீதி,
யாழ்ப்பாணம்.

தொலைபேசி—7680.

ஐயாக்கண்ணு தேசிகர் அவர்களின்

ஆசிச் செய்தி

யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக்கழக நுண்கலைப் பீடத்தில் மாணவர் களால் ஒன்றுசேர்ந்து அமைக்கப்பட்டுள்ள கவின்கலை மன்றம் கர் நாடக இசைக்கலையையும் பரதம், கதகளி போன்ற நடனக் கலை களையும் ஈழநாட்டில் மேலும் மேலும் வளர்த்து வருவதைக் காட் டும் ஒரு மைல் கல்லாக அமைந்துள்ளது. இக்கவின்கலை மன்றம் செயற்படுத்தும் ஆக்கபூர்வமான நடவடிக்கைகள் மூலம் பல்கலைக் கழகத்திலும் சமுதாயத்திலும் இது ஒரு ஒளி விளக்காக மிளிரும் என்பது திண்ணம்.

இம் மன்றத்தினர் “நாதவாஹினி” என்ற பெயரில் வெளி யிடும் இம்மலர் நிறைவான பயனைத் தருமென நான் ஆசிப்பதுடன் இம்மன்றம் செழித்தோங்கி வளர்ச்சிபெற வேண்டுமென்று எல்லாம் வல்ல இறைவன் ஆசி கிடைக்கப் பிரார்த்திப்பதுடன் எனது மன முவந்த வாழ்த்துக்களைத் தெரிவித்துக் கொள்கின்றேன்

வாழ்க கவின்கலை மன்றம்!

இங்ஙனம்

சங்கீத வித்வான்

அ. ஞா. அ. தேசிகர்

மனம் மகிழும்

தங்க நகைகளை

விரும்பிய டிசைன்களில் உத்தரவாதத்துடன்
பெற்றுக்கொள்ள

இன்றே விஜயம் செய்ப்புங்கள்

ஆர்த்தி ஜுவலர்ஸ்

111, கஸ்தூரியார் வீதி,
யாழ்ப்பாணம்.

JEYA WINDING WORKS

ஜெயா வைன்டிங் வேர்க்ஸ்

மோட்டர், மைக்னற் கொயில், ஏ. சி. பான், டைனமோ,
ஆமச்சர் முதலியன சிறந்த முறையில் வையின்டிங் செய்து
குறித்த தவணையில் கொடுக்கப்படும்.

54, மணிக்கூட்டு வீதி,
யாழ்ப்பாணம்.

ஆசிச் செய்தி

உலகிலுள்ள பல உயிர்களையும் படைத்தும், காத்தும் அழிக்கின்ற எல்லையறு பரம்பொருளின் உதரத்திலிருந்து உதித்த தமிழ் மொழி கலையுடன் பின்னிப் பிணைந்து இரண்டறக் கலந்துள்ளது. நீக்கமற நிறைந்து நிற்கும் மொழியும், இயல் இசையும் நீர் இன்றி நிலமில்லை, நிலம் இன்றி நீர் இல்லை என்ற நிலைக்கு ஒப்பாகும். கொடிய விடத்தையுடைய பாம்பையும் இசையால் வசமாக்கலாம். அரவத்தை அணிகலகைப் பூண்டிருக்கும் பரமனையும், இராவணன் கையங்கிரியைப் பெயர்த்தபோது இசையால் வசைத்தான் என்றால் இசை யாரையும் தன்வசம் ஈர்க்கும் சக்தியுடையது. யாழ் இசைக்கு எழுந்த பரிசு யாழ்ப்பாணம். கவின் கலை மன்றம் மக்களுக்கு அளிக்கும் பரிசு “நாத வாஹனி” நிலைநின்று, நெடிதுயர்ந்து, கிளைபல தாங்கி, மலர் பல ஈன்று தமிழ்ப் பல்கலை மணம் பரப்பப் பார்வதி பரமேஸ்வரி துணைவேண்டி வாழ்த்து கின்றோம்.

“சிவநெறிப் புரவலர்”

க. கனகராசா, ஜே. பி.

“திருஆலவாய்”,

த. பெ. இலக்கம் 77,

காங்கேசந்துறை வீதி,

யாழ்ப்பாணம்.

வா. 3.

With best Compliments

from

CHELLIAH SIVAPATHALINGAM

JEWEL MERCHANT

**(78) 220, KASTURIYAR ROAD,
JAFFNA.**

Phone : **7794**

★ ★ ★

அழகும், தாமும்

நவநாகரிக டிசைன்களும் உள்ள

தங்க வைர நகைகளுக்கு

நம்பிக்கையான ஸ்தாபனம்

செல்லையா சிவபாதலிங்கம்

வைரக்கல் நகை வியாபாரம்

(78) 220, கஸ்தூரியார் வீதி,

யாழ்ப்பாணம்.

தொலைபேசி : **7794**

யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக் கழகம்
நுண்கலைப் பீடம்

கவின் கலை மன்றம்

1981 / 82

செயற்குழு உறுப்பினர்கள்

தலைவர்:	செல்வன் பாவிஜுப்பிள்ளை வின்சென்ட்
செயலாளர்:	செல்வி சுகந்தி இராமலிங்கம்
இளம் பொருளாளர்:	செல்வி கமலராணி திசைவீரசிங்கம்
உப தலைவர்:	செல்வி வாசுகி மஹாரட்னம்
உப செயலாளர்:	செல்வி பத்மராணி சுந்தசாமி
பத்திராதிபர்:	செல்வன் சதாசிவம் நித்தியானந்தன்

நிர்வாகக் குழு உறுப்பினர்கள்

செல்வி ஜெயலக்ஷ்மி பொன்னையா
செல்வி வனிதா தர்மலிங்கம்
செல்வி சுபாஷினி ராஜநாயகம்
செல்வி சாந்தி சோதிநாதன்
செல்வி கௌசல்யா சிவருரு
செல்வி அன்புமணி ஆசீர்வாதம்
செல்வி ராகினி ஐயாத்துரை

பெரும் பொருளாளர்: திருமதி சிவசக்தி சிவநேசன்
(விரிவுரையாளர், நுண்கலைப் பீடம்)

காப்பாளர்: திருமதி ஞானம்பிகை பத்மசிகாமணி
(விரிவுரையாளர், நுண்கலைப் பீடம்)

வியாபார உலகில் - ஓர் ஒளிர் விடும்

‘விண்மீன்’

‘விமாகி’

விடு கட்டுவோருக்கு !

விட்டைத் திருத்தம் செய்வோருக்கு,

விட்டை அலங்கரிக்க விரும்புவோருக்கு,

அனைவருக்கும் யாழ் நகரில் தகுதிவாய்ந்த

ஸ்தாபனம்

‘வி மாகி’

27/3, மின்சார நிலையவீதி — யாழ்ப்பாணம்.

தொலை பேசி : 8043.

✿ உள்ளூர், இறக்குமதி செரமிக் பொருட்கள்

✿ குளியலறைச் சாதனங்கள்

✿ எஸ்-லோன் பைப், உபகரணங்கள்

✿ மாபிள்ஸ் கற்கள், நிலத்தில் பதிக்கும் கற்கள்

அனைவற்றுக்கும் ஒருமுறை விஜயம்

செய்யுங்கள்

வி மாகி

எம்மிடம் பொருட்களை வாங்குவோருக்கு, கவனமாக, பத்திரமாகவும் உங்கள் இல்லங்களில் நாமே கொண்டு வந்து தருவோம்.

யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக் கழகம் நுண்கலைத்துறை
கலின்கலை மன்றம் நிர்வாகக்குழு

இருப்பவர்கள்:-

(இடமிருந்து வலமாக) செல்வி. தி. கமலராணி (இளம் பொருளாளர்), திருமதி. ஞா. பத்ம சிகாமணி (காப்பாளர்), செல்வன். பா. வின்சென்ற் (தலைவர்), திருமதி. சி. சிவநேசன் (பெரும் பொருளாளர்), செல்வி. இ. சுகந்தி (செயலாளர்), செல்வன். ச. நித்தியானந்தன் (பத்திராதிபர்).

நிற்பவர்கள்:-

(இடமிருந்து வலமாக) செல்விகள் ஐ. ராகினி, சோ. சாந்தினி, இ. சுபா ஜினி, ஆ. அன்புமணி, ம. வாசுகி (உபதலைவர்), சி. கௌசல்யா, க. பத்மராணி (உப செயலாளர்), பொ. ஜெயலக்ஷ்மி.

வளரும் இளங் கலைஞர்கள் வரிசையில்
 யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக்கழக நுண்கலைத்துறை இறுதியாண்டு மாணவர்கள்

இருப்பவர்கள் : (இடமிருந்து வலமாக) செல்வன் உ. சந்தான கிருஷ்ணன், செல்விகள்: சு. கவாதேவி, க. பத்மராணி, ம. ரதி ராணி, த. வசந்தி, இ. சுகந்தி, கு. தனபாலினி, வி. திருமகள், பொ. ஜெயலட்சுமி, செல்வன் பா. வின்சென்ற நடுவில் நிற்பவர்கள்: (இடமிருந்து வலமாக) செல்விகள்: க. ஷியாமளா, ச. ஜெயவாணி, ம. சுகந்தி, தி. கமலராணி, பா. நாக ராஜேஸ்வரி, சு. சந்திரவதனி. அ. நளினி, திருமதி ர. மகேஸ்வரன், செல்விகள்: தேவகி, இ. ராஜீவி, சி. ஜீவரட்னம், த. ராஜேஸ்வரி. நா. யோகேஸ்வரி, ரட்ணகுமாரி.

மேல் நிற்பவர்கள் : (இடமிருந்து வலமாக) செல்விகள் சோ. ஷியாமளா, ம. ஜெயகங்கா, தி. கமலராணி, க. வசந்தி, செ. அம்பிகாவதி, பா. சாந்தினி.

கவின்கலை மன்றத் தலைவரின் பேரொலிலிருந்து....

செல்வன் பாவிலுப்பிள்ளை வின்கென்றர்
(தலைவர் — கவின்கலை மன்றம்)

இயல், இசை, நாடகம் எனும் முத்தமிழின் திறம் வியந்து, அலைபலையாகக் கலைகளை யும் காவியங்களையும் படைத்தளித்தனர் நம் முன்னோர்கள். அவற்றினுள் இசை, நடனம், சித்திரம், சிற்பம் ஆகியவை தெய்வாம்சம் பொருந்திய கலைகளாகும். இவை ஒன்றுக்குள் ஒன்று பின்னிப் பிணைந்து செவிக்கும், கண்களுக்கும், மனதிற்கும் மகிழ்வுட்ட வல்லன. இக்கலைகள் என்றும் நிலைத்திருக்கும் வண்ணம் அவற்றின் வளர்ச்சியில் — உயர்ச்சியில் நாட்டம்கொண்டு போற்றி வருகின்றது எமது தமிழுலகம். இச்சீரிய பணியை, கல்விச் சாலைகளையாவும் கலைக் கோவில்களாகித் திறம்பட நிறைவேற்றுகின்றன. இதில் எமது யாழ் பல்கலைக் கழக நுண்கலைப்பீட கவின்கலைமன்றம் முன்னிற்கின்றது.

இதேவேளை அதன் செயற்பாட்டிலும், வளர்ச்சியிலும் பொருமை கொண்ட சக்திகளின் இடிபாடுகளும் இல்லாமலில்லை. மாணவர்களிடையே மட்டும் மாற்றங்களை உருவாக்குவது மட்டுமன்றி பரந்து வாழும் தமிழ்மக்களிடையிலும், தமிழ்ச் கலைஞர்களிடையிலும் மலர்ச்சியை ஏற்படுத்திப் பரந்த அளவில் செயல்திட்டங்களைச் செயற்படுத்துவது, நலிவுற்ற கலைஞர்களுக்கு உதவி செய்து, எமது கலை கலாச்சாரங்களைப் பாதுகாப்பது, இளம் கலைஞர்களை ஊக்குவிப்பது, வெளி நாடுகளிலுள்ள கலைஞர்களை எமது பல்கலைக் கழக நுண்கலைப்பீடத்திற்கு வரவழைத்து, அவர்கள் மூலம் இளம் கலைஞர்களது கலைத் தாகத்தைத் தீர்த்து அவர்களை ஊக்குவிப்பது போன்ற எமது நோக்கங்களை நிறைவேற்றுவதே எமது எண்ணமாகும். விளம்பரத்திற்காக சொகுசுப் பிரயாணங்

களை மேற்கொள்வதும், விருந்து வைபவங்கள் ஏற்பாடு செய்து கேளிக்கை நடத்துவதும் எமது நோக்கமல்ல. மறைந்துபோகும் தமிழ்க் கலை வடிவங்களைப் பாதுகாக்க வேண்டும், வளர்க்கவேண்டும், மற்றவர்களுக்கு முன்னோடியாக விளங்கவேண்டும் என்பதே எமது நோக்கமாகும். எமது நோக்கம் தூய்மையானது என ஏற்றுக்கொண்டபலர் எமக்கு உதவி செய்தார்கள். அவர்களின் எண்ணங்களை எமது வளரும் கலைஞர்களுக்குத் தெரியப்படுத்தி, இலங்கைத் தமிழர்களுடைய கலை வடிவம் இதுதான் என மற்றோர் அறியும்படி நாம் செயற்பட முயலவேண்டும்.

இதன்பொருட்டு கலைஞர்களிடையே முற்போக்கு எண்ணங்கள் உருவாக வேண்டும். இவ்வேளையில் எமது நுண்கலைப்பீடத் தலைவரின் கூற்று எனது ஞாபகத்திற்கு வருகிறது. “ பல்கலைக் கழக மாணவர்கள் தாம் செய்யும் ஒவ்வொரு செயலையும், பிறர் தம்மைப் பார்த்துச் செயற்பட முன்மாதிரியாக இருக்கவேண்டுமே தவிர, பிறரைப் பார்த்துத் தாம் கைக்கொள்வோராக இருக்கக் கூடாது ” என்பதே அக்கூற்றாகும். ஒவ்வொருவரும் இக்கூற்றைச் சரியாகக் கடைப்பிடித்து வருவார்களாயின் இன்று நாம் இப்படிக்க கடைநிலையில் இருக்கவேண்டிய நிலை வந்திருக்க முடியாது. உலகமென்ற நாடக மேடையில் சமுதாயம் என்ற சாக்கடையில் ஒரு கலைஞனவன் சேற்றில் மலர்ந்த செந்தாமரையாக இருக்க வேண்டும். தனக்கென ஒரு தரத்தை நிர்ணயித்து அதைக் கடைப்பிடிக்க வேண்டும். கலைஞன் கலைஞனாகவே இருக்கவேண்டும். உலகிலுள்ள பல்வேறு துறைகளில் கலைத்துறையும் ஒன்று. இதுவே

மேன்மை மிக்கது, முதன்மையானது என்பது எனது பணிவான கருத்து. இதையாரும் ஏற்கலாம், மறுக்கலாம்; எனது கருத்து இதுவாகும். எமது கலைகள் வளர நாம் எமது பங்கைக் கொடுக்க வேண்டுமேயன்றி நம்மைப் பெரியவர்கள் என்ற தோற்றம்காட்டி அழித்தொழிக்கக் கூடாது.

புரட்சிகரமான எண்ணங்கள் கலைஞர்கள் மனதில் ஏற்படலாம். அவற்றைச் செயற்படுத்த முனையும்போது பொருளாதாரம் அவர்களைப் பின்னோக்க வைக்கிறது. இந்த நிலையில் பொதுமக்கள்தான் கைகொடுத்து உதவவேண்டும். இதேவேளை கலைஞர்களும் தமது பகட்டான வாழ்க்கைக்காக ஏதையும் செய்யாமல் நாட்டின், சமுதாயத்தின் நலனுக்காக, 'உரிமைகளை வென்றெடுப்பதற்காகத் தம்மை ஈடுபடுத்த வேண்டும். அது மட்டுமன்றி இலங்கைவாழ் தமிழ் மக்களுக்கென ஒரு கலையை, கலாச்சாரப் பண்பாட்டுக் கோலங்களை உருவாக்கி வருங்கால சமூகத்தின் கைகளில் ஒப்படைக்க வேண்டும். எம்மிடையே உள்ள கலைஞர்கள் ஏன் இந்த

நல்ல கைங்கரியத்தைச் செய்ய முன்வரவில்லை? திறமையில்லையா? உருவாக்க முடியாதா? ஏன் எமக்கு இந்தநிலை?

இந்தியாவின் கேரள நாட்டுக் கலையான கதகளி நடனத்தை தமது கலைப்படைப்பாக, தென் இலங்கை வாழ்மக்கள் சிறிது மாற்றத்துடன் 'கண்டிய நடனம்' என உலகஅரங்கில் வெளிப்படுத்தி சர்வதேச அந்தஸ்தைப் பெறும்போது நாம் ஏன் தமிழ் மக்களுக்கென ஒரு கலைப்படைப்பை உருவாக்க முடியாது? சிந்தியுங்கள், செயல்படுங்கள், எமது கலை கலாச்சாரப் பண்பாட்டுக் கோலங்களைப் படைத்துக்காட்ட முயலுங்கள்.

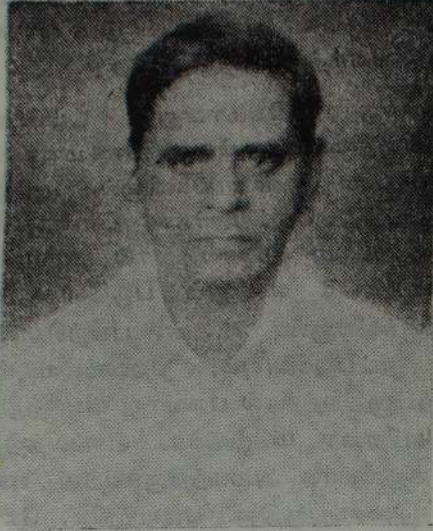
இதற்கு வளர்ந்த கலைஞர்களும், வளர்ந்து வரும் இளம் கலைஞர்களும் முயற்சியெடுக்க வேண்டும், நமது கலை, கலாச்சாரப் பண்பாட்டுக் கோலங்களை நாமே பாதுகாக்க நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும். இப்பாரிய பொறுப்பைக் கட்டிக்காக்க எமது கவின்கலை மன்றமும் ஆக்கபூர்வமான நடவடிக்கைகளை மேற்கொள்ள அனைவரினது ஒத்துழைப்பையும் வேண்டி நிற்கின்றேன்.

எ. கே. எஸ்.

நகை மாளிகை

68, கன்னாதிட்டி,
பாழ்ப்பாணம்.

போன்: 519

“இசையும் இறையணர்வும்”

— எஸ். வி. பார்த்தசாரதி

(சங்கீத விபூஷணம், சங்கீத சாம்ராட்)

இசை உலகெங்கும் வியாபித்திருக்கிறது.

இசை மக்களின் ஜீவன். அது ஆன்மா தன்னை உலகத்துக்கு வெளியிடும் உயர்ந்த

மொழி. இசை ஓர் சக்தி; இசையொன்றே கேட்போரின் மனதை உருக்கவல்லது. நமது அமரகவி பாரதிதான் இசையைப்பற்றி எவ்வளவு அழகாகப் பாடியிருக்கிறார்.

கானப் பறவை — கலகல எனும் ஒசையிலும்
காற்றுமரங்களிடைக் காட்டும் இசைகளிலும்
ஆற்று நீரோசை — அருவி ஒலியினிலும்
நீலப் பெருங்கடல் எந்தேரமுமேதான் இசைக்கும்
ஒலித்திடையே உதிக்கும் இசையினிலும்,
மானுடப் பெண்கள் வளருமொரு காதலினால்
ஊனுருகப் பாடுவதில் ஊறிடுந்தேன் வாரியிலும்,
ஏற்ற நீர்ப்பாட்டின் இசையினிலும், நெல்லிடிக்கும்
கோற்றொடியார் குக்குவெனக் கொஞ்சும் ஒலியினிலும்,
சுண்ணமிடிப்பார் தம் — சுவைமீகுந்த பண்களிலும்,
பண்ணை மடவார் பழகுபல பாட்டினிலும்,
வட்டமிட்டுப் பெண்கள் வளைகரங்கள் தாமொலிக்கக்
கொட்டி இசைத்திடுமோர் கூட்டமுதப் பாட்டினிலும்.
வேயின் குழலோடு வீணைமுதலா மனிதர்
வாயினிலும், கையாலும் வாசிக்கும் பல்சுருவி
நாட்டினிலும் காட்டினிலும் நாளெல்லாம் நன்றொலிக்கும்
பாட்டினிலும், நெஞ்சைப் பறிகொடுத்தேன்.

என்கிறார் பாரதியார்.

கலைமகள். நாரதர்வீணை ஒலியும், சுண்ணன் குழலோசையும், யாழ்ஒலியும், மற்றும் பல வித நாத வாத்தியங்களின் ஒலியும், சிலம் பொவியும்; பறவைகளின் சுளங்கமற்றகலகல

என்ற ஒலியும் இசை வெளியீடுகளே. சங்கீதக்கலை, பல நுண்கலைகளிலும் தலைசிறந்தது என்று சொன்னால் மிகையாகாது. பாமரர், பண்டிதர் முதல்—அரசர் ஆண்டியுள்பட மக்கள் மட்டுமல்ல விலங்குகள், செடி கொடி

கள் கூட இசையின்பத்தில் பரவசம் அடைவதை நாம் கண்கூடாகப் பார்த்திருக்கிறோம். இசைக்கு கல்லும் கரையும் என்பார்கள். “ செவிக்கு உணவில்லாதபோது சிறிது வயிற்றுக்கும் ஈயப்படும் ” என்பதிலிருந்தே இசையின் பெருமையை நன்கு உணர முடிகிறது.

இசையே ஓர் தனிமொழி. வார்த்தைகளினால் வெளியிடமுடியாத நுட்பமானகருத்துக்களை இசையின் மூலமாகத்தான் வெளியிட முடியும். யாவரையும் வசப்படுத்தும் சக்தி இசைக்கு இருப்பதினாலேயே தான், ஞானிகளும், பெரியோர்களும் இசையை சிறந்த கருவியாகக்கொண்டு இறையருள் பெற்றுர்கள். தாம்பெற்ற இன்பத்தை வையகமும் பெற்று பயன் அடையட்டுமே என்ற எண்ணத்தில் உண்டானதே தேவார திருவாசகங்கள், தில்விய பிரபந்தங்கள், பக்திச்சுவை நிறைந்த சங்கீதத்திரிமூர்த்திகளின் ச்ருதிகள், முத்துத்தாண்டவர், கோபாலகிருஷ்ண பாரதிபோன்றோரின் பாடல்கள். இம்மாதிரியே சபீர், மீரா போன்றோர்கள். உள்ளத்திலே உண்டான பக்திப்பெருக்கை, உள்ளத்திலே உணரும் உணர்ச்சிகளை இசையின் மூலமாகவே பரம்பொருளுக்குத் தெரிவித்தனர்.

இந்தியாவிலும், மேல்நாடுகளிலும், எல்லா இசைவாணர்களும், பிறகலைஞர்களும், இசையே மானிடர்களின் பொதுமொழி, ஒவ்வோர் உள்ளத்தையும் உருக்கும் மொழி என்பதை ஒத்துக்கொள்கிறார்கள். எத்தேசத்தினர்களையும், ஒருவன் தன் இசையால் மகிழும்படி செய்யலாம்.

உலகத்தில் எங்கும் காணாத காட்சியை தமிழ்நாட்டில்தான் காணலாம். கோயிலில்லா ஊரில் குடியிருக்கவேண்டாம் என்ற முதுமொழிக்கிணங்க கோயில் இல்லாத ஊரே தென்னாட்டில் இருக்கமுடியாது. அக்கோயிலிலிருந்து இறைவனுக்கு அர்ப்பணிக்கும் நாதஸ்வர இசை தமிழ்நாட்டிற்கு ஏற்பட்ட தனிப்பெரும் சிறப்பு. தமிழ்நாட்டில் நடக்கும் ஒவ்வோர் காரியத்திற்கும்

நாதஸ்வர இசை இன்றியமையாதது. நாதஸ்வர இசை பல்லாண்டுகளாக இசையை வளர்த்து வந்திருக்கிறது.

இசைக்கு முக்கியமானதும், உன்னதமாக உள்ளதுமான அம்சம் இராகமாகும். இராகம் என்பது ஸ்வரங்களினால் அழகு செய்யப்பெற்று, கேட்பவர்கள் உள்ளத்தில் இன்பம் ஊட்டும் இசைவடிவாய் உள்ளது. இந்த இராகம் என்னும் பகுதியானது, ஓர் இசைக்கலைஞன், தன் பயிற்சியால் பெற்ற நுட்பங்களையும், திறமையையும், தன் கற்பனாதித்தால் பலவாறு விபரித்துக் காட்டி, பிறரை மகிழ்விக்கச் செய்வதற்கு உகந்த கருவியாக அமைந்திருக்கிறது எனலாம். இசைப்பகுதிகள் பலவற்றில், கேட்போர் எளிதாகவும், இயற்கையாகவும் கேட்டுத் தெரிந்துகொள்ளக் கூடியது இந்த ராகமே எனலாம்.

தொன்றுதொட்டே தமிழகத்தில் இராகங்களை மிகவும் அபிவிருத்தி செய்திருக்கிறார்கள் என்பது தமிழ்ச்சங்க நூல்களில் இசைப்பகுதியினின்றும் நன்கு புலப்படுகின்றன. சிலப்பதிகாரத்தினால் ஆதிஇசையின் குறிப்பையும் காண்கிறோம். தொல்காப்பியத்தில் முல்லை, குறிஞ்சி, மருதம், நெய்தல், பாலை என்ற ஐந்துவகை நிலங்களுக்கும் உரிய பண்ணும் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது. இன்னும் இராகங்களை பாலைகளாகவும், திறங்களாகவும் வகுத்து 103 பண்களாகக் கொண்டனர். இவையன்றி இராகங்களைப் பாடவேண்டிய காலங்களையும் இசைநூல்களில் காண்கிறோம். அதாவது பண்முறையில் பகல்பண், இரவுப்பண், பொதுப்பண் என்று பிரித்திருப்பதிலிருந்து, காலையில் இந்தந்த ராகங்களைப் பாடவேண்டும், சிலபண்களை எந்தவேளையில் வேண்டுமானாலும் பாடலாம் என்று காலவரையறையைச் சொல்லியிருக்கிறார்கள்.

விடியற்காலையில் நாதஸ்வரத்தில் பூபாள இராகத்தைக் கேட்கும்போதோ அல்லது காலை 7, 8 மணிக்கு பிலஹரி, தன்

யாஸி, காவேரி போன்ற ராகங்களைக் கேட்கும்போது நம்மையறியாமலேயே ஓர் உணர்ச்சி ஏற்படத்தானே செய்கிறது. நம்மைவிட ஹிந்துஸ்தானி இசைக்கலைஞர்கள் இந்தந்தகாலத்தில்தான் இந்தந்த ராகங்களைப் பாடலாம் என்றமுறையை இன்றும் கடைப்பிடித்து வருகிறார்கள்.

திருமுறைகளின் வாயிலாக இன்று நாம் பண்களின் பெருமையை அறிகிறோம். திருமுறையையோ, திவ்யப்பிரபந்தங்களையோ பாடியவர்கள் தன்நிலைமறந்து இறைவன்பால் ஈடுபட்டு அர்ப்பணித்த பாமாலைகள் அல்லவா? இவ்வாறு இறை உணர்வோடு பாடிய பாடல்கள்தான் பக்திப் பாடல்கள்.

கர்நாடக இசையில் உயர்ந்த இடத்தைப் பெறுவது ராக அமைப்புத்தான். ஒவ்வொரு ராகமும், அதற்கு ஏற்றவாறு தனித்தன்மை பெற்றிருப்பது கவனிக்கத்தக்கது. உயர்ந்த இசையை அனுபவிக்க வேண்டுமானால், ராகத்தைக் கேட்டால் தான் அதைப் பெறமுடியும். நம் கர்நாடக இசையே கல்பனைஸங்கீதத்தில் அல்லவா அமைந்திருக்கிறது.

இசையில் கல்பிதஸங்கீதம், கல்பஸங்கீதம் என இருவகைப்படும். கல்பிதஸங்கீதம் என்பதற்கு ஸ்ரீ தியாகராஜஸ்வாமிகள், முத்துஸ்வாமி தீஷிதர், சியாமா சாஸ்திரி, கோபாலகிருஷ்ணபாரதி போன்றவர்களின் பாடலைச் சொல்லலாம். அந்த கல்பிதஸங்கீதமும், அந்த இசைக்கர்த்தாக்களின் கற்பனையினால் அல்லவா உண்டாயிற்று. தங்கள் கற்பனையையெல்லாம் ஓர் ராகத்தில் திரட்டி, ஓர் உருவம்கொடுத்து உண்டாக்கியது தானே கீர்த்தனைகள்.

ஆனால் ஓர்ராகத்தில் அமைந்த ஓர் கீர்த்தனையைக் கேட்டோமானால், அந்த ராகத்தின் சில சஞ்சாரங்களையே மனதில் கொண்டு இசைக்கர்த்தா இயற்றியிருப்பது தெரியவரும். ஆனால் இதேராகத்தில் மற்றொரு இசைக்கர்த்தாவின் பாடலைக்கேட்கும்

வா-4

போது அவர் அந்தப்பாடலை வேறொரு கோணத்திலிருந்து அமைத்திருப்பதைக் காணலாம். இது கல்பிதஸங்கீதம். ஆனால் அந்தராகத்தை ஒரு விதவான் பாடும்போது அந்தராகத்தின் முழுவடிவத்தையும் கேட்க முடிகிறது.

மற்றும் இசையை கலைச்சங்கீதம், பக்திசங்கீதம் என்றும் இருவகையாய்ப் பிரிக்கலாம். கலைச்சங்கீதத்தில் இசைக்கு முக்கியத்துவம் ஸாஹித்யம் துணையாக நிற்கிறது. பக்திஸங்கீதத்தில் வார்த்தைகளுக்கு முக்கியத்துவம் கொடுத்து இசை உறுதுணையாக நிற்கிறது.

சங்கீத தரிமூர்த்திகளில் ஒருவரான ஸ்ரீ தியாகராஜஸ்வாமி பக்திப்பெருக்கில் பிரமணை நினைந்து உருகிப்பாடிய ச்ருதிகள் எத்தனையோ எத்தனை. ஆனால் அவைகள் எல்லாவற்றையுமே பக்திப்பாடல்கள் என்று சொல்லிவிட முடியுமா. பக்திப்பெருக்கில் பாடினாலும், அவைகள் எல்லாம் கலைச்சங்கீதத்திற்காக இயற்றப்பட்டவைகள். அவைகளைக் கவனிக்கும்போது அந்தச் ச்ருதிகளில் இசைக்கு முக்கியத்துவம் கொடுத்து இருப்பது தெரியவரும். ஸ்வாயிகளின் உற்சவ சம்பிரதாய கீர்த்தனங்களில் வார்த்தைகளுக்கு முக்கியத்துவம் கொடுத்து இசையை துணையாக வைத்திருப்பதையும் கவனிக்கவேண்டும்.

அது எந்தஇசையாக இருந்தாலும் எந்தப் பாஷையில் பாடினாலும், பாடுபவர் பொருள்உணர்ந்து பாடினானால், அவரே பாட்டில் லயித்துப் பாடுவார். அவர் லயிக்கும்போது கேட்போரும் அதில் ஈடுபடுவார். இன்று ஏன் தேவார திருவாசகங்கள், பிரபந்தங்கள், ஸங்கீத த்ருபூர்த்திகளின் ச்ருதிகள், கோபால கிருஷ்ணபாரதி, முத்துத் தாண்டவர் பாடல்கள் இன்றும் கேட்போர் மனதைத் தொடுகின்றன என்றால் அவர்கள் மனமுருகி இறையணர்வில் லயித்துப் பாடி நம்மையும் பரவசமடைபுச் செய்திருக்கிறார்கள்.

நாதரூபனை இறைவனை, நாத உபாசனை செய்து வழிபட்டார்கள் பெரியோர்கள். பக்தியல்லாத சங்கீதம் எதற்குப் பிரயோசனம் என்கிறார் தியாகராஜ ஸ்வாமிகள்,

இசைவாணர்கள், தாங்கள் பாடும் பாட்டின் பொருளை அறிந்து இறையணர்

வோடு இசையை இறைவனுக்கே அர்ப்பணித்துப்பாடினால், இசையன்பர்களும் அதைக்கேட்டு உள்ளம்மகிழ்ந்து, அந்தப் பக்திவெள்ளத்தில் அவர்களும் கலந்து மகிழ்வார்கள் என்பதில் ஐயமில்லை.

எஸ். வி. பார்த்தசாரதி.

செல்லையர் சீவலிங்கம்

↓
தங்கப்பவுண் நகை வியாபாரம்

190. கஸ்தூரியார் வீதி, யாழ்ப்பாணம்.

போன் : 7162

அழகிய நகைகளுக்கு
இன்றே
விஜயம் செய்யுங்கள்.

ஓடர் நகைகள்
குறித்த நேரத்தில்
செய்து கொடுக்கப்படும்.

ஒருமுறை விஜயம் செய்தால்
உண்மை விளங்கும்.

அழகிய பவுண் நகைகள்

தங்கப் பவுண்

வைரங்கள்

கே. என். எம் மீருன்சாஹிப்

தங்கப்பவுண் நகைமாளிகை

நகை வியாபாரம்

கன்னாதிட்டி, யாழ்ப்பாணம்.

போன் : 585

நற்கலை ஞானம் நற்பண்புகளை வளர்க்கும்

AR

“ஆயகலைகள் அறுபத்து நான்கினையும்
ஏய உணர்விக்கும் என்னம்மை”

என்று வாணியைத் துதிக்கிறோம். இறை
யருளிஞாலே கலையுதிக்கிறது என்பதை இப்
பாடிகள் தெளிவுபடுத்துகின்றன.

“இசையே இசையின்ப வடிவே

இசைக் கிசையும் பரமே” என்று
பாடிய பெரியார் இறைவன் இசை வடிவ
மாகியுள்ளான் என்பதை எடுத்து விளக்கு
வதைக் காணலாம்.

“ஓம்” என்னும் ஒலியின் வடிவாக
இயற்கையின் அருவி. காற்று, கடலலையின்
வழியாக உலவும் இறை ரூபத்தை நாமே
புறக் கண்களாற் கண்டு, காதாற்பருகி அனு
பவிக்கின்றோம். இன்னும் ஆனந்தத் திரு
நடனமே, ஆடும் கலையருவாக நின்று திரு
விளையாடல் செய்யும் அப்பனை ஆடற்கலை
யின் இருப்பிடம் என்றும் கூறுகின்றனர்
அடியார்கள். “ஆட்டினாலவரே ஆடாதார்
யாரே” என்ற கூற்றினாலும் நடன நாடகர்
இறைவனே என்பதையும் நாம் காண்கின்
றோம். இவ்வாறு அழகியற் கலைகள் எல்லாம்
ஆண்டவன் சொத்துக்கள் என்ற உண்மையை
நாம் உணர்கின்றோம்.

இக்கலைகள் நற்பண்புகளின் பிறப்பிட
மாக விளங்குகின்றன. இசையானது மன
தின் மாசு நீக்கும் குளிர்ந்த நீரருவி; மாயை
யின் மயக்கம் தீர்க்கும் மனோகரத் தென்றல்.
பாவ இருளை உள்ளத்தில் இருந்து பறந்
தோடச் செய்யும் ஒளி வெள்ளம். இசையின்
பத்திலே ஆழ்ந்தவர்கள் இறையின்பத்தைச்
சுகிக்கின்றார்கள். உள்ளம் மாத்திரமன்றி
உடலையும் இசை புனிதப்படுத்துகின்றது.
இவ்வண்ணம் உடலையும், உள்ளத்தையும்

ஒருங்கே சுத்திகரிப்பதால் இசை நற்பண்பு
களை நம்மிடத்தே ஒங்கி வளரச் செய்கிள்
றது.

நடனக் கலையை ஆராய்ந்து பார்க்கும்
போது பொறுமை, ஒழுக்கம், அமைதி, இன்
முகம், இன்சொல், நேர்மை முதலான அரிய
பண்புகளை வளர்க்கும் சிறந்த ஆசிரியனாக
இக்கலை உதவுகிறது. சிறந்த நடன கலா
ரூபன் இத்தகு பண்புகளின் வாய்க்காலா
கவே விளங்குகின்றான்.

மேலும் பொதுவாகக் கலை வாழ்க்கை
யில் ஈடுபட்டவர்கள் புனிதமான அக வாழ்
வையும், புற வாழ்வையும் அனுசரித்து வருவ
தாலேயே கலைகள் யாவும் புனிதக் கலைகள்
எனப் போற்றப்படுகின்றன. இனிய வாத்
திய இசையின் மூலம் ஐம்புலன்களையும்
அடக்கி இறைவனோடு இரண்டறக் கலக்கும்
அடியார்களை வாழ்க்கையிலும், வரலாற்றி
லும் நாம் கண்டு வருகிறோம்.

கினம், வன்மம், அழுக்காறு முதலான
திய பழக்கங்கள் தீண்டியவர்கள் கலைகளின்
பெயரைக்கூட உச்சரிக்கத் தகுதியற்றவர்
கள். அவர்களைக் கலையும் தேடாது. கலைஞர்
களும் வரவேற்க மாட்டார்கள்.

மேலே கூறப்பட்டவற்றிலிருந்து நற்
கலைகளானவை அன்பு, அமைதி, அடக்கம்,
அருள், பொறுமை, புனிதம் முதலான அரிய
பண்புகளை வளர்த்து மக்களை ஒழுக்கத்தின்
சின்னமாக உயர்த்துகின்றன என்பதை நாம்
மறக்க முடியாது.

சி. ஜிசிந்தா,

2-ம் வருட மாணவி,
(வாய்ப்பாட்டு).

For all your requirements of
Motor Spares
Tyres and Tubes
Please Contact

P. Somasundaram & Co.

293, Stanley Road,

JAFFNA

Telephone No. 7340

Sivaraj Trading Co.

DEALER IN

**ELECTRICAL
HARDWARES**

63, MAIN STREET,
POINT PEDRO.

For Modern Clothes
Visit

Hatim Enterprises

22, 24, Clock Tower Road,

JAFFNA.

Dealers in:

Textiles
Readymade Garments
and
Baby Requirements

*With Best Compliments
of*

Ananthan Motors

23, CLOCK TOWER ROAD,
JAFFNA.

T'phone: 7340

யாழ் பல்கலைக் கழகம் நுண்கலைப் பீடம்

கவின் கலை மன்றம் வழங்கும்

“நாத வாஹினி”

நிகழ்ச்சி நிரல்

5.30 - 5.35 — மங்கள விளக்கேற்றல்
5.35 - 5.40 — வரவேற்புரை
5.40 - 5.50 — மன்ற கீதம்
5.50 - 6.05 — வாய்ப்பாட்டு
6.05 - 6.20 — வாத்திய விருந்து
6.20 - 6.30 — பிரதம விருந்தினர் உரை
6.30 - 7.00 — பரிசளிப்பு

7.00 - 7.10 — இடைவேளையும் நன்றியுரையும்

7.10 - 7.55 — பரத நாட்டியம்
7.55 - 8.05 — மெல்விசை
8.05 - 8.50 — கதகளி நடனம்

249843

VICTOR & SONS

இசைப்பிரியர்களே !

உங்களுக்கோர் இனிய நற்செய்தி !

உங்களுக்குத் தேவையான பாடல்களையும்,
வாத்திய இசைகளையும் காதுக்கினிமையான
ஸ்டீரியோ.:பொனீச (Sterio Phonic) மூலம்
பதிவுசெய்துகொள்ள
இன்றேநாடுங்கள்

VICTOR & SONS,

100, Stanley Road,
JAFFNA.

ஈழத்தமிழர் ஆடற்கலைக்கு வரலாறு வேண்டும்

“நிருத்திய கேசி”
கலைஞர் வேல் ஆனந்தன்

(நடன விரிவுரையாளர், கோப்பாய் ஆசிரிய கலாசாலை.)

கீழைத்தேய நாட்டியக் கலைகள் என்று குறிப்பிடப்படும் பொழுது, அவை இந்திய நடன வடிவங்களைப் பேசுகின்றன. இறைவனைத் துதிக்க, பாடல்கள் எங்ஙனம் பயன்பட்டனவோ அவ்வாறே இறைத்து வத்தைத் தேடி ஓட நாட்டியக் கலையையும் ஒரு சாதனமாகக் கொண்டனர் இந்திய மக்கள். இதனை அடியொற்றியே இந்தோனேஷியா, மலேஷியா, சீயம் போன்ற நாடுகளுக்கும் இக் கலாச்சாரச் சாயல் பரவிய தென்றால் மிகையாகாது.

“ஆத்மானந்தம், சிவானந்தம்” என்ற பதங்கள் கலை, சமயம் என்பவற்றின் உண்மைப் பொருளையும், நோக்கத்தையும் வெளியாகக் காட்டுவனவாகும். இந்திய நடனங்கள் யாவும் மன அமைதியை ஏற்படுத்தி ஆன்மாவின் தூய நிலையைப் பிரகாசிக்கச் செய்யும் கருவியாக அமைகின்றன. “வெண்மைப் பிரகாசம் பொருந்திய நித்திய வஸ்து பல வர்ணக் கண்ணாடிகளுக்கூடாகத் தோன்றும் தன்மைதான் கலை” என்று கூறுகின்றார் ஆங்கிலக் கவிமான “ஷெல்லி” என்பவர். இந்த அடிப்படையிலும் ஆடல் வடிவங்கள் மூலம் இறைத்துவத்தைக் காணவே முயன்றனர் இந்திய மக்கள். பிரதேச வேறுபாடுகளுடன் கூடிய வாழ்க்கை முறைப் பண்புகளுக்கேற்ப நாட்டிய வடிவங்களும் செயல் முறையில் வேறுபட்டன.

நாட்டிய சாஸ்திரத்தின் அடிநிலைக் கோட்பாடு இறைத்துவம் ஆகும். இந்தியத் துணைக்கண்டத்தின் பல்வேறு இன மக்க

ளிடையே பல்வகைப்பட்ட கலாச்சாரப் பண்புகளைக் காண்கிறோம். ஒவ்வோர் இனம்களும் தங்களின் கலாச்சாரப் பண்புகளுக்கு ஏற்ற ஆடல் வடிவங்களைக் கொண்டுள்ளனர். குறிப்பிட்ட கால கட்டத்திலிருந்து வரலாறுகள் கிடைக்கின்றன. எனினும் எல்லா நடன வகையிலும் அடிநாதமாக அமைவது “நாட்டிய சாஸ்திரமே.”

இந்திய துணைக்கண்டத்தின் வடபுலத்தைப் பொறுத்தவரை முகலாய ஆட்சிநிலை கொண்டிருந்த காலம், முகலாய நாகரீகமும் அந்த மக்களுடன் இணைந்து கொண்டதால் “கதக்” நடனத்தில் அத்தகைய பண்பைக் காண்கிறோம். குறிப்பிட்ட முகலாயர் ஆட்சிக் காலத்தில் அரச தர்பார்களில் ஆடல் அரிவையர் அரசர்களைக் கனிப்பூட்டி கனியவைக்கும் காட்சிப் பாவைகளாக இருந்திருக்கின்றனர். அதன்மூலம் அப்பிரதேசத்தில் அமைதியையும் நட்பையும் நிலைநாட்டி இருக்கிறார்கள். அத்தோடு மார்க்கபோதனைகளையும், காவியப் பண்பு செறிந்த கதாபாத்திரங்கள் மூலமாக வாழ்க்கையின் உண்மை நெறி முறைகளை வெளிப்படுத்தியதாகவும் கூறுகின்றது, இந்த நடனத்தின் வரலாறு.

“மணிப்புரி” நடனம் பாரத நாட்டின் கிழக்குப் பிரதேசத்தைச் சேர்ந்தது. கிருஷ்ண பரமாத்மாவை மையப் பொருளாக வைத்து அவரைப் போற்றிப் பாடி ஆடும் லாஷிய, சிருங்கார நிலையைக் காட்டுவது. மென்மையும் நளினமும் பக்தி உணர்

வும் அந்த ஆடல் வடிவிலே விஞ்சி நிற்கும் பண்பைக் காணலாம். ஆனந்தத்தோடு கூடிய இன்ப நிலையை அது மக்கள் மனதிலே தோற்றுவிக்கின்றது. ஆஸாம், மணிப்பூரி போன்ற மானிலங்களின் கிராமங்கள் தோறும் சிதறிக் கிடந்த மணிப்பூரி நடனத்தை ஒன்றுதிரட்டி மெருகூட்டிய பாரிய பொறுப்பு வங்கக் கவியான “தாகூரைச்” சாரும். மணிப்பூரி நடனத்தை அழகியல் அந்தஸ்திற்கு உயர்த்தியதோடு கிழக்கிந்தியாவின் பண்பாட்டுக் கோலங்களை ஒரு சேர அமைத்த வரலாற்று நாயகனாகவும் “கவி தாகூர்” அமைகிறார்.

இந்தியாவின் தெற்கே கேரளத்தில் உள்ள கதகளியும், தமிழ்நாட்டிலுள்ள பரத நாட்டியமும், திராவிட மரபிலே தோற்று விக்கப்பட்ட ஆடல் வடிவங்கள். இவற்றின் முதுகெலும்பாக அமைவதும் இறைத்துவமே. கதகளியின் வரலாற்றில் “கோட்டாரக்கரை அரசரையும்” “கோட்டையத்து தம்பிரானையும் குறிப்பிடும் கால கட்டத்தில் தமிழ் நாட்டில் “தஞ்சைச் சகோதரர்களான” பொன்னையா, சின்னையா, சிவானந்தம், வடிவேலு என்போர் பரத நாட்டிய வரலாற்றில் காணப்படுகின்றனர். அதற்குப் பின்னால் கேரளத்தின் “மகாகவி வள்ளத்தோள்” நாராயண மேனான் காலத்தைக் கதகளி வரலாறு காட்டினால், தமிழகத்தின் பரதநாட்டியத்தின் வரலாறு பந்தனை நல்லூர் மீனாட்சி சுந்தரம் பிள்ளையையும் - கிருஷ்ணையரையும் காட்டுகின்றது. அதற்குப்பின் கதகளியில் “குரு கோபிநாத்” காலம் என்றால் பரத நாட்டியத்தில் திருமதி “ருக்மணி அருண்டேல்” காலம் என்பது தெரிகின்றது. இப்படியே ஒவ்வொரு நடன வடிவங்களிலும் மாற்றம் ஏற்படும் பொழுது அவற்றிற்கு ஓர் வரலாறு தென்படுகின்றது. அவ்வரலாற்றின் பின்னணியிலே குறிப்பிட்ட வரலாற்று நாயகர்கள் தென்படுகிறார்கள். தென்னகத்தைப் பொறுத்தவரை பிரதேச வேறுபாடுகள் இருந்தாலும் பண்பாட்டு உணர்வோடு கூடிய மரபுவழி எழுச்சிகள் கேரளத்திற்கும் தமிழகத்திற்கும் பொது

வானதாகவே இருந்திருக்கின்றது. எனவே தான் இவ்விரு நடன வடிவங்களை வரலாற்று நிலையில் நாம் பார்க்கும்போது அவை தேய்ந்த போதும், வளர்ந்தபோதும், மாற்றத்திற்குட்பட்ட போதும், எழுச்சி பெற்ற போதும் இணைந்தே வந்துள்ளன என்பது புலனாகும்.

நமது நாட்டைப் பொறுத்தமட்டில் இவ்விரு நடனங்களுக்கும் நாம் உரிமை கொண்டாட முடியாது. எனினும் திராவிட மரபு வழிவந்த மக்களாக நாம் இருக்கின்ற காரணத்தால் இவ்விரு நடன வகைகளையும் நாம் நமதாக ஏற்றுள்ளோம். ஆனால் சர்வதேச அரங்கில் இந்த ஆடற்படைப்புகளை “நமது” என்ற உரிமையுடன் சமர்ப்பிக்க முடியவில்லையே ஏன்?

இந்தியத் துணைக்கண்டம் ஒரே நாடு. ஆனால் பலமொழிகளை, பல பண்பாடுகளைக் கொண்ட நாடு. கதகளி, பரதநாட்டியம், மணிப்பூரி, கதக், ஓடிசி, குச்சுப்பிடி, மோஹினி ஆட்டம், யக்ஷகானம், பங்கரா இப்படியே இந்தியாவின் பல நடன வடிவங்கள் சர்வதேச அரங்கில் அங்கீகாரம் பெற்றுவிட்டன.

இலங்கையும் ஒரேநாடு. ஆனால் இரண்டு கலாச்சாரப் பண்புகளையுடைய மக்களைக் கொண்ட நாடு. தென் இலங்கை மக்களின் கண்டிய நடனம் சர்வதேச அரங்கில் பவனி வந்துவிட்டது. ஆனால் நாம் பெற்ற ஆடல் வடிவங்கள் மூடப்பட்ட நிலையில் உள்ளனவே காரணம் என்ன? இலங்கைத் தமிழரின் நாட்டிய வடிவத்தை உலகமக்கள் ஏற்றுக் கொள்ளும் அளவிற்கு “ஒறிஜினாலிற்றி” இல்லையே.

கதகளியையும் பரத நாட்டியத்தையும் தென்னிந்தியாவிலிருந்து நாம் பெற்றுள்ளோம். அவற்றை அடுத்த பரம்பரையிடம் திணித்து விட்டு நாம் கலைஞர்கள் என்ற பெருமையுடன் இருந்து விடுகின்றோம். உண்மையில் நாம் கலைஞர்களா? அல்லது... அஞ்சல் நிலையங்களா...? நமது நாட்டிய வடிவங்களுக்கு வரலாறு இருந்தால் அல்

லவா “ ஒறிஜினூலிற்றி கிடைக்கும்” “ஒறிஜினூலிற்றி” இருந்தால் தானே வரலாறு எழுத முடியும்!

1972-ம் ஆண்டில் நம் நாட்டுக் கல்வித் துறையில் ஏற்பட்ட மாற்றம் தென் இலங்கை கண்டிய நடனம், கீழ்நாட்டு நடனங்களின் வரலாற்றிலும் ஒரு மாபெரும் திருப்புமுனையாக அமைந்தது. நமது தமிழ்ப் பிரதேசங்களில் இம்மாற்றம் ஏற்பட முடியவில்லையே. காரணம் “ நமது மொழியியல்புடனும், மண் வாசனையுடனும் கூடிய ஆடல் வடிவங்களை நாம் உருவாக்க முற்படவில்லை” அதனால் நாம் தென்னிந்தியாவிலிருந்து பெற்ற ஆடல் வடிவங்கள் மக்கள் மத்தியில் பொதுவான செல்வாக்கைப் பெறவும் முடியவில்லை.

ஆக நாட்டிய சாஸ்திரம் சாஸ்திரீய நடன வகைகளின் அடித்தளம் என்பது உண்மை. ஒவ்வொரு சாஸ்திரீய நடன வடிவங்களிலும் அவற்றிற்கிடையே பல்வேறு வகைப்பட்ட “ பாணிகள்” உண்டு. இவற்றை யாரும் சாஸ்திரீய நடனம் இல்லை என்று மறுக்கவில்லை. இப்படிப் பார்க்கும் போது “ நமக்கு என்றோர் பாணி” தோன்ற வேண்டும் என்று சிந்திப்பதில் என்ன தவறு?

எனவே இவங்கைவாழ் தமிழர்களின்

ஆடல் வடிவத்திற்கு வரலாறு தோற்றுவிக்க வேண்டுமென்றால் அடிப்படை தவறாத முறையில் நாட்டியத்தில் புதியதோர் ஆக்கம் தோற்றுவிக்கப்படல் வேண்டும். அது, நமது மொழி இயல்புடனும், மண் வாசனையுடனும் கூடியதாக அமையவேண்டும். இனிவரும் நாட்டியப் பரம்பரையினராகுதல் இப்பணியினைச் செய்வார்களா? செய்ய வேண்டும்.

அத்துடன் “ நாதவாஹினி” விழா எடுக்கும் யாழ். பல்கலைக்கழக நுண்கலைப் பீடம் ஈழத்து தமிழ் மக்களின் பாரம்பரிய கலாச்சாரக் கோலங்களை, கட்டிக் காக்கவும் வழர்க்கவும் உள்ள களமாக உள்ளது என்பது அந்த நிறுவனத்தின் பொதுவான இலக்காகும். ஆராய்ச்சி நோக்கிற்கான அடிப்படை அறிவைத் தரவும், வழிப்படுத்தவும், பேராசிரியர் பெருமக்களுக்கு யாழ். பல்கலைக் கழகத்திற் பஞ்சமில்லை.

எனவே,

தாபன ரீதியான ஒரு மாற்றத்தை, கலைப் படைப்புக்களில் நமக்கென்றோர் “ பாணியை” நுண்கலைப் பீடம் ஏற்படுத்துவதுடன், ஈழத்தமிழர்க் கென்றோர் தனித்துவமான கலைப் பரம்பரை உருவாக வழிசமைக்கும் என்று நாம் நம்புவோம்.

நவநாகரீக நகைகளுக்கும்,
ஓடர் நகைகள் குறித்த தவணையில்
உத்தரவாதத்துடன் பெற்றுக் கொள்ளவும்
சிறந்த ஸ்தாபனம்

நியூ சோதி ஜுவல்லர்ஸ்

127, கஸ்தூரியார் வீதி, யாழ்ப்பாணம்.

கீழ்நாட்டு வாத்தியக்
கருவிகளா !

மேல்நாட்டு வாத்தியக்
கருவிகளா !

எது வேண்டுமாயினும்
தொடர்புகொள்ளவேண்டிய இடம்

நாதன் இசைக் களஞ்சியம்,
40, முனிஸ்வரன் வீதி,
யாழ்ப்பாணம்.

தொலைபேசி இல. 8040

சகல விதமான வாத்தியக் கருவிகளும் உத்தரவாதத்துடன்
திருத்திக் கொடுக்கப்படும்

இசையின் பெருமையை அறிவீரோ?

கூலையாம் தலையின் முடியாகும்
களின் பெறும் இசையை நனி கேட்டு
உலகிற் பிறந்த உயிர்களெல்லாம்
உணர்வை இழந்து நின்றிடுமே.

நிலையில் லாத வாழ்க்கையிலே
நிலையாய் நின்று நிழல் போல
அலையும் மாந்தர் வாழ்வினிலே
அனைத்தையும் ஒன்றாய் இணைத்திடுமே.

கானகம் செல்லும் ஆவினங்கள்
காட்டில் வாழும் விலங்கினங்கள்
ஆன்மை எல்லாம் இசைகேட்டு
அடங்கும் தத்தம் நிலைமறந்து.

இசையில் வல்ல இராவணனும்
இசைத்த இசையில் த(ன்)னை மறந்து
விசையாய் ஊன்றிய விரலதனை
விரைவாய் எடுத்தான் விரிசடையான்.

துன்பம் செய்யும் மாந்தரையும்
துரத்தும் கொடிய நோய்களையும்
அன்பால் இசையைப் பொழிவதனால்
அப்பால் விலகச் செய்திடலாம்.

காலைவிரியும் மலர் மொட்டை
கானம் பாடி வண்டினங்கள்
சோலை மலராய்ச் செய்திடுமே
சோர்வு நீங்கிச் செழித்திடுமே.

இசையில் வல்ல குறுமுனியும்
இடையில் வந்த பெருமலையை
தசையின் ஆட்டம் சிறிதுமின்றி
தானாய் ஒடுங்கச் செய்திட்டான்.

நாயன் மார்கள் அனைவருமே
நன்றாய் இசையை அறிந்துணர்ந்து
வாயாற் பாட விடம்நீங்கும்
வானம் பொழியும், வளம்சிறக்கும்.

மாதவி பின்னால் கோவலனும்
மயங்கிச் சென்றது இசையாலே
போதவிழ் கொன்றை மலர்தானும்
பொங்கிப் பூத்ததும் இசையாலே.

ஆலயவாயில் மணி ஒலிக்க,
ஆங்குள யாவும் இசைபரப்ப
பாலய மாமெனப் பரமனடி
பணித்திடும் இசையின் பணியிதுவே.

ஆ நிரை மேய்க்கும் இடையர்களும்
அதனைக் கூட்டிட வேய்ங்குழலில்
பாநிரை கூட்டும் போதினிலே
பாங்குடன் ஒன்று சேர்ந்திடுமே.

எங்கும் இன்பம் பொங்கிவர
இசையும் இசையை அறிவீரோ?
எங்கள் வாழ்வில் இசைகூட்டும்
இசையின் பெருமையை அறிவீரோ?

கமலராணி. திருமலை சாமி சர்மா
4th year.(Vocal)

வயலின் வடிவேலு

— பேராசிரியர் வி. வி. சுப்பிரமணியம்,
வயலின் வித்வான்
தமிழ்நாடு அரசினர் இசைக் கல்லூரி,
மதுரை.

கலைத் தேவதையின் உறைவிடமாகத் திகழ்ந்தது தஞ்சைத் தரணி. தெய்வீகக் கலையின் மேன்மையின்பொருட்டு வாழ்ந்தவர்களில் அனேகர், தஞ்சையில் பிறந்தவர்கள்.

“ தஞ்சை நால்வர் ” (Tanjore quartette) என்ற சிறப்புப் பெயரில் புகழ்பெற்றிருந்த நான்கு சகோதரர்களில் கடைச்செல்வராவார், வடிவேலு என்னும் பிறவிமேதை. பரத நாட்டியக் கலையை முறையாகப் பயிலுவிக்கும் நட்டுவரை பரம்பரையில் கி. பி. 1810ஆம் ஆண்டு பிறந்தார். இவருடைய மூன்று சகோதரர்களான சின்னய்யா, பொன்னய்யா, சிவானந்தம் ஆகியோரும் கலைத்துறையில் மேதைகளாகச் சிறந்தவர்களாவர். “ தஞ்சை நால்வர் ” தஞ்சை அரசவைப் புலவர்களாயும், கலைஞராயும் விளங்கினர்.

ஸங்கீத மும்மூர்த்திகளில் ஒருவரான ஸ்ரீமுத்துஸ்வாமி தீக்ஷிதரிடம் இசை பயின்றார் வடிவேலு. தமிழ், தெலுங்கு ஆகிய மொழிகளில் மிகச்சிறந்த புலமை பெற்று, சிறந்த கவிஞராகத்திகழ்ந்த வடிவேலு “ ஸ்வார்ட்ஸ் ” (Schwartz) என்னும் ஐரோப்பியப் பாதிரியாரிடம் வயலின் பயின்றார்.

தஞ்சை அரண்மனையில், மேலூர் வாத்தியக் குழுவினரால் இசைக்கப்பட்ட இசைமெட்டுக்களை (Western tunes) தன் குருவாகிய ஸ்ரீமுத்துஸ்வாமி தீக்ஷிதரிடம், வயலின் வாசித்துக் காண்பித்தார் வடிவேலு. தன் சீடனின் ஆற்றலைக் கண்டு பெருமிதமுற்ற ஸ்ரீ தீக்ஷிதர், வடிவேலுவை வெகுவாகப் பாராட்டி நல்லாசிகள் வழங்கி

னார். அதுமட்டுமல்லாமல், வடிவேலுவால் இசைக்கப்பட்ட அதே ஆங்கில மெட்டுகளில் (Western tunes) சில வடமொழிப் பாடல் களையும் இயற்றி மகிழ்வுற்றார்.

பரத நாட்டிய சாத்திரத்தின் கலை நுணுக்கங்களிலும், இசைக்கலையிலும், பாடல்கள் இயற்றும் கவித்திறனிலும் வடிவேலு பெற்றிருந்த ஆற்றல் அளப்பிடற்கரியதாயிருந்தது. கேட்பவர்கள் வியக்குமளவில் திறமை பெற்றிருந்த வடிவேலு கலைஞர்களாலும், அரசர்களாலும், ரசிகப் பெருமக்களாலும் பெருமளவில் போற்றப்பட்டார்.

மிகுந்த தன்னம்பிக்கையும், பிடிவாத இயல்பும் கொண்டவர் வடிவேலு. தஞ்சைக் கோயிலில் தங்களுக்கு உரித்தான உரிமைகளை வலியுறுத்தவேண்டிய நிலைமை ஒருசமயம் வடிவேலுவுக்கு ஏற்பட்டது. கலைஞர்களின் பொது நன்மையைக் கருதி போராடியதன் காரணமாக வடிவேலு, தன் சகோதரர்களுடன் தஞ்சையிலிருந்து ஓரத்த நாட்டுக்கு இடமாற்றம் செய்யப்பட்டார். தஞ்சை அரசின் இச்செய்கைக்கு எதிர்ப்புத் தெரிவிக்கும் வகையில், வடிவேலு தஞ்சை அரசவையிலிருந்தும் விலகினார்.

தஞ்சை நால்வரில்லாமல் அரசவை பொலிவிழந்தது, இதையுணர்ந்த தஞ்சை அரசு மறுபடியும் சகோதரர்களுக்கு அழைப்பு விடுத்தது. சகோதரர்கள் வற்புறுத்தியும் கூட, தஞ்சை அரசின் அழைப்பை ஏற்க மறுத்தார் வடிவேலு.

மும்மூர்த்திகளில் தலைசிறந்தவரான ஸ்ரீத்யாகராஜரிடம், வடிவேலு நெருக்கமான நட்புறவு கொண்டிருந்தார். ஸ்ரீஸ்வாமிகள் பாடும்பொழுது அவருடன் பக்கவாத்தியமாக வயலின் வாசிப்பதைப் பெரும் பேரூக எண்ணினார் வடிவேலு. வடிவேலுவின் வயலின் வாசிப்பைக் கேட்டு வியக்காதவர்கள் அரிது. அவரது விரல்களினின்றும் எழுப்பப்படும் இனிமையான ஸ்வரங்களின் ஒலியில் தியாகராஜரே மயங்கினார் என்பதற்குச் சான்றுகள் உள்ளன. பல சமயங்களிலும் தான் பாடும் பொழுது, வடிவேலுவைத் தன்னுடன் வயலின் வாசிக்கச் சொல்லி மகிழ்ந்திருக்கிறார் ஸ்ரீஸ்வாமிகள்.

தானியற்றிய பாடல்களை ஸ்ரீத்யாகராஜரிடம் பாடிக் காண்பிப்பதை வழக்கமாகக் கொண்டிருந்தார் வடிவேலு. ஸ்ரீத்யாகராஜரின் பாராட்டுகளைப் பெறுவது அத்தனை எளியதன்று. யாருடைய பாடலுக்கும் எளிதில் தலையசைக்கமாட்டார் ஸ்வாமிகள். ஆனால், “நா ஸாமி இக நா மீத தய ஜூட ராதா” என்னும் தெலுங்குப் பதத்தை, பூர்விகல்யாணி ராகத்தில், வடிவேலு இயற்றிப் பாடியபோது, த்யாகராஜர் மகிழ்ச்சியின் எல்லையைக் கடந்து, அவரைப் பெரிதும் மெச்சினார்.

தன்னுடைய பதினெட்டாம் வயதில் வடிவேலு சென்னைக்கு வருகை புரிந்த பொழுது சாமாநாயக்கர் என்பாரின் இல்லத்தில், வீணை குப்பய்யர் என்ற உயர்ந்த இசை மேதையைச் சந்தித்தார். வீணை குப்பய்யரின் இசை நிகழ்ச்சியைக் கேட்டு மகிழ ஒரு வாய்ப்புக் கிட்டியது.

இசை நிகழ்ச்சி நடத்தும்பொழுது, “காதிலோடு” எனும் உயரமான இருக்கை ஒன்றின்மீது அமர்ந்து பாடுவதை வழக்கமாகக் கொண்டிருந்தார், வீணை குப்பய்யர்.

வடிவேலுவின் வயலின் வாசிப்பைக் கேட்டு வியப்பும், மகிழ்ச்சியும் அடைந்த வீணை குப்பய்யர், “காதிலோடு” என்னும்

உயரமான இருக்கையின் மீது அமர்வதை அறவே விட்டொத்தார், மேலும் அந்த இருக்கையை வடிவேலுக்குப் பரிசாக அளித்தார்.

சோழ நாட்டிலும், பாண்டிய நாட்டிலும், நாட்டியக்கலை மேன்மையுற்று விளங்கியதை அறிந்த திருவனந்தபுரத்தின் அரசர் ஸ்வாதி திருநாள், தன் நாட்டிலும் நாட்டியக்கலையை மேன்மையுறச் செய்வதற்கென தஞ்சையில் உள்ள கலைஞர்களுக்கு அழைப்பு விடுத்தார். தஞ்சை அரசிடம் அவ்வமயம் பிணக்கமுற்றிருந்த வடிவேலு, இவ்வழைப்பை ஏற்று; தன் சகோதரருடன் (கி. பி. 1830) திருவனந்தபுரம் சென்று அரசவைப் புலவரானார். கலையின் மேன்மைக்காகப் பல வழிகளிலும் பேருதவிகளை நல்கிய அரசர் ஸ்வாதி திருநாள், வடிவேலுவின் வியக்கத்தக்க கலையறிவையும் ஆற்றலையும் உணர்ந்து அவரைத் தனக்கு உற்ற துணையாக்கிக் கொண்டார். பிறவிக் கலைமேதையான ஸ்வாதி திருநாள் அவர்கள் இயற்றிய பல்வேறு பாடல்களுக்கும், வடிவேலுவின் இசை நுட்பமும் எழிலார்ந்தகலைத் திறனும் மிகுந்த துணைபுரிந்தன.

கேரள நாட்டில், “மோகினி ஆட்டம்” என்ற பெயரில் பரத நாட்டியத்தை நிலை நாட்டிய பெருமை வடிவேலுவைச் சாரும். பரத நாட்டிய நிகழ்ச்சிகளில் பெரும்பாலும் வடிவேலுவால் இயற்றப்பட்ட பத வர்ணங்களே இடம் பெறுகின்றன என்றால் அது மிகையாகாது. பதவர்ணங்களில், பொதுவாகப் பதத்திற்கு மட்டுமே முக்கியத்துவம் அளிக்கப்பட்டிருக்கும். ஆனால் வடிவேலுவால் இயற்றப்பட்ட பத வர்ணங்களில், பதத்திற்கு மட்டுமின்றி ஸ்வரங்கள், ஸ்வரப் பொருத்தங்கள், விசேஷ சஞ்சாரங்கள் போன்றவைகளுக்கும் முக்கியத்துவம் அளிக்கப்பட்டுள்ளது. இச்சிறப்புத் தன்மையால் வடிவேலுவின் பதவர்ணங்கள், நாட்டியக் கலை நிகழ்ச்சிகளில் மட்டுமின்றி, இசை நிகழ்ச்சிகளிலும் தான வர்ணங்களைப்போன்று

இசைக் கலைஞர்களால் இசைக்கப்படுகின்றன.

மலையாள நாட்டில் தலைசிறந்த இசைக் கலைஞராகத் திகழ்ந்த கோவிந்தமாரார் என்பாரை ஸ்ரீதியாகராஜ ஸ்வாமிகளிடம் அறிமுகம் செய்து வைத்தவர் வடிவேலு. ஸ்ரீகோவிந்தமாராரின் இசை வளத்தை வியந்து, “எந்தரோ மஹானுபாவலு” என்ற பாடலை இயற்றிப் பாடினர் ஸ்ரீதியாகராஜர்.

மஹாராஜா ஸ்வாதி திருநாளின் அரசவையில் தலைமைக் கலைஞராக இருந்த நூரணி பரமேசுவர பாகவதர் என்பார், வடிவேலுவின் உற்ற நண்பராக இருந்தார். வடிவேலுவின் இணையற்ற இசைத் திறமையில் பெரும் மதிப்புக்கொண்டிருந்த பரமேசுவர பாகவதர், நட்புமுறையில், வடிவேலுவிடம் வயலினும் பயின்றார். பரமேசுவர பாகவதரின் புதல்வரான மஹாதேவ பாகவதர் வடிவேலுவின் சீடராவார்.

மன்னர் ஸ்வாதி திருநாளிடமும் வடிவேலு மனத்தாங்கல் அடைந்த நாட்களும் உண்டு எனக் கருதப்படுகிறது. அரசரின் உயர்ந்த பண்பாட்டையும், கலைக்கு அவர் ஆற்றிய தொண்டினையும், கலைஞர்களுக்கு அளித்த பேராதரவையும், வடிவேலு நன்கு உணர்ந்திருந்தார். அதுபோன்று, வடிவேலுவின் சீரிய கலைத் திறனையும் கலை வளர்ச்சிக்கென அவர் ஆற்றிய சிறப்புத் தொண்டினையும் அரசர் நன்கு உணர்ந்திருந்தார். இங்ஙனம் ஒருவரையொருவர் நன்கு புரிந்து கொண்டிருந்ததால் இச்சிறு மனத்தாங்கல்கள் வெகுகாலம் நீடிக்கவில்லை.

ஒரு சமயம், காரணம் ஏதும் அறியாத மனத்தாங்கலின் பொருட்டு. வடிவேலுவிற்கு அரசரின் பேட்டி மறுக்கப்பட்டபொழுது, பரமேசுவர பாகவதரும், அவருடன் இருந்த ரவிவர்மன் தம்பி என்பாரும் வடிவேலுவை ஸமாதானப்படுத்தினர். அவர்களது முயற்சியால் அரசவையில் வடிவேலுவிற்கு பேட்டி

வழங்கப்பட்டது. மிகவும் மனமகிழ்ந்த வடிவேலு, “நாட்ட” ராகத்தில் அரசரின் புகழைப் பாடும்விதத்தில் ஒரு அழகான “பதவர்ணம்” இயற்றி அரசவையில் ஒரு நாட்டியக் கச்சேரி மூலம் அரங்கேற்றினார். “அடதாளத்தில்” அழகாக அமைக்கப்பட்ட அந்த வர்ணம், அரசரால் பெரிதும் போற்றப்பட்டது. வடிவேலுவின் திறமையைப் பெருவாரியப் புகழ்ந்த அரசர் ஸ்வாதி திருநாள், “அந்த வர்ணம், பிறிது எச்சமயத்திலும் பாடுதல் தவிர்க்கப்பட வேண்டும்” என ஆணையிட்டார். பெரிதும் வியப்புற்ற வடிவேலு, “குறிப்பிட்ட வர்ணத்தில் பிழை ஏதும் இருந்தால் பொறுத்தருளும்படி” மன்னரை வேண்டினார். அதற்கு விடை அளித்த மன்னர், “இறைவனின் புகழைப் பாடுவதே இசையாகும். அதுவன்றி மன்னரின் புகழைப் பாடுவதுபோன்ற நோக்கத்துடன் செயற்பட்டால் அது இசையின் புனிதத்தைக் கெடுப்பதாகும்” என்றார். வடிவேலு மிகப்பணிவுடன், “எங்களுக்கு மன்னரலவோ கண்கண்ட தெய்வம்?! ஆதலால் நடமாடும் தெய்வமாகிய மன்னரின் புகழைப் பாடுதல் பிழை ஆகுமோ?” என்றார். “மன்னரும் மனிதர்தான். யாம் அறிந்தவரை ஸ்ரீபத்மநாபன்தான் தெய்வம். ஆகையால், இசையில் மன்னரைப் புகழ்வது பிழையே” என அறுதியிட்டு மொழிந்தார். மாமன்னர் மறுநாளே அந்த வர்ணத்தின் ஸாஹித்யத்தை ஸ்ரீபத்மநாபக் கடவுளின் பேரில் மாற்றியமைத்து, அரசரையும், மற்ற அரசவைப் புலவர்களையும் வியக்கச் செய்தார், வடிவேலு.

சுர்நாடக இசையை, வயலினில் முதன்முதலாய் மிகச் சிறப்புடன் வாசித்தமைக்காக, கி. பி. 1834இல், யானைத்தந்தத்தால் செய்யப்பட்ட வயலின் ஒன்றை வடிவேலுவிற்குப் பரிசளித்து மகிழ்ந்தார் மஹாராஜா ஸ்வாதி திருநாள். அவ்வயலினுடைய வில்லும் தந்தத்திலேயே உருவாக்கப்பட்டதாகும். விரற் பலகையில் ஸ்வாதி திருநாளின் அரச சின்னம் பொறிக்க

கப்பட்டுள்ளது. பிருடைகளும், சங்கு போன்ற வடிவில் அமைக்கப்பட்டுள்ள அந்த வயலின், இன்றும் தஞ்சை பொன்னய்யாவின் குலத்தவரால் பாதுகாக்கப்பட்டு, பூஜிக்கப்பட்டு வருகிறது.

வடிவேலுவிற்றதும், அவர் சகோதரர்களுக்கும், வசிப்பதற்கென திருவனந்தபுரத்தில், “சங்கர விலாஸ்” என்னும் மாளிகை அரசர் ஸ்வாதி திருநாளால் அளிக்கப்பட்டது.

கன்னய்யா பாகவதர் என்பவர் ஸ்ரீதியாகராஜரின் க்ருதிகளைப் பாடி இசைவிருந்து அளித்தபொழுது அதைக்கேட்டு மனம் நெகிழ்ந்த மஹாராஜா ஸ்வாதி திருநாள், ஸ்ரீதியாகராஜ ஸ்வாமிகளை நேரில் காண விழைந்தார். இதற்கென வடிவேலுவை ஸ்வாமிகளிடம் அனுப்பிவைத்தார். மன்னரின் அழைப்பை ஏற்குமாறு ஸ்வாமிகளை வேண்டினார் வடிவேலு. “பதவினி ஸத பக்தி” என்ற பாடலைப் பாடிப் பதிலளித்த தியாகராஜர், “ஸ்வாதி திருநாள் மஹாராஜாவின் இசை ஆர்வத்தையும், புலமையையும் மிகவும் மெச்சுகிறேன். அவரை நிச்சயமாகச் சந்திப்பேன். ஆனால் இவ்வுலகத்

தில்ல; மேலுலகத்தில்!” என்றார். இதைக்கேட்டு, மனம் வெதும்பிய வடிவேலு, “தங்கள் இருவரையும் அறிமுகம் செய்விக்கும் பேறு எனக்குக் கிட்டவேண்டும்” என்று வேண்டினார். “அப்படிப்பட்ட உன் ஆசையைத் தடுக்க நான் யார்? உன் ஆசையும் நிறைவேறட்டும்” என்றார் ஸ்வாமிகள்.

யாவரும் எதிர்பாராத வகையில் 1846-ம் ஆண்டு, டிசம்பர் 25-ம் திகதி மாமன்னர் ஸ்வாதி திருநாள் விண்ணுலகெய்தினார். பன்னிரண்டு நாட்கள் கழித்து, அதாவது 1847ஆம் ஆண்டு, ஜனவரி 6-ம் திகதி ஸ்ரீதியாகராஜரும் இறைவனடி சேர்ந்தார்.

வடிவேலு வாழ்ந்தகாலம் 1810-1847 என்று ஒரு குறிப்புக் கூறுகிறது. ஆனால், அரசர் ஸ்வாதி திருநாள் மறைந்த தினத்திற்கு மூன்று வாரங்கள் முன்பே, வடிவேலு இயற்கையெய்தினார் என்று ஆதார பூர்வமாக நம்பப்படுகிறது. இது உண்மையானால், ஸ்ரீதியாகராஜர் அறிவித்ததுபோல், மாமன்னர் ஸ்வாதி திருநாளையும், ஸ்ரீதியாகராஜரையும் அறிமுகம் செய்துவைக்கும் பேறு, வடிவேலுவிற்கு, மேலுலகத்தில் கிட்டியிருக்குமென நம்புவோமாக!

நாதவாஹினிக்கு
எம்
நல் வாழ்த்துக்கள்

கௌரி ரெக்ஸ்ரைல்ஸ்

155, 156, நவீனசந்தை

யாழ்ப்பாணம்.

இலங்கையின் தமிழ்ப் பகுதிகளில்

ஆடற்கலையும் அதன் நிலையும்

அகர வேகத்தில் சென்றுகொண்டிருக்கும் இன்றைய சமுதாயம் அவசரமான போக்குடையது. இதேவேளையில் கலைவடிவங்கள் அடிப்படை தவறாது மாற்றத்துக்கு உள்ளாக வேண்டிய கட்டாயமும் உண்டு. கலைஞர்கள் காட்சிப் பொருளாக இல்லாமல் நாட்டின், இனத்தின், சமூகத்தின் பிரச்சினைகளை வெளிக்கொணரும் உந்து சக்திகளாக இருத்தல் வேண்டும். சிதைத்தேய நடன வடிவங்களை நாம் பார்க்கையில் அவை பக்தி மார்க்கத்தைக் கொண்டிருப்பதை அவதானிக்க முடிகின்றது.

இலங்கையின் தமிழ்ப் பகுதிகளில் வழக்கில் இருந்துவந்த கோலாட்டம், வசந்தன் ஆட்டம், சும்மி, நாட்டுக்கூத்து போன்றவற்றில் 1940-ம் ஆண்டிற்கு முன்னரே பரத நாட்டியத்தின் சாயல்கள் பரிணமித்திருந்ததை நாம் அறியக்கூடியதாய் உள்ளது. 1940-ம் ஆண்டிற்குப்பின் நாட்டியக்கலை சதிர் என்ற பெயருடனும், சின்ன மேளம் என்ற பெயருடனும் இலங்கையில் பரவியது. இந்தியாவிலிருந்து இலங்கைக்கு ஒப்பந்த அடிப்படையில் வந்த பல நாட்டியக் கலைஞர்கள் தமது நிகழ்ச்சிகளை இங்குள்ள இந்துமத கோயில்களைத் தமது களமாகப் பாவித்து மேடையேற்றியதுடன், கோவில்களில் தொண்டு செய்வதாகக் கூறித் துர்நடத்தையிலும் ஈடுபடத் தொடங்கினர். இதனால் இக்கலைஞர்கள் மக்களினால் ஒதுக்கப்படவே இக்கலைவளர்ச்சி குன்றியது. ஆனாலும் பிற்காலத்தில் ஏற்பட்ட சமூக மாற்றத்தினால்

உயர்குடி மக்கள்பலர் இக்கலையைப் பயில்வதற்கு முன்வந்து இந்தியாவிற்குச் சென்று படித்து தாய்நாட்டிற்கு மீண்டு, இங்கு பல நாட்டிய நிறுவனங்களை ஏற்படுத்தி பயிற்றுவித்து வந்தார்கள். இதேவேளை பணம் தேடும் எண்ணத்துடன் பலர் நாட்டிய நிறுவனங்களை ஏற்படுத்தி நடாத்தியும் வருகின்றார்கள். இந்நிலையில் அந்நிறுவனங்களில் கலை விலைபோவதேயன்றித் தலையெடுப்பதில்லை. இந்நிலையைத் தற்போது நாமும் கண்ணெதிரே காணக்கூடியதாக உள்ளது. இதேவேளை இந்தியாசென்று படித்து இங்குவந்த கலைஞர்கள் கூட தாம் அங்கு படித்தவற்றை அப்படியே பிரதிபண்ணி, வளரும் வருங்கால சந்ததியினரிடம் ஒப்படைப்பதையே இங்கு காண்கிறோம். இதன்படி எமது நாட்டுக் கலைஞர்கள் அஞ்சல் அலுவலகம் போன்ற விளங்குகின்றனர். இதனால் நாம் இந்தியக் கலைவடிவங்களாகவே பரதம், கதகளி, குச்சுப்புடி, மணிப்புரி, கதக்போன்ற நடனங்களைப் பயில்கின்றோம். இதனால் எமக்கென்று ஒரு கலை வடிவத்தை ஏற்படுத்த முடியாதுள்ளது. ஏன் இந்த நிலை எழவேண்டும்? ஈழத்தவர்களுக்கு என்றே சொந்தமானது என்று நாம் பரதத்தையோகதகளியையோ அன்றி, ஏனைய நடன வடிவங்களையோ உருவாக்க முடியாதா? தமிழ்க் கலைஞர் உலகம் இதுபற்றி ஆழமாகச் சிந்திக்க வேண்டும்.

தென் இலங்கைக் கலைஞர்களை எடுத்துப்பார்த்தால் அங்கு கண்டிய நடனமும் சிங்கள இசையும் புதுமெருகூட்டி, புதுப் பொலிவுடன் வளர்க்கப்பட்டு வருவதை

நாம் காண்கின்றோம். இவ்வளவற்றிற்கும் சிங்களக் கலைகளுக்கும் கூட அடிஅத்திவாரமாக உள்ளது இந்தியா என்பதை யாரும் மறுக்கவோ மறைக்கவோ முடியாது. எனவே சிங்கள மக்களிடையே கண்டிய நடனமும் சிங்கள இசையும் புதிய வடிவில் வளர்ந்து வருமாயின் தமிழ்நடன வடிவங்கள் ஏன் மெருகு பெற்று வளர்க்கப்படக் கூடாது என்று நாம் மீண்டும் மீண்டும் ஆராயவேண்டியவராக உள்ளோம்.

கலைஞர்களிடையே போட்டிகள் இருக்க வேண்டும். ஆனால் பொருமை இருக்கக் கூடாது. தம்மை உயர் மட்டத்தினர் என எண்ணும் சில கலைஞர்களும் மற்றோரும்

தமது பதவி அந்தஸ்து போன்றவற்றையும் பணம் தேடுவதையும் தான் குறிக்கோளாகக் கொண்டுள்ளனர். கலைஞர்கள் தமது நாட்டின் சமூக மாற்றத்திற்கு ஏற்ப தமது நாட்டிற்கென பண்பாட்டுக் கோலங்களை உருவாக்க முன்வரவேண்டும். இதன்மூலம் நடனக் கலைஞர்கள் காட்சிப் பொருளாக இல்லாமல் சமூக மாற்றத்தையும் கலையுணர்வையும் ஏற்படுத்தமுயல்வதுடன் தம்மை உயர்ந்தவர்கள் என எண்ணுவோரின் முகமூடிகளைக் கிழித்தெறிந்து கலாசாரப் புரட்சியை ஏற்படுத்தி எமது நாட்டிற்கென நடன வடிவங்களை ஆக்கி வளர்த்தெடுக்க வேண்டும். இதுவே அவர்களது தலையாய கடமையும் ஆகும்.

பா. வின்சென் ற்,

சுதகலிப் பிரிவு 4-ம் வருடம்.

லலிதா ஜுவல்லரி

உரிமையாளர் :

செல்லையா இந்திரஜித்

தங்கம்பவுண் நகை வியாபாரம்

'லலிதா'

நகை மாளிகை

213, 133, கஸ்தூரியார் வீதி,
யாழ்ப்பாணம்.

சகலவிதமான பாதணிகளுக்கும்
இன்றே விஜயம் செய்யுங்கள்

ஜவ்னா சூ பஸெஸ்

JAFFNA
SHOE PALACE

51, கஸ்தூரியார் வீதி,
யாழ்ப்பாணம்.

கர்நாடக இசையும், ஹிந்துஸ்தானி இசையும்

ஒரு ஒப்புநோக்கு

— A. K. கருணாகரன்

விரிவுரையாளர் துண்கலைப் பீடம்

இந்திய சங்கீதத்தின் இரு பெரும் பிரிவுகளாக இருந்து வரும் ஹிந்துஸ்தானி, கர்நாடக இசை இரண்டும் உலகின் பல பாகங்களிலும் இன்று தத்தமது பாணியில் பிரபல்யமாகிக் கொண்டு வருவதை இசையபிமானிகள் யாவரும் அறிந்திருப்பர். ஹிந்துஸ்தானி, கர்நாடக இசை விற்பன்னர்கள் பலர் மேலை நாடுகள் சென்று இசையரங்குகளில் பங்கு பற்றுவதும் இசை மாநாடுகளில் கலந்து கொள்வதும், ஒலித்தட்டுகளில் இசைக்கச்சேரிகளில் பதிப்பிப்பதும் முன்னொரு போதும் இல்லாத வகையில் முன்னேறி வருகின்றன. 13ம் நூற்றாண்டு வரை இரண்டு சங்கீதங்களும் ஒன்றாக இருந்தன என்று ஆராய்ச்சியாளர் கூறுவர். அதற்குள்ளும் கர்நாடக சங்கீதம் அகத்தியம், தொல்காப்பியம் ஆகிய தமிழ் நூல்களிலேயே மிகப் பழமை வாய்ந்ததென்றும் அறிஞர்கள் கூறுவர். ஒன்றாக இருந்த இந்திய இசை பெர்ஷிய அராபியப் பாதிப்பு ஏற்பட்டு ஹிந்துஸ்தானி இசை தனியே வளர ஏதுவாகியது.

இரு இசைகளுக்கும் ஆதாரம் ஸ்ருதி. பாடும் முறைகளிலும், உருப்படி வகைகளிலும் அநேக வித்தியாசங்கள் உண்டு. கர்நாடக சங்கீதத்திற்கு ஒழுங்கான ஒரு முறையுண்டு. புரந்தரதாஸர் காலத்திலும் அதற்கு முன்பும் கர்நாடக இசையை எப்படிப் பயில ஆரம்பிப்பது என்னென்ன முறைகளில் ஆரம்பப்பயிற்சிகளை மேற்கொள்வது, ஸ்வரக்ஞானத்திற்கும், தாளஞானத்திற்கும் எவ்விதமான உருப்படிகள் ஏற்றவை என்பதை மகான்கள் திட்டப்படுத்தி வைத்திருந்தார்கள். ஆனால் ஹிந்துஸ்தானி இசைக்கு அப்படிப்பட்ட ஒரு ஒழுங்கு முறை குறைவெனவே கூறலாம். கர்நாடக இசைப் பயிற்சிக்கு ஸரனி வரிசைகள், மேல் ஸ்தாயி வரிசைகள், ஜண்டை வரிசைகள் தாள நுட்பங்களுக்கு அலங்காரங்கள், குரல்

அசைவிற்கு வர்ணங்கள், கீர்த்தனைகள், கிருதிகள் என்றெல்லாம் ஒரு ஒழுங்கு முறையான பயிற்சி முறைகளை பெரியோர்கள் அமைத்திருந்தனர். இதற்குள்ளும் விசேஷமாக தியாகராஜ ஸ்வாமிகள், முத்துஸ்வாமி தீக்ஷிதர், சியாமா சாஸ்திரிகள் போன்ற மகான்கள் கிருதிகள், கீர்த்தனைகளிலேயே பலவிதமான பாணிகளை அமைத்து ராக, தாளங்களையும் நிர்ணயித்துக் கர்நாடக சங்கீதத்திற்கு ஒரு கட்டுபாட்டை ஏற்படுத்தி இருந்தார்கள்.

ஹிந்துஸ்தானி இசையில் அப்படியான மகான்கள் தோன்றியமை குறைவான காரணத்தால் குறிப்பிட்ட வடிவமைப்பு, கட்டுப்பாடு சிறிது குறைவாக இருப்பதை அவதானிக்கலாம். நல்ல குரல் வளமிருப்பவர்கள் ஹிந்துஸ்தானி இசையை பயில ஆரம்பிக்கும்போது குரல் பயிற்சியில் அதிக கவனம் எடுப்பார்கள். இதேபோல் அகார சாதசமும், தம்பூரா ஸ்ருதியை மிக சுத்தமாக அமைத்து குரல் பயிற்சிக்காக ஏதாவது ஒரு ராகத்தை எடுத்து ஒவ்வொரு ஸ்வரமாக நின்று சாதகம் செய்வர், ஆலாப், ஜோட் என்று இருவகை. கர்நாடக இசையில் தானம் பாடுவது மாதிரி உள்ளதை ஜோட் என்பர். க்யால் என்றால் மனோ தர்மம் என்று பொருள். ஒரு உருப்படி வகை மாதிரியும் அதை எடுத்துக்கொள்வர். 4களை மாதிரி அதாவது மிக செளக்கமாக ஆலாபனையை ஆரம்பித்து பின்பு சுருதியுடன் நன்கு ஒன்றிய பின் வேகத்தை அதிகரித்து அதற்கு ஏற்ற மாதிரி தாள நடையும் மாறி அதி தாரஸ்தாயி வரை பாடுவர். இசைக்கச்சேரியில் தமது கற்பனைக் கேற்றவாறு ஒரேயொரு ராகத்தை மட்டுமே ஆலாபனை செய்யக்கூடிய வித்வான்கள் ஹிந்துஸ்தானி இசையில் உண்டு. ஆனால் கர்நாடக இசையில் 1 மணித்தியாலத்துக்குள் வர்ணம், கீர்த்தனை, க்ருதி, ராகமாலிகை, தில்லானு,

திருப்புகழ் என்றெல்லாம் அமைத்து கச்சேரி யைச் சிறப்படையச் செய்யலாம்.

இரண்டு இசைகளிலும் ஹிந்துஸ்தானி இசையில் சிறிது சுதந்திரமுண்டு. சுத்த மத் திமம் வாச்சுடிய ராகத்தில் ஆலாபனையின் நடுவில் திடீரென பிரதி மத்திமத்தையும் கலப்பார்கள். ஒரே ராகத்தில் இரண்டு ரிஷ யம், இரண்டு கார்தாரம், இரண்டு மத்தி மம் கலந்தும் பாடுவர். காதிற்கு ரஞ்சகத் தையே அவர்கள் விரும்புவார்கள். ஆனால் கர்நாடக சங்கீதத்திற்கு அப்படி இல்லை. திவிர கட்டுப்பாடு. ஒரு ராகத்தின் ஸ்வரஸ் தானங்கனிவிருந்து நழுவாமல் சுத்தமாக அதே ராகம் பாடுவதையே ஏற்றுக் கொள் வர். சில சூழிப்பிட்ட ராகங்களுக்கு மாத் திரம் அன்னிய ஸ்வரக் கலப்பு உண்டு. இவற்றை வித்வான்களும், இசை மாணக் கர்களும் அறிந்து வைத்திருப்பர்.

கர்நாடக இசையில் 72 மேளகர்த்தா அமைப்பு முறை ஒரு விசேஷ அம்சமாகும். ஹிந்துஸ்தானியில் 72 மேளகர்த்தா போல் 10 பிரிவுகள் தான் உண்டு. இவற்றை தாட் என்று கூறுவர். கர்நாடக இசையில் 72 மேளகர்த்தாவிருந்து அநேக ராகங்கள் உருவாகி 5000 ராகங்கள் வரை விரிவடைய வாய்ப்புண்டு. 72 மேளகர்த்தா அமைப்பு முறையைத் தழுவியே ஹிந்துஸ்தானி இசை யிலும் 10 தாட் முறை ஏற்பட்டது என்றும் வரலாறுகள் உண்டு.

இரண்டு இசைகளிலும் கச்சேரி அமைப்பு முறையைச் சிறிது கவனிப்போம். ஹிந்துஸ்தானி கச்சேரிகளில் - 1½ மணித்தி யாலங்களுக்கு மேல் அவ்வளவாக எடுத்துக் கொள்ள மாட்டார்கள். கர்நாடக இசைக் கச்சேரிகள் அந்தக் காலத்தில் 4, 5 மணித்தி யாலங்கள் நடைபெற்றதுண்டு. தற்போது 2½ மணித்தியாலங்களுக்குள் மட்டும் அமை சின்றன. ஹிந்துஸ்தானியில் ஒரு கச்சேரி யில் இரண்டு முக்கியமான ராகங்களை ஆலாபனை செய்தே கச்சேரியை நிறைவாக்கி விடுவார்கள். ஒரே ராகத்தை 1 மணிநேர மும் ஆலாபனை செய்வார்கள். கர்நாடக இசையில் ஒரு ராகத்தை அநேகமாக 15,

20 நிமிட நேரத்திற்குமேல் ஆலாபனை செய்வது இல்லை. கர்நாடக இசையில் ஸ்வரம் பாடும் முறை ஒரு விசேஷ அம்ச மாகும். தாளக் கணக்குகள், முத்தாய்ப் புகள், ததிங்கணதோம் போன்றவை கனித முறையோடு அமைக்கப்பட்டவை. ஹிந்துஸ்தானி இசையில் ஸ்வரம் பாடுவது மிகக் குறைவென்றே கூறலாம். கர்நாடக இசையில் கச்சேரியின் பின் பகுதியில் தில் லானு, ஜாவளி, தேசபக்திப் பாடல்கள், திருப்புகழ் பக்திப் பாடல்கள் பாடுவது போல் ஹிந்துஸ்தானியில் மீராபஜன், கபீர் தாஸ் பஜன், சூர்தாஸ் பஜன் போன்ற வற்றைப் பாடி சிறப்படையச் செய்வார்கள்.

ஹிந்துஸ்தானி இசையின் சில ராகங் களை கர்நாடக இசையிலும், அதே போல் கர்நாடக இசையின் சில ராகங்களை ஹிந் துஸ்தானி இசையிலும் பாடி வருகிறார்கள். பெஹாக், காபி, தேஷ், ஜுஜாநவந்தி, பீம் பிளாஸ், யாமன்கல்யாணி, அமீர் கல்யாணி போன்ற பிரபலமான ஹிந்துஸ்தானி ராகங் கள் கர்நாடக இசையிலுண்டு. இதேபோல் கர்நாடக இசையின் பிரபல ராகங்களான வாசஸ்பதி, கீரவாணி, சாருகேசி ஆ போகி, சிம்மேந்திரமத்திமம், லதாங்கி, நாராயணி போன்றவற்றை ஹிந்துஸ்தானி இசையில் கையாளுகிறார்கள். ஆனால் பாடுகின்ற முறையில் அநேக வித்தியாசங்களுண்டு.

இரண்டு இசையிலும் ஒற்றுமையான ராகங்களும் பலவுண்டு. அதாவது பெயர் வித்தியாசமாக இருப்பினும் ராக அமைப்பு ஒன்றாக இருக்கும் இதற்கு சில உதாரணங் கள்.

மால்கோஷ்	—	ஹிந்தோளம்
பூப்	—	மோகனம்
துர்கா	—	சுத்தஸாவேரி
காபிதாட்	—	கரகரப்பிரியா
தோடி	—	சுபபந்துவராளி
பூர்வி	—	காமவர்த்தனி

கர்நாடக இசையில் இசை மேதைகள் ஒவ்வொருவரும் தமக்கு என்று ஒவ்வொரு பாணியை உருவாக்கி பெயர் பெற்றிருந்த தனர். ஜி. என். பி., அரியக்குடி முகிரிசுப்பர

மண்யய்யர் மஹாராஜ புரம் விஸ்வநாதய்யர், செம்மங்குடி ஸ்ரீநிவாசய்யர் போன்றோர் தமக்கென்று ஒவ்வொரு பாணியையும், பரம்பரையையும் ஏற்படுத்தி உள்ளனர். இதே போல் ஹிந்துஸ்தானியிலும் இருக்கின்றார்கள். லயத்திற்கு ஆக்ராகரானு, இனிமைக்கும் சாகித்தியத்திற்கும் பட்டியாலாகரானு. தில்லானாவிற்கு க்வாலியூர்கரானு. கிரானு கரானு என்ற பாணிகள் உண்டு.

கர்நாடக இசையில் கானகாலம் உண்டு. அதிகாலையில் பூபாளம், பின்பு மலயமாருதம். மத்தியானம் ஸ்ரீராகம், மத்தியமாவதி போன்றவை இருப்பது போல் ஹிந்துஸ்தானி இசையில் இல்லை. இசைக் கச்சேரி நடக்கும் போது அந்தந்த நேர சூழ்நிலைக்

கேற்றவாறு ராகத்தை அமைத்துக் கொள்வர்.

இரண்டு இசைகளிலும் அநேக ஒற்றுமைகள் இருப்பதன் காரணமாக தற்போது ஜுகல் பந்தி என்று அழைக்கப்படும் கச்சேரி வகைகள் நிறைய நடைபெற்று ரசிகர்களைக் கவர்ந்து வருகின்றது. ஒரு ஹிந்துஸ்தானி சித்தார் கலைஞரும், கர்நாடக இசை வயலின் கலைஞரும் ஒன்றாகக் கச்சேரி செய்வது. இதேபோல் கர்நாடக வீணைவித்வானும், வட இந்திய சரோட் வித்வானும் இணைவது. மிருதங்கவித்வானும் தபேலா வித்வானும் இணைந்து தத்தமது திறமையை வெளிப்படுத்துவது. இவை போன்ற வற்றால் ஹிந்துஸ்தானி, கர்நாடக இசை இரண்டும் மேலும் மக்கள் மனதில் இடம் பெற்று வளர்ந்து வருகிறது என்பது உண்மையே.

கலாவதி

நாக மரளிகை

தங்கநகை வியாபாரம்

தற்கால நவநாகரீகத்திற்கேற்ற டிசைன்களில்
தங்க வைர நகைகளைச் செய்பவர்கள்
ஓடர் நகைகள் குறித்த தவணையில்
செய்து கொடுக்கப்படும்.

219, பிரதான வீதி,

பருத்தித்துறை.

249843

யாழ்நகரில்

சுத்தம், சுகாதாரம் ஒருங்கே அமைந்த

சைவ உணவகம்

மலாயன் கபே

36, 38, பெரியகடை

யாழ்ப்பாணம்.

தொலைபேசி : 8074

தென்னாட்டிசை வரலாறு

- ச. பாக்கியராஜா -

[உதவி விரிவுரைப்பாளர், நுண்கலைப்பீடம், யாழ். பல்கலைக்கழகம்.]

இந்திய நாட்டின் தென்பகுதியில் வழங்கிவந்த இசைவகைக்கு கர்நாடக சங்கீதம் எனக்கூறுவர். ஹரிபாலதேவர். காளிநாதர் என்னும் இசைப்பெரிமார் தனது இசைநூலாகிய “ ஸங்கீதஸுதாகரத் ” தில் கர்நாடக இசை, - ஹிந்துஸ்தானி இசை எனும் வகைகளை முதன்முதல் குறிப்பிட்டாரென அறிகிறோம்.

கர்நாடக தேசமென்பது — காவேரி நதிக்கும் கிருஷ்ண நதிக்கும் இடையில் உள்ள தேசமாகும். அதனால்தான் கர்நாடக இசை என்ற பெயர் நம் சங்கீதத்திற்கு வழங்கலாயிற்று, கர்நாடக இசையின் பெருமையை நாம் குறைந்தது 60 வெவ்வேறு தலைப்புகளின் கீழ் ஆராயலாம். இங்கு நாம் இவ்விசையின் பொதுவான வளர்ச்சியைக் கவனிப்போம்.

கர்நாடக இசை வரலாறு மிகவும் சிறப்புடையதும் பழமையானதுமாகும். வெறும் “ கலாச்சார மதிப்பு ” என்ற கண்ணோட்டத்தில் அதை ஆராய்ந்தால் மட்டும் போதாது. இவ்விசை உலகிற்களித்துள்ள உன்னதமான மனோதர்ம சங்கீதம், தாளவகைகள், லயக் கட்டுப்பாடுகள், அபிநயங்கள் போன்றவை ஈடு இணையற்றவை.

ஸப்தஸ்வரங்களான “ ஸரிசமபதநி ” நாரத பரிலாரக உபநிஷத்திலேயே குறிக்கப்பட்டுள்ளது. இந்தியர்களே முதன்முதல் சுத்தசங்கீதம் (Absolute Music) என்ற வழியை ஏற்படுத்தினர். இது இராகபத்தியில் நன்கு புலப்படுகின்றது.

ஆதிகாலத்தில் இருந்தே ஸட்ஜ — மத்ரம், ஸட்ஜ — பத்ரம் பாவங்கள் என்ற ஸம்வாத த்வயங்களையும், கிரஹபேத முறைகள், வாதி, ஸம்வாதி, விவாதி முதலியவற்றையும் ஆராய்ந்து ஸங்கீத ஸாஸ்திரத்திற்கு “ காந்தர்வதத்வம் ” என்ற பெயரையும் கொடுத்து, இன்று நாம் எல்லோரும் பெருமையுடன் போற்றும் இவ்விசையை படைத்துத்தந்த இசைவல்லாரர்களை நான் எவ்வாறு விளக்குவேன்.

மேலும் இசைவாத்யங்களை தத, சுசீர, அவனத்த, கன அதாவது நரம்பு, காற்று, தோல், கஞ்சக்கருவிகள் என்ற பிரிவின்கீழ் அமைத்து பரதர் காலத்திலேயே (4ஆம் நூற்றாண்டு) உலகிற்கு விஞ்ஞான ரீதியில் சகலரும் ஏற்கும்வண்ணம் வகுத்த பெருமையும் அவர்களுடையதே. தொடர்ச்சியான இசை வளர்ச்சியைக் கொண்டது நம் ஸங்கீதம்.

எப்பொழுது லட்சணத்திற்கும், லட்சியத்திற்கும் முரண்பாடு ஏற்பட்டதோ அக்கணமே லட்சணத்தை லட்சியத்திற்கேற்றவாறு மாற்றி “ லட்சியபரதானம் கலுஸாஸ்தரம் ” என்ற வாக்கியத்திற் கமைய இவ்விசை வளர்ந்துவந்தது. இது ஆதிகாலத்தில் இருந்த இசையாளர்களின் பரந்த நோக்கையும் ஒருமைப்பாட்டையும் எடுத்துக்காட்டுகின்றது.

இதுமாத்திரமன்றி அந்நியதேச இசைவகைகளை தென் இந்திய ஸங்கீதத்தில் புகுத்தி காலத்திற்கேற்றவாறும், அதேநேரத்

தில் இசையின் பண்பாட்டினின்று விலகாதும் நமக்கு அளித்துள்ளனர் நம் இசையாளர்கள்.

கர்நாடக ஸங்கீதத்தின் வரலாறு மத்திய சமீபகாலங்களில் எவ்வாறு இருந்ததென ஆராய்வோம். இடைக்கால இசை, மதங்கள் தொடக்கம் புரந்தரதாஸர் வரை என்று இசை நூல்கள் கூறுகின்றன. இதில் மனோதர்மஸங்கீதம் சாரங்கரது 'ஸங்கீத ரத்னாகரத்தின்' முன்பு தோன்றியதென அறிகிறோம்.

இவ்விசை, சாரங்கர் காலத்தின் (13ஆம் நூற்றாண்டு) பின் நாட்டியத்தினின்று பிரிந்து தனியே வளர்ந்து வந்துள்ளது.

தற்காலஸங்கீதம் ஸ்ரீ த்யாகராஜர் காலத்தில் உருவானது. (18ஆம் நூற்றாண்டு)

கர்நாடக ஸங்கீதம் மிகப்பழமையானது, என நிரூபிக்க நால்வரின் பண்ணிசை, த்யாகராஜ கீர்த்தனைகள், புரந்தரதாஸர் கீர்த்தனைகள் போன்றவை சான்றாக உள்ள. பண்டை நூல்களான அகத்தியம், பஞ்சபாரதியம், தாளசமுத்ரம், ராகதாளப்பிரஸ்தாரம், சுத்தானந்த பிரகாஸம், பரதசேனாபதியம் போன்றவை கர்நாடக இசைவளர்ச்சிக்கு ஆதார நூல்களாக அமைந்ததுடன்; பெருநாரை, பெருங்குருகு, இசைமரபு, இசைநுணுக்கம் போன்ற மறைந்த நூல்களும் நம் இசைக்கு மிகவும் உயோககரமாய் இருந்ததென அடியார்க்கு நல்லாரின் "சிலப்பதிகார" உரையில் இருந்து அறியலாம்.

அகநானாறு எனும் நூலில் திணைப்புனத்தை காவல் செய்யும் பெண்டிர் குறிஞ்சிப்பண் பாடியபோது அங்கு சென்ற யானைகள் தம் பசியை மறந்து இவ்விசையினால் கட்டுண்டு நின்றனவென்று கூறப்பட்டுள்ளது. திருவிளையாடற் புராணத்தின்

விறகு விற்கும் படலத்தில் இராக ஆலாபனை முறைகள் காணப்படுகின்றன.

பண்டை யாழ் பற்றிய விபரங்கள் (7ஆம், 8ஆம் நூற்றாண்டு) குடுமியாமலை, திரமாயம், நகர்ஜுனகோண்டா முதலிய கோவில்களில் உள்ள சிற்பங்களிலும், கல் வெட்டு ஸாஸனங்களிலும் காணலாம். இதுமாதிரிமன்றி அக்காலத்திய அரசர்கள் ஆதரித்துவந்த சங்கீத வித்வான்கள், வாக்கேயர்கள் அவர்களின் பட்டங்கள், பெயர்கள் அவர்கட்கு கொடுக்கப்பட்ட மானியங்கள் முதலியவற்றின் விபரங்களும் இங்கு காணப்படுகின்றன. (7ஆம், 8ஆம் நூற்றாண்டுகள்)

கர்நாடக சங்கீதத்தின் சிறப்பு அது மனோதர்ம ஸங்கீதத்திற்கு அளித்திருக்கும் விசாலமான வசதியில் புலப்படும். மதுரபக்தியை பிரதானமாகக்கொண்டு மாணிக்க வாசகர், ஆண்டாள், ஐயதேவர், ஷேத்ரக்ஞர், போன்றவர்கள் அனேக பாடல்களை இயற்றியுள்ளனர். உருப்படிகள் அவற்றின் ரஸத்திற்கேற்றவாறு குறிப்பிட்ட ராகத்தில்தான் பாடப்பட வேண்டுமென்பதும் இடைக்காலத்தில் ஏற்பட்ட ஒரு மாற்றமே. அத்துடன் உத்க்ரஹ, துருவ, மேளபாக, ஆபோக என்ற பிரிவுகள் மறைந்து பல்லவி, அனுபல்லவி, சரணம் போன்ற பதங்கள் தோன்றின. ஸ்வரஸதி, ஜதீஸ்வரம், வர்ணம், கீர்த்தனை, க்ருதி, பதம், ஜாவளி, இராகமாலிகை, தில்லானா, தரு போன்ற இசைவகைகளும் இசை நாடகங்களும் இந்தக்காலத்திலேயே தோன்றின. இந்த வளர்ச்சி இசை உருப்படிகளின் தாது மாதுவின் முன்னேற்ற திட்டத்திற்கு உதவியாய் இருத்தன. 14ஆம், 15ஆம், 16ஆம் நூற்றாண்டுகளில் பக்தி இயக்கம் தென் இந்தியாவில் தோன்றி மக்கள் கூட்டுச் சேர்ந்து தங்கள் தங்களது இஷ்ட தெய்வங்களை பிரார்த்தித்து கூட்டாக அடியார்கள் பாடும்வழக்கம் உண்டாயிற்று. இங்கு தோடய மங்களம், திவ்யநாமசங்கீர்த்த

னம், தேவோற்சபம் எனும் இசைவகைகளை அடியார்கள் பாடி, ஆடி மகிழ்ந்தனர்.

24 மெட்டுகளமைந்த தஞ்சாவூர் வீணை கர்னாடக இசை வரலாற்றின் ஓர் முக்கிய அம்சமாகும். நுட்பசுரதிகளான (22 Soutis) கமலவகைகள் இவ் வாத்தியத்தின்மூலமே வெளிப்பட்டன. அத்துடன் இராக ஸ்வரூபங்களும் தெற்றென விளங்கத் தொடங்கின. வாத்தியங்களில் எஃகு தந்தியை உபயோகிக்க கலைஞர்கள் முற்பட்டனர்.

இராகங்களின் எண்ணிக்கை அதிகரிக்க ஜனக ஜன்ய பத்ததி உருவாகியது. இச்சமயத்தில் குளாதி சப்த தாளங்கள் 35 ஆயும் 175 ஆகவும் விரிவடைந்தது கர்னாடக ஸங்கீதத்திற்கு மற்றுமொர் சிறப்பாம்சமாகும். இதற்குமுன் இருந்த 108 தாள வகைகள் மேற்கூறிய 175 தாளங்களில் சேர்க்கப்பட்டன.

கர்னாடக ஸங்கீதத்தின் பெருமைக்கு எடுத்துக்காட்டாகவும் இச் சங்கீதத்தின் மிகச் சிறந்த அம்சமாகவும் கருதப்படும் 72 மேளகர்த்தா பத்ததியின் உற்பத்தி வேறு பல புதிய இராகங்களை தோற்றுவிக்க வழிகோலிற்று. வெங்கடமகி அவர்களின் இச்சம்பூர்ண மேளபத்ததி 12 ஸ்வரஸ் தானங்களை அடிப்படையாகக் கொண்ட அவரது தந்தை அமைத்த வீணையின் பின் தோன்றியதென நாம் அறிகின்றோம்.

ஸங்கீத மும்முர்த்திகளின் தோற்றத்தின் பின்பு கர்னாடக இசை மிக மிக வளர்ச்சியடைந்து சங்கீத வரலாற்றில் ஒரு புதிய அத்தியாயத்தையே ஏற்படுத்திற்று. புதிய புதிய வர்ண மெட்டில் உருப்படிக்களை சமைத்து இசையின் தோற்றத்தை சக்தியுள்ளதாக அழகுற பரிமளிக்கச் செய்தனர் இம் மும்முர்த்திகள். செய்புள்ளடையில் இருந்துவந்த ஸாகித்தியங்கள்.

வா. 7

யதிபிராஸ அமைப்புக்கிணங்க கம்பீரமான உரைநடையில் ஆரம்பிக்கப்பட்டது.

19 ஆம் நூற்றாண்டில் (சுரபோஜி மன்னன் காலத்தில்) மேல்நாட்டு வாத்தியங்களான கிளாரினெட், வயலின் போன்றவை கர்னாடக இசைமேடைக்கு வருகை தந்தன. தஞ்சாவூரை ஆண்ட மராட்டிய மன்னர் மகராஷ்டிரத்தில் இருந்து கிரீத்தனாகாரர்களை ஆதரித்ததன்பயனாய் கதாகாலட்சேபமுறையும் நமது இசையில் புகுந்தது. இதில் நிருபணம் என்ற சிறுகதைப் பாட்டுகள் இயற்றப்பட்டன. அத்துடன் தேசாதி, மத்யாதி தாளங்களும் நடைமுறையில் கையாளப்பட்டன.

20 ஆம் நூற்றாண்டில் சங்கீதவிபிரஸ்வரம் எழுதும்முறை பூரணத்துவம் அடைந்து அச்சடிக்கப்பட்ட நூல்களின் மூலம் இசைப்பயிற்சிகள் பரவின. சம்பீகாலத்தில் கல்விப் பாடத்திட்டங்களில் இசைப்பாடத்தின் சேர்க்கை மற்றுமொரு சிறப்பு அம்சமாகும். இசையை சீரான முறையில் கற்பதற்கு சாத்தியமாயிற்று. பிரசித்த வாக்கேயகாரர்களின் உருப்படிக்கட்கு கொடுக்கப்படும் அந்தஸ்து இதர வாக்கேயர்களின் உருப்படிக்கட்கும் கிடைக்கின்றன.

இப்பொழுது வாளுலி, இசைநாடா, இசைத்தட்டு, தொலைக்காட்சி, இசைச்சஞ்சிகை, இசைமகாநாடுகள், ஸங்கீ சபாக்கள் முதலியவற்றால் கர்னாடக இசையின் வளர்ச்சி பெரிதும் அதிகரிக்கின்றன என்று கூறின் மிகையாகாது.

கர்னாடக இசையின் வளர்ச்சிக்கு (சுமார் 800 வருடங்களுக்குமேலாக) பிறப்பிடமாய் அமைந்திருந்த நாடு—தஞ்சாவூர் ஜில்லாவாகும். சோழ அரசர்களின் ஆதரவில் இசை சிறப்பாக வளர்ந்ததுடன் பல

இசைமேதாவிகளின் பிறப்பிடமாகவும் இந்நாடு திகழ்ந்தது. முன்பு கூறிய பல இசைத் தத்துவங்களும் இங்கேயே தொடங்கப்பட்டவையே.

சென்னை கர்னாடக இசை லஹணகாரர்களின் பிறப்பிடமாக அமைந்திருந்தது. பல இசைவித்வான்கள், வாக்கேயகாரர்கள், இந்நகரத்தில் தமது வாழ்க்கையை நடாத்தி இதை ஓர் முக்கிய இசைப்பிரசித்தமான இருப்பிடமாகச் செய்தனர்.

இன்றும் இந்நகரம் இசை சம்பந்தமான சகல நிகழ்ச்சிகளுக்கும் முதன்மையான இடத்தை எடுக்கின்றது.

தமிழ் பேசும் இலங்கையர் வாழ் இடங்களான யாழ்ப்பாணம், மட்டக்களப்பு, திருகோணமலை, கொழும்பு முதலிய இடங்களில் தென்னாட்டு இசை மிகத் துரிதமாகவும் தமிழரின் பண்பாட்டிற்கு கமைய ஒழுங்காகவும் வளர்ந்துவருகின்றது என்பதை இங்கு குறிப்பிடவேண்டும்.

முத்தமிழ் கலை வளர
இம்மன்றம் ஆற்றும் பணிக்கு
எமது வாழ்த்துக்கள்.

I. N. S.
INSTITUTE OF NATIONAL STUDIES
தேசிய கல்விக் கழகம்

ஸ்ரான்லி வீதி,
யாழ்ப்பாணம்.

A/L விஞ்ஞான வகுப்புகள் G. A. Q., G. S. Q.,
First in Commerce, First in Law & G. C. E. O/L

INS Publications
39/18, Power House Road,
JAFFNA.

Postal Education Social Service
INS
10/10, Stanley Road,
JAFFNA.

இசையின் வாழ்வு

இசை உயிரின் இயல்பாய் அமைந்தது. இசையின்றி உலகில் எதுவுமே நடைபெறுதல் இயலாது. இதனை அறிவியல் நெறி நின்று உணர்ந்த எமது முன்னவர்கள் — இயற்கையின் இசைவை — அது உயிர்களோடு கொண்டுள்ள தொடர்பை; இனிமை பயக்கும் நெறியில் அமைத்தனர். இசையின் வரலாறே உயிர்களின் வரலாறு — மனித இனத்தின் பண்பாட்டு வரலாறு எனக் கூறலாம். எனவே இசை என்பது; வாழ்வு முறை எனப் பொருள் பயப்பதைக் காணலாம். மனித இனத்தின் இன்ப — துன்ப உணர்ச்சிகளை அழகுபட எடுத்தியம்பும் இயல்பு கலைகளுக்குண்டு. இதனை நன்கு ஆராயும் பொழுது அது உலகில் அமைந்த உயிரினங்களின் வாழ்வு தாழ்வுகளை நயம்பட எடுத்து விளக்குகின்ற தெனலாம்.

தமிழ் மக்கள் வாழ்வில்; கூத்தும் பாட்டும் இயைந்து நின்று—அவர்களின் வாழ்வை நிறைவுபடுத்தியது. இறைவனை ஏழிசையாய் இசைப்பயனாகக் கண்டு இன்புற்ற சிறப்பு எமது முன்னவர்க்கேயுண்டு. ஓசை ஒலியெலாம் ஆன இயற்கையில் எழுந்த நாதவின்பத்தினை, ஆத்மானுபூதியில் கண்ணார்ந்ததால் வந்த பயனே இசை, எனவே, வாழ்வும் — இசையும் ஒன்றே எனப் பெறப்படுகின்றது. அதற்கும் மேலாக, இந்த அண்டத்தின் விரிவு அனைத்துமே ஓசையின் அடிப்படையில் அமைந்திருத்தலை எமது முன்னோர் நன்கு உணர்ந்திருந்தனர்.

“நாத விந்து கலாதி நமோ நமோ” எனப் பாடி மகிழ்ந்தனர். “ஓம்” என்பதே பிரம்மம். அதுவே அனைத்தும். அந்த ஓம் தான் சாம கானமாக விரிந்து நிற்கின்றது. இந்த நாதப் பிரம்மத்திலிருந்தே பஞ்சபூதங்களும் — தத்துவங்களும், தன் மாத்திரை

களும் — பிரபஞ்சமும் விரிவடைந்தன. இறைவன் அதாவது நாதப்பிரம்மம் சேவனுடன் அதாவது உயிருடன் ஒங்கார வடிவில் உட்கலந்து ஆத்ம இன்பத்தினைக் கொடுக்கின்றதெனலாம். அதனால் தான் ஓரறிவு உயிர்களிலிருந்து வளர்ச்சி பெற்ற ஆறறிவு படைத்த மனிதர் வரை இசையானது அனுபூதி இன்பத்தினைக் கொடுக்கின்றது.

கல்வையும் கவிய வைக்கும் இயல்பு இசைக்கு உண்டு என்பதனைத் தமிழர் சிற்பக் கலை மூலம் தமிழ் நாட்டு ஆலயங்களில் நிறுவியுள்ளனர். ஏழிசையின் நாத அமைப்பினைக் கல்லில் வடித்த திறன் கைவண்ணத்தால் ஆவதொன்றெனக் கூறல் இயலாது. அது உயிர் வண்ணத்தால் ஆனது என்பதே சரியானது. இசையியலின் நுணுக்கங்களைக் குருகுல முறையிலோ அன்றி வேறெந்த வகையிலோ சற்காத, மரஞ்செடி, கொடிகளும் மிருகங்களும் இசையால் ஈர்க்கப்பட்டு இன்ப நிலையடைகின்றன.

மேல்நாட்டறிஞர்களான பிளாட்டோவும், அரிஸ்டோட்டலும்; இசை ஆத்ம எழுச்சியினை யூட்ட வல்லது என்ற கருத்தினைக் கொண்டவர்கள். காண்ட் என்ற தத்துவஞானி இசையைக் கலைகளின் முடியென நவில்கின்றார். இத்தகைய இசைக்கு அதன் தோற்றத்திற்குக் கால எல்லை வகுத்துக் கூறுதல் இயலாது. உயிரின் தோற்ற வளர்ச்சி, என்று ஏற்பட்டதோ அன்றே இசையின் வெளிப்பாடும் தோன்றி விட்டது. உயிரினங்களைத் தோற்றுவித்ததே இசையெனக் கூறுவது பொருத்தமானது. இத்தகைய இசையை, உயிரில் இருந்து பிரித்துக் கூறுதல் இயலாது.

தமிழ் மக்கள், வாழ்வின் அகம், புறம் என வகுத்து—அதற்கு இலக்கணம் கண்டு

—தம் வாழ்வையே இலக்கியமாக்கியவர்கள். அவர்கள் தமது வாழ்வுக்குரிய நிலத்தினை, ஐந்திணையாகப் பிரித்து, அத்திணைகட்கு இசையமைதி கண்டனர். குறிஞ்சி, மருதம், முல்லை, தெய்வல், பாலை ஆகிய ஐந்திணை மருவிய காதல் வாழ்வுக்கு அவ்வவ் நிலத்திற் குரிய பண்ணமைதியும்—இசைக்கருவியமைப்பும் வகுத்துத் தமது காதல் வாழ்வுக்கு அதனைப் பெருந்துணையாகக் கொண்டனர்.

புறவாழ்வாக அமைந்த போர்—வணிகம்—அரசியல் போன்ற செயற்பாடுகட்கும் இசையைப் பயன்படுத்திக் கொண்டனர். இத்தகைய பயன்பாட்டினைக் கொண்டு அதன் உண்மையியல்பினை நன்குணர்ந்து வாழ்ந்த பெருமை எமது முன்னவர்களான தமிழர்கட்குண்டு.

“கல்தோன்றி மண்தோன்றாக்
காலத்தே வாளொடு
முற்றோன்றி மூத்த குடி”

எனப்போற்றப்படும் பெருமை சால் உயர் குடி மக்களான தமிழர்களே இசைப் பயனை முழுதுணர்ந்து உலகுக்கு உணர்த்தியவர். அதற்கு இலக்கண அமைதி கண்டவர். எனவே நயத்தக்க நாகரிகத்தின் தொட்டி லாக அமைந்திருந்த குமரிக்கண்டமே இசையின் இயல்பினை உலகிற்குணர்த்திய தெனலாம்.

ஜெயலக்ஷ்மி பொன்னையா,
4-ம் வருடம், வாய்ப்பாட்டு.

நாதவாணினிக்கு
எமது நல்வாழ்த்துக்கள்.

யப்பான் ஜுவல்லர்ஸ்,

நகை, வைர வியாபாரம்,

64, கன்னாதிட்டி வீதி,

யாழ்ப்பாணம்.

தொலைபேசி : 518

சாந்தா பொன்னுத்துரை
(இராமநாதன் நுண்கலைப் பிரிவு,
யாழ். பல்கலைக்கழகம்)

வணக்கம், வாழ்த்துக்கள் - இவை அகில உலகத்திற்கும் ஒருமைப்பாடுடைத் ததாகும். இவை நாட்டுக்கு நாடு பிராந்திய ரீதியில் வேறுபடுகின்றன. மக்களின் பாரம்பரியம், கலை, கலாச்சாரம், பண்பாடு, நாகரீகம் ஆகியவற்றிற்கேற்ப இவை வெளிப்படுத்தப்படுகின்றன. இம்மெய்ப்பாட்டு உணர்வு தன்னியக்கத் தூண்டுதலினால் வெளிப்படுவதனால் உள்ளத்தில் நிறைவும், மகிழ்ச்சியும் ஏற்படுகின்றது. ஒருவர்தன் உள்ளார்ந்த இன்பத்தையும் நல்லாசிகளையும் மற்றவர்களுடன் பகிர்ந்து கொள்ளும் ஒரு பரிமாற்றத் தொடர்பாகவும் இது விளங்குவதால் சமுதாய ஒற்றுமையை ஏற்படுத்துகின்றது. மக்கள் சிறப்பாக வாழ்வதற்கு இத்தகைய சம்பிரதாயங்கள் அவசியமாகின்றன. வாழ்க்கை என்னும் வண்ணமலர்ச்சோலையை நறுமணம் கமழச் செய்யும் மலர்களாக இவை விளங்குகின்றன.

தத்துவ ஞானிகள் தோன்றிய பாரத பூமியிலே கலையும், தத்துவமும் ஒன்றே டொன்று இணைந்து விளங்குவதை நுண்கலைகளாகிய சித்திரம், சிற்பம், நாட்டியம், இசை ஆகியன எடுத்தியம்புகின்றன. தத்துவார்த்தங்கள் நிறைந்த இந்திய வாழ்க்கையில் எந்த ஒரு சாதாரண நிகழ்ச்சியும் கலைமெருகுடன் மிளிர்வதைக் காணலாம். இம்மேதைகள் கலையருவில் காணப்படும் பக்தி தத்துவம் ஆகியவற்றால் எமது வாழ்க்கையை வளம் படுத்தியுள்ளனர். தூய, கருத்துச் செறிவுள்ள, அழகின் உறைவிடமான பண்பாட்டின் சிகரமான நம் இந்தியக்கலை, இறைவன் பால் எம்மை ஈர்த்துச் செல்லுகின்றது. தெய்வீக தொடர்பு கொண்ட

இக்கலை இறைவழிபாட்டிற்காகவும், இறையனுபவத்திற்காகவும் வளர்க்கப்பட்ட கலையாக மிளிர்கிறது.

ஒவ்வொரு சாதியினரும் வெவ்வேறு வகையான முறையிலே வணக்கத்தைத் தெரிவிக்கின்றனர். ஆங்கிலேயர், கரங்களைப் பற்றிக் குலுக்கியும், முத்தமிட்டுப், பெண்கள் ஒரு காலைப் பின் வைத்து இருகைகளாலும் உடையினைப் பிடித்துச் சிறிது உட்கார்ந்தும் (Curtsy), ஆண்கள் இடதுகை அருகிலிருக்க வலது கை வயிற்றின் குறுக்கே மடித்து உடம்பைச் சற்றுக் குனிந்தும் (Bow) வணக்கத்தைத் தெரிவிப்பர். தென்னாசியப் பண்பாட்டை எடுத்துக்கொண்டோமானால் யப்பானியரும், சீனரும் கரங்களை நேராக வைத்து உடம்பைச் சிறிது குனிந்து வணக்கம் செலுத்துவர். அரேபியர், சலாம் செய்தல், அரவணைத்தல் மூலம் வெளிப்படுத்துகின்றனர். இவ்வாறு பல நாட்டு மக்கள் பற்பல வகைகளைக் கையாளுதல் கண்கூடு.

தமிழ் மக்களாகிய நாம் எமது பண்பாட்டிற்கேற்ப இரு உள்ளங்ககளையும் சேர்த்து சற்றுக் குனிந்த தலையுடன் எமது வணக்கத்தைத் தெரிவிக்கின்றோம்.

एताकातलयोर्योगादञ्जलिः करः ईरितः ।

என்று அபிநயதர்ப்பண வடமொழி 2 லோகம் கூறுகின்றது. இரு பதாகக் கைகள் ஒன்றே டொன்று சேரும் போது அது "அஞ்சலி" ஹஸ்தமென்றழைக்கப்படுகின்றது. "அஞ்சலி" - இப்பதம் "அஞ்ஜ்" எனும் வேர்ச் சொல்லிலிருந்து தோன்றியதாகும். இதன் பொருள் - வணக்கம், தெளிவுபடுத்துதல், ஆசீர்வதித்தல், கௌரவித்தல் போன்ற இன்னோரன்ன பொருளு

டைத்ததாகும். தெய்வம், குரு, வேதியர், மாதா, பிதா, பெரியோர், மற்றும் இறந்தோருக்கும் நாம் அஞ்சலி செலுத்துகின்றோம். இது பத்தியுடன் கூடிய மரியாதையாகும்.

அபிநயதர்ப்பண வடமொழி 2 லோகத்தின் படி அதன் பிரயோகங்கள் பின்வருமாறு

तेवता गुरु विप्रणाम नमस्कारेश्वनुक्रमात् ।
कार्यः शिरो मुखोस्यो विनियोगेऽलिर्वुधः॥

தெய்வம், குரு, வேதியர் ஆகியோருக்குச் செய்யும் நமஸ்காரங்கள் 'அஞ்சலி' ஹஸ்தத்தை முறையே தலை, முகம், மார்பு எதிரில் பிரயோகித்தலாம். மகாபரத குடாமணியில் தலைமீது பன்னிரண்டங்குலம் உயரப் பிடித்தால் சிவபெருமானையும், தலைமீது தேவரையும், நெற்றிக்கு நேரே குருவையும் வாய் நேரில் பிதாவையும், மார்புக்கெதிரே அந்தணரையும், இடையுந்தியில் மாதாவையும் அஞ்சலி செய்க என்று குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது.

“அஞ்சலி” -- கலையையும், தத்துவத்தையும் எடுத்து விளக்கும் சின்னமாக இருக்கிறது. பரதக்கலை, மெய்ப்பாடுகளினால் இறைவனைப் பூஜிக்கும் ஒரு தெய்வீக அம்சமாகும். உடலின் அங்க அசைவுகள் பக்தி உணர்வுடன் வெளிப்படுமபோது அதனைக் காண்பவர்கள் உள்ளத்தில் தெய்வீகம் மலர்கின்றது. பரதக் கலையில் முதல் வணக்கமாகிய நமஸ்காரம் -- இரு சிகரக் கைகளால் சுற்றிவரும் அசைவு, அஷ்டதிக்குப் பாலர்களை நாட்டியத்தின் போது, நாட்டியப் பெண்களைப் பாதுகாக்கும்படி வேண்டப்படுகின்றது. இரு கரங்களாலும் பூமாதேவியின் மேல் சதுர முத்திரைகளைப் பதித்து, கண்களில் ஒற்றி அஞ்சலி செய்தல் -- நடனத்தில் “என் பாதங்கள் உன் மேற்படும் போது நீ பொறுமையோடு குற்றங்களை மன்னித்து என்னைப் பாதுகாப்பாய்” என்று பிரார்த்திக்கப்படுகின்றது. அதோடு நர்த்தனம் புரியும் பூமி தூய்மைப்படுத்தக் கோரப்படுகின்றது.

பரதத்தில் நிகழும் புஷ்பாஞ்சலியில் ஆழ்ந்த கருத்து பொதிந்துள்ளது. மலர்களினால் அஞ்சலித்தல் -- தீமைகளை அழிக்கவும், ஜீவராசிகளைப் பாதுகாக்கவும், தேவர்களை சந்தோஷப்படுத்தவும், பார்வையாளருக்குப் பேரின்பத்தைக் கொடுக்கவும், தலைவனுக்கு நலையளிக்கவும், நாட்டியப் பெண்களைப் பாதுகாக்கவும், குருவின் கற்பித்தல்

பயன் பெறவும் குறித்து இறைவனை வேண்டப்படுகின்றது.

“கூப்பிய கைக்காந்தளடி கோமகனூர் வேண்டுவது” -- என்ற பாடலில் கூப்பிய கரங்களாகிய மலர் இறைவனுக்கு மிகப் பிரீதியளிக்க வல்லன எனக் கூறுகின்றார் விபுலானந்த அடிகள். மனிதன் இயற்கையாகவே ஆண்மையும் பெண்மையும் இணைந்த ஜீவனாகக் கருதப்படுகின்றான் ‘அஞ்சலி’ இவ்விரு தன்மைகளின் இணைந்த செயலாகக் குறிப்பிடப்படுகின்றது. வலது கை ஆண்மையின் வலிமையையும், இடது கை பெண்மையின் நளினத்தையும் சித்திரிக்கின்றன. சுருங்கக் கூறின், ஆண்மையும், பெண்மையும் ஒன்றிணைந்து அர்ப்பணமாகின்றது. ‘அஞ்சலி’ நடனத்தின் இரு தன்மைகளாகிய கெம்பீர அசைவுகளைக் கொண்ட தாண்டவத்தையும், மென்மை அசைவுகளாகிய லாஸ்யத்தையும் இணைக்கின்றது. விவேகமும் (Intellect), உணர்வும் (Emotion), சக்தியும் (Vigour) பொருந்தி விளங்கும் பரதநாட்டியத்தில், இடது கை உணர்வுகளையும் வலது கை விவேகத்தையும் குறித்து இணையும் போது, துடிப்புள்ள சக்தியின் செயற்பாடுகள் வெளிப்படுத்தப்படுகின்றன. பரதம் பூரணமாக நிறைவுறும் பொழுது ஆடுபவர் தன்மையே முற்றாக அறிவுபூர்வமாகவும், உணர்வுமயமாகவும் அர்ப்பணிக்கின்றார்.

ஒவ்வொரு கலையும் ஏதோ ஒரு அடிப்படையிலே தத்துவத்தை விளக்குவதாகையால் பரதக்கலையும் எல்லாவற்றிற்கும் மேலான சக்தியுடன் ஆன்மா இரண்டறக் கலப்பதையே நோக்கமாகக் கொண்டுள்ளது. இத்தத்துவம் பரமாத்மாவுடன் ஜீவாத்மா இணைதல் என்னும் கருத்தைப் புலப்படுத்துகிறது. புராணங்களிலும், சமய நூல்களிலும் இடம் பெற்றுள்ள தாள் + தலை = தாடலை என்ற பதம் இதனைக் குறிக்கும். ஆண்டாளின் சரிதமும் இதற்கு ஓர் சிறந்த எடுத்துக்காட்டு. மணிவாசகரின் திருவாசகம், திருக்கோவையாகிய நூல்கள் இதனை விளக்கும் சான்றுகளாகும்.

நடனமாடும் மங்கை ஆலயத்தின் வெளிவண்டபமாகிய அலாரிப்பில் நுழைந்து படிப்படியாகத் தன் மெய்ப்பாடுகளினால் கர்ப்பக்ரஹத்தில் பரமாத்மாவை நாடியுக்கும் ஜீவாத்மாவாகி இறுதி அஞ்சலியில் இறைவனுடன் சங்கமமாகின்றார்.

ஸப்த ஜால வயலின்

சிறப்பாம்சங்கள்

ஸங்கீதத்தில், கர்நாடக இசைக் கருவிகளை ஆராய்விட்டது வயலின் வாத்தியமானது தனக்கென ஒரு தனிச்சிறப்புடன் இன்று மிளர்கிறது. தன்னிகரற்ற பக்கவாத்தியமாக விளங்கிவரும் இவ்வாத்தியமானது தனி வாத்தியமாகவும் விஷேஷத் தன்மையுடனும் வியாபித்துள்ளது. “இளமையிற்கல்” என்ற ஓளவை வாக்கு இந்த வயலின் சாதகத்திற்கு எத்துணைப் பொருத்தம் என்பது எனது சொற்ப அனுபவத்திற்குண்டமாபெரும் உண்மை.

ஈங்காரம் செய்யும் வண்டின் நாதத்தில் இருந்து எத்தன்மையாலும் அத்தன்மைக்கேற்ப பற்பல நாத வடிவங்களை மேதாவிகளால் இவ்வாத்தியத்தின் மூலம் வெளிப்படுத்த முடியும். வயலின் வாத்தியத்தின் வடிவமே எழிலார்ந்ததாகவும், எளிமையான சிறிய உருவ அமைப்புக் கொண்டதாகவும் உள்ளது. இவ்வாத்தியத்தில் வில்லானது தந்திகளில் இழையும்போது அதன் சிறிய உடலினின்றும் எழும்பும் இனிமையான நாதம் பேரின்பத்தை ஏற்படுத்துவதில் ஐயமில்லை.

கவர்ச்சியான, இனிமை நிறைந்த நாதச் செறிவுடன் கூடிய இவ்வாத்தியத்தில் எந்தச் சுருதிக்கும் எளிதில், விரைவாகச் சுருதி சேர்த்துக்கொள்ள முடியும். மிகத் தெளிவாக, ஸாஹித்தியங்களை உணர்த்து மளவில் நீளமான வில் அமைப்பால் கார்வைகளை நீடிக்கச்செய்து மிக நுட்பமான சுருதிகள் வலிவு, மெலிவு ஆகிய இசைத் தன்மை

களைத் தெளிவுடனும், சீருடனும் வெளிப்படுத்தும் சிறப்பியல்பைக் கொண்டது இந்த வயலின் வாத்தியம்.

மந்திரஸ்தாயியிலிருந்து தார, அதி தாரஸ்தாயிவரை எளிதான விரலோட்டத்திற் செயற்படும் (FINGERINGS) இயல்புவாய்ந்தது. மெட்டுக்களற்று, உருவாக்கப்பட்டுச் சரளமாக வாசிக்கக்கூடிய விதத்தில் நான்கு தந்திகளை மட்டும் உடைத்ததாக இருப்பது இவ்வாத்தியத்தின் மற்றுமொரு சிறப்பாம்சமாக அமைகிறது.

யலவித இசைக் கருவிகளுடன், அவாவது வீணை, வேணு, மிடற்றோசை போன்றவற்றுடன் ஈடுகொடுத்து இணைந்து நிற்கும் சக்திவாய்ந்த வயலின் வாத்தியமானது சீரிய, துல்லியமான, துடிப்புமிக்க உயர்ந்த ஒலியை (OUERTONES) அதிகளவு கொண்ட அதிர்வலைகளுடன் (VIBRATIONS) வெளிப்படுத்துவதால், அரங்குகளில் அயனாகவும், துணையாகவும் பிரகாசிப்பதில் வியப்பில்லை.

தனக்கெனச் சிறப்பாம்சங்களைக் கொண்டுள்ள வயலின், எங்கும் எளிதில் எடுத்துச் செல்வதற்குரிய உடலமைப்புடன், எல்லாவித இசை முறைகளையும், அவற்றின் நுணுக்கங்களையும் தெளிவாக வெளிப்படுத்தும் தன்மையுள்ள தொன்றாகும். ஐரோப்பியரின் இசைக் கருவியான இவ்வயலின், இந்திய இசையில் முக்கியமாகக் கர்நாடக இசையுலகில் வரவேற்கப்பட்டு இன்றியமையாத வாத்தியமாகவும், தலைசிறந்த வாத்தியமாகவும் போற்றப்பட்டு வருகிறது.

நிறைவான, இணையற்ற தனித் தன்மையைக் கொண்டமைந்து, அனைவராலும் கவரப்பட்ட வயலின் வாத்தியமானது இசை மறுமலர்ச்சிக்குப்பின் தக்க தருணத்

தில் நம் கர்நாடக இசையுட் புகுந்ததால், அனைத்து மக்களாலும் மிக விருப்பத்துடன் வரவேற்கப்பட்டு, இன்று இசையுலகிற்குத் தனக்கென ஒரு தனிஇடத்தைப் பெற்றுள்ளது.

ஸ்வயமான இசைஞானத்துடன்,

நிதானத்தை லயத்தில் ஏற்படுத்தி,

தன்னம்பிக்கையுடனும்,

பக்தி சிரத்தையுடனும், அசுர சாதகம் செய்து,

மனோதர்ம, கல்பித முறைகளைக் கையாண்டு,

கர்நாடக இசையை வளர்க்கும்

ரீதியில்

ஸப்த ஜால வயலின் விற்பன்னர்கள் தோன்றிய பெருமை, வயலினை முதன்முதலில் கையாண்ட புகழ்பெற்ற மும்மூர்த்திகளில் ஒருவராகிய முத்துஸ்வாமி தீக்ஷிதரின் தம்பியாகிய பாலஸ்வாமி தீக்ஷிதரையே சாரும் என்பது பெரும் பாலோராலும் ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்ட கருத்தாகும்.

தனதேவி சுப்பையா

இராமநாதன் நுண்கலைப் பிரிவு,

யாழ். பல்கலைக் கழகம்.

சகல விதமான பிடவைத்தினுசுகள் கூறைச் சேலைகள்
சிறுவர்கள் ஆண், பெண் அனைவருக்கும் ஏற்ற
பெல்ஸ், மிடிஸ்கேட் மற்றும் ரெடிமேட் உடைகளுக்கும்

 மணியம்ஸ்

16, நவீன சந்தை,
யாழ்ப்பாணம்.

தொலைபேசி: 7545

1947 இல் ஆனந்த குமாரசுவாமி கூறியவை இன்றும் பொருந்தும், எமக்கும் பொருந்தும்

1947 ஓகஸ்ட் 15 இல் இந்தியா, பாகிஸ்தான் ஆகிய நாடுகள் பெற்ற விடுதலையைக் கொண்டாடு முகமாக அமெரிக்காவில் ஹாவட் நகரில் Philips Brooks House என்னும் இடத்தில் அவ்விடுதலையில் மகிழ்ச்சி கண்ட பலர் கூடியபோது இந்திய, பாகிஸ்தானிய கொடிகளை உயர்த்தி, கலாயோகி ஆனந்த குமாரசுவாமி உரையாற்றினார். இந்தியா விடுதலைபெற்று, மீண்டும் சுதந்திரமாகத் தனது பண்பாட்டை வளர்த்து உயர வேண்டுமென நீண்டகாலமாக உழைத்துவந்த அப்பெரியார், மேற்படி நிகழ்ச்சியின்பின் ஒரு வாரத்தில் தனது எழுபதாவது பிறந்த நாடையும் கொண்டாடியபின், ஒரு மாதத்திற்குள் இவ்வுலகிலிருந்து மறைந்தார். இந்திய விடுதலை தினத்தன்று இந்தியரை நோக்கி அவர் ஆற்றிய உரை இன்றும் பொருத்தமுடையதாக, எமக்கும் பொருத்தமுடையதாக அமைகின்றது. நுண்கலைகளைப் பயின்று எமது பாரம்பரியப் பண்பாட்டைப் பேணி வளர்க்கும் கடப்பாட்டைக் கொண்டுள்ள இராமநாதன் நுண்கலைக் கழக மாணவர்கள் இந்த உரையின் சில பாகங்களையாவது கருத்திற்கொண்டு, அவற்றையிட்டுச் சிந்தித்து, நன்மை பெற வேண்டும் என விரும்புவதால் அதனை மொழிபெயர்த்து இங்கு தந்துள்ளேன்.

கா. இந்திரபாலா.

எமக்கிருக்கும் பிரச்சினை இந்தியப் பண்பாட்டை மீண்டும் பிறக்கவைக்கும் பிரச்சினை என்று சொல்வதைவிட, அப்பண்பாட்டில் என்ன எஞ்சியிருக்கின்றதோ அதனைப் பேணும் பிரச்சினையே எனலாம். இப்பண்பாடு இன்றும் எமக்குப் பெறுமதி வாய்ந்தது—இது இந்தியப் பண்பாடு என்பதற்காக அல்ல; பண்பாடு என்பதற்காக. அதே நேரத்தில், இப்பண்பாட்டின் தனிப்பட்ட வடிவங்கள் ஒருகுறிப்பான இந்திய இயல்புக்கும் பாரம்பரியத்துக்கும் உகந்தவையாக அமைக்கப்பட்டுள்ளன. ஒரு தேசிய உடையானது எவ்வாறு அதனை உடுப்பதற்கு உரிமையுடையோருக்குப் பொருத்தமானதாக அமைகின்றதோ அவ்வாறே இவ்வடிவங்களும் எமக்குப் பொருத்தமானவை. நாம் அணியும் அன்னிய உடைகளில் அல்லது கலப்பு உடைகளில் எம்மைப் பார்க்கும்போது பரிதாபமான தோற்றமே இடம்

பெறுகிறது. ஹார்மோனியத்தை நாம் வாசிக்கும்போது பிறநாட்டு இசைக்கலைஞர்களுடைய ஏளனத்துக்கே வழி வகுக்கின்றோம்.

அமெரிக்காவுக்குப் படிக்கவரும் தம்விரும்பு நிறைவேற்றுவோராகிய¹ இளைய தலைமுறையினர் இந்திய மரபுகளையும் பண்டாட்டுப் பெறுமானங்களையும்² ஓர் ஐரோப்பியனைப் போன்று அறியாதிருக்கின்றனர்; சில சந்தர்ப்பங்களில் ஐரோப்பியனைக் காட்டிலும் கூட அறியாமையில் மூழ்கியிருக்கின்றனர். இவ்வாறு தமது பின்னணியை அறியாதிருப்பதால் தம்மை எதிர்நோக்கும் அமெரிக்க, ஐரோப்பியப் பிரச்சினைகளைக்கூடப் புரிந்து கொள்ள இவர்களால் முடியவில்லை. எதிர்காலத்து இந்திய சமூக, கல்விக் கொள்கைகளைப் பெரிதும் உருவாக்கப் போகிறவர்கள் இவர்களே.

தனது இயல்புக்கேற்ப நடந்து கொள்வதற்குக் கிடைக்கும் சந்தர்ப்பமே விடுதலை எனப்படுவது.³ ஆனால், எங்களுடைய தலைவர்கள் இப்பொழுதே தம் இயல்பினை இழந்தவர்களாகி விட்டனர். அவர்கள் எவ்வாறு இருக்கவேண்டும் என்று மக்கோலேப் பிரபு⁴ விரும்பினாரோ, அவ்வாறே "இரத்தத்தாலும் நிறத்தாலும் இந்தியர்களாயும் அறிவாலும், ஒழுக்கத்தாலும், அபிப்பிராயங்களினாலும், ரசனைகளினாலும் ஆங்கிலேயராயும் அமையும் ஒரு வர்க்கத்தினராய்"⁵ உள்ளனர். இந்தியாவை இவர்கள் இன்னும் "கண்டுபிடிக்கவில்லை." இதனால், இந்த நவீன உலகமானது ஓர் ஒருங்கிணைந்த பண்பாட்டை இன்று கொண்டிருக்கவில்லையென்பதையும், அது "திட்டத்துக் கமைந்த மிலேச்சத்தனத்தையும்"⁶ அரசியற் குழப்ப நிலையையும் உடையதாய் உள்ளது என்பதையும் இவர்கள் உணர்வதில்லை. "தாம் எப்படி இருக்கவேண்டுமோ அவ்வாறே"⁷ இருப்பதற்கு வேண்டிய ஒழுக்கசக்தி இவர்களிடத்து இல்லை. அவ்வாறு இருக்காவிடில் தமக்கோ பிறர்க்கோ இவர்களால் அதிக பயனில்லை. கூடுதலான பலாக்காரத்துடன் மிஷனரிக் கல்லூரிகள் மூலமாகவோ, அரசாங்கக் கட்டுப்பாட்டுக் குட்பட்ட பல் கலைக்கழகங்கள் மூலமாகவோ திணிக்கப்பட்ட மேலைத்தேசக் கல்விமுறை யெனப்பட்ட கல்விமுறைக்கு இலக்காகியிருந்த இவர்களது முன்னோர், இவர்களைக் காட்டிலும் கூடுதலான ஒழுக்க சக்தியுடன் "தாம் எப்படி இருக்கவேண்டுமோ அவ்வாறு" இருக்க முயன்றனர்.

தாலுகவே இயங்கும் தன்மையை⁸ இந்தியா மீண்டும் பெறுவதற்குப் பல ஆண்டுகள் ஆகும், தற்பொழுது, எங்களுடைய "சுற்றறிந்த" மனிதர்கள் "சமத்துவம்", "மக்களாட்சி", "முன்னேற்றம்", "எழுத்தறிவு"⁹ என்பன போன்ற இக்காலச் சுலோகச் சொற்களினால் கவரப்பட்ட அமெரிக்கர்களைப் போன்றே இருக்கிறார்கள். கடந்தகாலத்திலும், இன்றும்

இந்தியர்கள் எந்த ஐரோப்பியருடைய பழக்க வழக்கங்களையும் சிந்தனை முறைகளையும் அப்படியே பின்பற்றி அவர்களை விசுவாசத்துடன் புகழ்ந்து நின்றனரோ, அதே ஐரோப்பியர்களுடைய தாழ்ந்த மனப்பான்மையோடு கூடிய வெறுப்பையும்¹⁰ சம்பாதித்து வந்துள்ளனர். இவர்களுக்கு இத்தகைய நிலை தகுந்ததாகவும் இருந்தது. நாமும் சூத்திரர்களைக் கொண்ட ஓர் இனமாக மாறிக் கொண்டிருக்கிறோம். அதாவது, சுறுசுறுப்பான தொழில்புரியும் பாங்கு உள்ளவர்களாக இருக்கும் அதேநேரத்தில் அறிவினிகளாகவும் இருக்கும் நிலையை அடைந்து கொண்டிருக்கிறோம். "மெய்யியலின் எல்லாக் கோட்பாடுகளும் வாழ்க்கையோடு தொடர்புடையவை"¹¹ என்றிருந்தும், இன்றைய நவீன உலகிலிருந்து நாம் கற்றிருப்பது ஞானத்தை விரும்புவனை வெறுப்பதற்கும் பார்க்குமுன் பாய்வதற்குமே.

மேற்கூறிய இந்த இந்தியச் சித்திரத்தின் மறுபுறத்தில் இந்தியச் சமூகவியலாளராகிய பெரியார்கள், மகாத்மா காந்தி, கலாநிதி பரதன் குமாரப்பா போன்றோர், காணப்படுகின்றனர். வன்முறை தாண்டவமாடும் இந்த யுகத்தில் இருவருமே போரை ஆதரிக்காத அமைப்புகளில் மனிதர் ஒன்று பேர்வதை வலியுறுத்திப் பேசுவோராவர். இந்தியாவுக்கு அவர்கள் முக்கியத்துவமுடையவர்கள் போன்று வெளியுலகிற்கும் முக்கியத்துவமுடையவர்கள். நவீன மேலைத்தேசத்தில் 'உதோப்பியா'¹² என்ற கனவுகத்தில் நம்பிக்கை கொண்டிருப்போரைப் போலல்லாது, இந்த இருவரும் இன்றைய உலகின் நோய்களைத் திட்டமிடலாலும், பொருளியல் வழிகளாலும் மட்டும், மக்களுடைய மனதை மாற்றாது, தீர்க்கலாம் என்பதில் நம்பிக்கை கொள்ளாதவர்கள். "வெற்றி" என்பதைப் பண அடிப்படையில் மதிப்பீடு செய்யும் பெறுமானங்களுக்கு மேலாக, மனிதப் பண்பு சேர்ந்த பெறுமானங்கள்¹³ ஆதிக்கம் பெற்றுநிற்கும் சமூக அமைப்புக்களை மீண்டும் ஏற்படுத்த இரு பெரியார்களும் முயலுகிறார்கள்.

காலாகாலமாக, இந்தியா ஆழ்ந்த சமய நம்பிக்கைகளும், தாராள சமயப் பொறையும் உள்ள நாடாக இருந்து வந்துள்ளது. வேறிடங்களில் முடியாவிட்டாலும், இந்த நாட்டிலாவது ஒரு பொதுநலப் போராட்டத்தில் தம் மதத்தைப் பிறமதங்களின் நண்பனாகக் கருதக்கூடிய நிலை மனிதருக்கு இன்னும் உண்டு. மேலத்தேசத்தில் மதமானது, மனிதர் சரணடைய முடியாத இக்காலத்துக்குப் பொருந்தாத பழமையுடைய ஒன்றாக விரைவில் மாறிக்கொண்டு வருவதாகக் கூறுவர். ஆனால் இந்தியாவிலோ, மதமானது இன்னும் மனிதரது மனத்துக்கும் இதயத்துக்கும் உதவும் ஒன்றாக இருந்தது. அவர்களுக்கு ஒரு பிரிக்க முடியாத கௌரவத்தையும் கொடுக்கின்றது. இக்காரணத்தினால் அங்கு, சமூகவியல், அரசியல் ஆகியவற்றுடன் சமயம் கொண்டுள்ள இயல்பான தொடர்பு ஒருபோதும் துண்டிக்கப்படவில்லை. நவீன மேலத்தேசத்தில் பரிசுத்தமானவை¹⁴ என்றும், அவற்றுக்கு முரணான பிற¹⁵ என்றும் பிரித்து வைக்கும் நிலை ஒன்றுண்டு. எங்களுடைய அனுபவத்தில் மதமும் பண்பாடும் பிரிக்கமுடியாத வையாய் நிற்கின்றன. எங்கள் டாரம்பரியத்தில் இருப்பவற்றுள் இந்த ஒரு விஷயத்தை நாம் இறுதிவரை கைவிடமுடியாது.

இன்றைய காலகட்டத்தில், இன்னும் "காலத்துக்கேற்ற"¹⁶ வகையில் அவர்கள் மாறாது காணப்படும் அளவுக்கு, இந்தியப் பெண்கள்தான் இந்தியப் பண்பாட்டைத் திறம்படப் பேணுவோராய் உள்ளனர். இந்தியா போன்ற நாடுகளில், மக்கள் கொண்டுள்ள எழுத்தறிவை வைத்து அவர்களுடைய பண்பாட்டின் தரத்தை மதிப்பிடுவது கேலிக்கிடமான விஷயமாகும் என்பதை நாம் மறக்கக்கூடாது. சஞ்சிகைகளும் செய்தித்தாள்களும் உள்ள நவீன உலகில் எழுத்தறிவு என்பது ஒரு பண்பாட்டின் தரத்தை உறுதிப்படுத்தக் கூடிய விஷயமாகாது. இத்தகைய நிலையில் எதை வாசிப்பது என்று தெரியாது இருப்பதைக் காட்டி

லும் எப்படி வாசிப்பது என்று தெரியாது இருப்பது நல்லது¹⁷.

இவை இவ்வாறிருக்க, உடனடியாக வெளியுலகுடன் பொருளாதார, அரசியல் தொடர்புகள் மட்டுமல்லாது, பண்பாட்டுத் தொடர்புகளையும் ஏற்படுத்த வேண்டிய பெருந்தேவை ஒன்று உண்டு. மேலத்தேசம் இன்று பண்பாட்டு ரீதியாகத் தனித்துநிற்பதற்கு மேலத்தேசமே பெருமளவுக்குப் பொறுப்பாகும் என்பதில் ஐயமில்லை. இந்தநிலை உண்மையில் ஒரு மாகாணவாதத்தை¹⁸ ஒத்த நிலையாகும். எனினும், இந்நிலைக்கு நாமும் பொறுப்பாளிகள்தாம். ஏனெனில், இப்பதியாவிலிருந்து வெளிநாடுகளுக்குச் சென்றுள்ள எங்கள் மாணவர்கள் பெருமளவில் பொறியியலாளர்களோ, பொளதிகவியலாளர்களோ, அரசியல் வாதிகளாகவோ காணப்படுகின்றனரே. ஒழிய பண்பாட்டுத் துறையைச் சேர்ந்தவர்களாக அமைவதில்லை — உண்மையில் அவர்கள் இரண்டுமாகவே இருக்கவேண்டியவர்கள்; இரண்டுமாக இருந்து, தாம் புதிய தொழில் நுட்பங்களை எவரிடமிருந்து கற்கவந்தனரோ அவருக்குத் தமது சம்பளத்தை மட்டும் கொடுக்காது அதைவிடக் கூடுதலாக வேறும் கொடுக்கக்கூடியவர்களாக இருக்க வேண்டும்.¹⁹ நாம் மீண்டும் நிலைநாட்டப்போகும் பண்பாடானது உயிருடன் இருந்தகாலத்தில், பிற நாடுகளின் கற்பறிந்தோர் இந்தியாவிலே கற்பதற்காகத் தூர இடங்களிலிருந்து வந்தனர். பிறரிடமிருந்து புதிய புத்திகளைக் கற்பதற்கு எமக்கு இருக்கும் வலுவை, கொண்டல்லாது பிறருக்குக் கொடுப்பதற்கு நம்மீடம் என்ன இருக்கின்றது என்பதைக் கொண்டே எங்கள் பண்பாட்டை அளக்கமுடியும்.²⁰

"நாம் கனவு காணும் புதிய இந்தியாவுக்கு நீங்கள் தரக்கூடிய வாழ்த்துச் செய்தி என்ன?" என்று என்னைக் கேட்டுள்ளனர். அதற்கு எனது விடை இது தான்: "நீங்கள் நீங்களாகவே இருங்கள். மகாத்மாகாந்தி, பரதன் குமாரப்பா, டி. லி. குண்டப்பா, அப்துல் கலாம் ஆலாத், அப்துல்

துல் கவர் கான், ஸ்ரீ ரமண மகரிஷி ஆகியோரைப் பின்பற்றுங்கள். போட்ஸ்மவுத் பிரபு, ஜோர்த்ஜ் போன், வில்பிரிட் வெலொக், ஜான் ஜோனா, பெர்னாண்டோ நோபர்

போன்ற மனிதர்களுடன் ஒத்துழையுங்கள். தரங்குறைந்த தத்துவ ஞானிகளைக் கருத்திற் கொள்ளாதீர்கள். ஏமாருதீர்கள், தீப தொடர்புகள் நற்பழக்கங்களைக் கெடுக்கும்."

குறிப்புகள்

1. Go-getters. தாம் எதைப்பெறப் புறப்படுகின்றனரோ அதை முயன்று பெறுவோர்.
2. Values.
3. Freedom is the opportunity to act in accordance with one's own nature.
4. Lord Macaulay. இவர் 19 ஆம் நூற்றாண்டில் ஆங்கிலக் கல்வித்திட்டத்தை இந்தியாவில் சிபாரிசு செய்தபோது, இந்தியருள் ஒரு பிரிவினரை ஆங்கிலேய ராக்கிப் பேரரசின் நிர்வாகத்திற் பயன்படுத்த வழிகாட்டினார்.
5. "A class of persons Indian in blood and colour, but English in tastes, in opinions, in morals, and intellect."
6. "Organized barbarism."
7. "Be themselves,"
8. Spontaneity.
9. "Literacy."
10. Contempt.
11. "All the precepts of philosophy refer to life."
12. Utopists.
13. Human values.
14. Sacred. 15. Profane.
16. "brought up to date."
17. It is far better not to know how to read than not to know what to read.
18. Provincialism.
19. அதாவது, இம்மாணவர்கள் மேலைத்தேசத்திடமிருந்து புதிய தொழில் நுட்பங்களைப் பெறும் அதேநேரத்தில் தமது பண்பாட்டு அம்சங்களை மேலைத்தேசத்துக்குக் கொடுக்கக்கூடிய தகைமையுடையோராய் இருப்பதில்லை.
20. The measure of our culture is not that of our ability to learn new tricks, but that of what we have to give.

[ஆங்கில மூலத்துக்கு, Ananda K. Coomarsawamy, Sources of Wisdom, Sri Lanka 1981, பக். 225—223 பார்க்கவும்].

தாள லய ஞானம்

— சங்கீத பூஷணம் A. S இராமநாதன் —
(மிருதங்க விரிவுரையாளர்)

யாழ். பல்கலைக்கழக நுண்கலைப் பீடம், சுன்னாகம்.

லயம், இது இரண்டற ஒன்றாய் என்னும் பொருளுடையது. ஞானம்; இது அறிவு எனப் பொருள்படும். அதாவது சங்கீதத்தில் ஈடுபடுகின்ற அறிவு ஆகும். லயம், சங்கீதப் பிரிவுகளின் தசப் பிராணங்களுள் ஒன்றாகும். இது இசைக்குத் தந்தை போன்று அங்கம் வகிக்கிறது. ஒரு குடும்பத்தில் தந்தையானவன் எப்படி ஒரு வழி நின்று எல்லோரையும் வழிப்படுத்தி நடத்துகிறானோ அதுபோன்று தாள லயமானது இசையின் காலப்போக்கினை வேண்டியபடி இசைந்து வழி நடத்துகிறது. நாம் ஒரு வழியினை நல்லவை, தீயவை என ஊகித்து உணர்ந்து நல்லவைகளாக நடைமுறைப்படுத்த அறிவு தேவைப்படுகிறது. இது ஞானம் எனப்படும். அது போன்று நாம் இறைவனை அடைய ஞானம் முக்கியமாகிறது. உலகமே கால அளவிலேதான் சுற்றி உருண்டு நேரம் தவறாது பகல் இரவு என மனிதன் கணித்திருக்கிறான். நமது இருதயத் துடிப்புக் கூட லயத்துடன் இயங்குகிறது. உடலிலிருந்து உயிர் பிரிந்தால் சவம் என்கிறோம். தாளம் இல்லாத, லயமில்லாத பரதமோ பாட்டோ வாத்யமோ மேலே குறிப்பிட்டதற்கு ஒப்பாகும். மேலும் நாம் இறைவனையடைய ஞானம் முக்கியமாகிறது. அதாவது சிறந்த அறிவே ஞானம் எனப்படும். அப்படி நாம் இறைவனையடைய அவனுடைய செயல்கள் மீது மனத்தைத் நாய்மைப்படுத்தி அவனுடைய திருவருளை அறியும் நோக்குடன் மனத்தை ஒருவழிப்படுத்தி லயிக்கிறோம். அப்போது தான் மனம் வழிபடும் தகைமை பெறுகிறது. அது போல சங்கீதத்திலும், இசையிலும் நாம் ஞானத்தைப் பெறுகையில் இசையுடன் இணைந்து அதன் லயப்படு

கிறோம். இவ்விடத்தில் நாம் இசையுடன் இணைகிறோம். இதுவே லயப்படுவதாகும்.

பொதுவாக லயப்படுதல் என்பது நாம் ஒரு இசை எவ்வகையான கால அளவிலும், போக்கிலும் இசைக்கப்படுகிறது? அதற்கு ஏற்ற வகையில் தாளத்தின் போக்கினை ஒன்றுபடுத்தல் இது கர்நாடக சங்கீதத்தில் முக்கியமானதாகும்.

மேலேத்தேய சங்கீதத்தில் லயமானது ஒரு குறிப்பிட்ட அளவில் இருக்கும். அதாவது கடிசாரம் அடிப்பது போன்றிருக்கும். உதாரணமாக ஆரம்பத்தில் எடுத்துக் கொண்ட கால அளவுப் பிரமாணம் பாட்டு முடிவு வரை ஒரே மாதிரியாக அமைகிறது. இதில் கால அளவு முக்கியமாகிறது. ஆனால், கர்நாடக இசையிலும், பாட்டு எப்படியான போக்கில் கால அளவில் இசைக்கப்படுகிறது? அதே போக்கிலே தான் தாளமும் போடப்படுகிறது.

பொதுவாக லயம் என்பது ஒருவரின் கற்பனை எண்ணப் போக்கினையும், சங்கதிகளையும், நன்கு புரிந்து அவருடைய இசைக்கு ஏற்ற அளவிற்குத் தாளத்தினை வாத்தியத்தினை இசைத்தல் அவசியமாகிறது. இதுவே உண்மையான லய ஞானம் எனப்படுகிறது.

அதுவன்றித் தாளம் போடுபவர் தனக்குள் ஒரு கால அளவைக் கொண்டு தாளம் போடவும், அதே தாளத்தின் தன்மை கருதாது தமக்கு விரும்பிய அளவில் கற்பனை செய்து, இசைத்தல் எவ்விதத்திலும் லயப்படாது.

பாட்டிற்கு அல்லது தாளத்திற்கு முக்கியத்துவம் கொடுத்து ஒன்றின் வழியைப்

பின்பற்றி இசைத்தல் அல்லது தாளம் போடுதல் சிறந்த லய ஞானத்திற்கு உதாரணமாகிறது. இந்து சமயத்தில் ஒருவனுக்கு ஞானம் ஏற்படுகையில் அவன் வீடு பேறு அடைகிறான். அது போலவே ஒரு கலைஞனுக்கு லயமாகிய அறிவு (ஞானம்) ஏற்படுகையில் அவன் இசையில் நன்கு தேர்ச்சி பெற்றவனாகிறான். அவ்வேளையில் அவனை விட்டு இசை என்றும் நீங்காதிருக்கும். இவனே இசை மகான் என்னும் தகுதிக்கு உரியவனாகிறான்.

சிலருக்கு இயற்கையான லய ஞானம் இருக்கலாம். சிலருக்கு அந்த ஞானம் ஏற்பட சில வழிகளைக் கையாண்டால் ஏற்படுவதுண்டு. எனது அனுபவத்தில் எனது மாணவர்களுக்கும் நண்பர்களுக்கும் இப்படிச் சொல்லித் தாளலயம் ஏற்பட்டுள்ளது. அதாவது ஏழு தாளங்களில் திஸ்ர ஜாதி திருபுடை தாளத்தையும் சங்கீர்ண ஜாதி ஏக தாளத்தையும் ஐதி அமைத்து மூன்று காலத்திலும் சொல்லிப் பார்த்து வந்தால் அந்தத் தாளங்களில் ஒதுக்க சதுக்கமான பிடிப்பு ஏற்பட்டு விடும்.

With the best Compliments

from

Sivaraj Trading Co.,

63, Main Street,

POINT PEDRO.

Dealers in

ELECTRICALS AND

HARDWARES

FOR ALL YOUR REQUIREMENTS

OF

MOTOR SPARES

TYRES & TUBES

Please Contact

P. Somasunderam

293, Stanley Road,

JAFFNA.

T'phone: 7340

வீணை — சில சிந்தனைகள்

செல்வி. மாலினி ஸ்ரீநிவாஸன்

(விரிவுரையாளர், நுண்கலைப்பீடம்)

‘ஈசன் இணையடி நிழல் விபரிக்கும் போது

“மாசில் வீணை” யின் நாடம் போன்றது என்று கூறுகிறார் “நாவுக்கரசர்”. சரஸ்வதி என்கிறப்பாள் என்று வினவிய மஹாகவி பாரதி” வீணை செய்யும் ஒலியிலிருப்பாள்” என்று பெருமைப்படுகிறார். சங்கீத வாத்தியங்களில் வீணை தலைசிறந்தது என்பதற்கு ஆதாரங்கள் பல.

வீணையைப் பற்றி மேலும் கூறுமுன் நம் இசையைப்பற்றி சிலவார்த்தைகள். கர்நாடக சங்கீதம் என வழங்கி வரும் தமிழிசை உலக இசைகளிலெல்லாம் ஒப்பற்றது. தெய்வீகமானது இறைவனை நாடப்பிரமமாக உபாசனை செய்வது. இறைவன் திருவருள் பெறமிக இலகுவான வழி இசையின் மூலம் தான் பெறலாம். இராவணன் தன் தோள் வலிமையால் செய்யமுடியாததை இசையினால் சாதித்தது யாவருமறிந்ததே. ஆகையால் பாரதியார் பாணியில்.

“யாமறிந்த இசைகளிலே தமிழிசைபோல் இனிதாவதெங்கும் காணோம்” எனப்பாடத் தோன்றுகிறது. இறைவன் மனிதனுக்கு அளித்த கொடைகளில் மிகச் சிறந்தது இசை. இசையைக் கற்றுச்சிறந்த கலைஞரை எல்லோருக்கும் இருக்க முடியாவிட்டாலும், இசையின் நுணுக்கங்களை ஓரளவாவது அறிந்து உயர்ந்த இசையை அனுபவிக்க முடியாதவர்களை மனிதப்பிறவி என்று சொல்லமுடியாது. விலங்குகள் பறவைகள், பாம்புகள் போன்றவையே இசையில் மயங்குகின்றன தாவரங்களை இசையினால் வளரச்செய்யலாம் என விஞ்ஞானிகள் ஆராய்ச்சி மூலம் அறிந்துள்ளனர்.

வீணை என்று இன்று வழங்கிவரும் வாத்தியம் தஞ்சை மன்னர்கள் காலத்தில் உருவமைக்கப்பட்டது.

சங்க காலத்தில் யாழ் என்ற வாத்தியம் இருந்திருக்கிறது. சிலப்பதிகாரத்தில் அரங்கேற்று காதையில் பண்டைய தமிழிசை நன்கு விபரிக்கப்பட்டிருக்கிறது. சுவாமி விபலானந்தர் அவர்கள் மிகச் சிறந்த “யாழ் நூல்” என்னும் ஆராய்ச்சி நூலை எழுதிய பின்னும் தமிழறிஞர்கள் அதைத் தமிழ்க் கலாநிதி பட்டதாரிகளுக்கு ஒரு பாடமாக அமைக்காதது ஏனோ? வள்ளுவரும்

“குழல்இனிது யாழிவிது என்பர் தம்மக்கள் மழலைச்சொல் கேளாதவர்” என்று கூறுகிறார். தேவாரகாலத்திலிருந்து தான் வீணை என்ற இசைக்கருவி குறிப்பிடப்படுகிறது. முன்னைய யாழ் போன்ற இசைக்கருவிகளின் வளர்ச்சியாக உள்ளது. தேவார காலத்தில் “இன்னிசை வீணையர் யாழினர் ஒருபால்” என்று கூறியிருப்பதால் இவ்விரண்டு வாத்தியங்களும் இருந்தன என்று கூறலாம்.

காலப்போக்கில் யாழ் என்னும் வாத்தியம் அருகி வீணை சிறந்து விளங்கத்தொடங்கியது.

வீணையின் உருவம் மனித உடலை ஒத்தது. யாழி தலையையும், தண்டு மனித உடலையும், குடம் மனிதனுடைய உந்திக் கமலத்தையும் வீணையின் தந்திகள் மனித நரம்புகளையும் ஒத்தன. கலைவாணியின் கையில் வீணை இருப்பதால் அது மிகவும் புனிதமானது. இன்றைய வீணையில் நகர்த்த முடியாத 21 மெட்டுக்கள், தஞ்சை மன்னர் “ரகுநாத நாயக்கர்” காலத்தில் உண்டாக்கப்பட்டது.

இந்த வாத்தியம் முக்கியமாக தஞ்சாவூர், மைசூர், திருவனந்தபுரம், விஜயநகரம் முதலிய இடங்களில் செய்யப்படுகிறது. தஞ்சாவூர் வீணைகளை வித்துவான்கள் பெரிதும் விரும்புகின்றனர்.

இவ் வாத்தியம் பெரும்பாலும் நன்கு முற்றிய பலாமரத்தினால் செய்யப்படுகிறது.

குடமும் கழுத்துப்பாகமும் சேர்ந்து ஒரே மரத்தில் குடைந்து செய்யப்படும் வீணைக்கு ஏகாண்டவீணை என்று பெயர். இதன் நாதம் மிகச் சிறந்தது. இவ் வாத்தியத்திற்கு ஏழு தந்திகள் உண்டு. 3½ ஸ்தாயிகள், அனுமந்திரஸ்தாயி பஞ்சமத்தந்தி மந்திரஸ்தாயி ஸட்ஜமத்தந்தி என நான்கு தந்திகளும், தாளத்திற்காக பக்கஸாரணி பஞ்சமம் தாரஸ்தாயி ஸட்ஜத் தந்திகளும் உண்டு. இம் மூன்று தந்திகளும் ஸ்ருதியையும் காத்துத் தாளம் தவறாமல் வாசிக்க உதவும்.

வீணைத்தந்திகளை வலதுகை இருவிரல்களால் மீட்டி இடது கை விரல்களால்

மெட்டுக்களை தடவி வாசிக்கவேண்டும். பல ஆண்டுகள் பயிற்சி செய்ய வேண்டிய வாத்யம். சிறந்த வித்துவான்கள் வாசிக்கும் போது வாயினால் பாடுவது போன்ற பிரமை தோன்றும். இருதந்திகளையும் சேர்த்து இரண்டு ஸ்தாயிகளில் ஒரே நேரத்தில் வாசிக்கும் போது கேட்பதற்கு மனோரம்யமாக இருக்கும். பல முறையாக தந்திகளை மீட்டலாம். தசவித கமகங்கள் மிகச் சிறப்பாக வாசிக்கலாம். தானம் வாசிப்பதற்கு தன்னிகரற்ற வாத்தியம். இவ்வாத்தியத்தை ரசிப்பவர்களும், கலைஞர்களும் இறைவன் அருளால் பெருக வேண்டும்.

Compliments from

**Shankar
Hardware**

266/2, STANLEY ROAD,
JAFFNA.

Distributors for

M. S. INDUSTRIES PRODUCTS

Dealers in

PAINTS, P V C PIPES & HARDWARE.

இசைப் பயனும்....

— கலாநிதி சண்முகதாஸ் —

இசையின் பயன்பற்றிப் பண்டைக்காலம் தொடக்கமே சுருத்துக்கள் தெரிவிக்கப் பட்டுவந்துள்ளன. இவற்றுட் சில, கதை வடிவங்களும் பெற்றுள்ளன. மனத்திலே இரக்க உணர்வை ஏற்படுத்த வல்லது இசை என்பதற்கு இராவணன் சாமகீதம் பாடிய கதை உண்டு. மனத்திலே மயக்க உணர் வினையும் குதூகல உணர்வினையும் இசை ஏற்படுத்தும் என்பதற்குக் கோகுலகிருஷ்ணனின் வேணுகானத்தைக் குறிப்பிடுவர். இவ்வாறு உலகில் பல்வேறு மொழிகளிலும் இசைபற்றிய இத்தகைய கதைகள் உண்டு. இக் கதைகளெல்லாம் ஏதோ வகையில் இசையின் பலன்களைக் கூறுவனவாக அமைகின்றன. இசையின் பலன்கள் பற்றி நோக்குமிடத்து அவற்றை இரு பிரிவுகளாகவே அணுகவேண்டும். இயற்கையாக ஏழும் இசைபற்றிப் பேசுமிடத்து, அவ்விசையினைக் கேட்பவர்களுக்கு அதனால் என்ன பலன்கள் ஏற்படலாம் என ஆராயலாம். மனிதன் இசையினை இசைக்குமிடத்து, அந்த நல்ல செயற்பாட்டினாலே அவன் என்ன பலனைப் பெறுகின்றான் என்பதை அடுத்து ஆராயலாம். இங்கும் கேட்பவர்கள் என்ன பயனைப் பெறுவார்கள் என்பது நோக்கற்பாலது.

இசையினைக் கேட்பவர்கள் இன்பம் பெறுவார்களென்ப பொதுவாகக் கூறுவதுண்டு. ஐஸ்கிரீம் குடிப்பதனாலும் சிலருக்கு இன்பம் ஏற்படுவதுண்டு. இரண்டும் ஒரே வகையான இன்பமா? இசை இன்பம் செவி வழியாலே பெறப்படுவது. ஐஸ்கிரீம் இன்பம் வாய் வழியாலே பெறப்படுவது. இந்த அடிப்படையான வேறுபாடு இன்பத்தன்மையிலே ஏதாவது வேறுபாடு இருப்பதாக எடுத்துக்காட்டுவதாயில்லை. ஐஸ்கிரீம் குடிக்கும் போது அது நாவுக்குச் சுவையளித்து மனத்தை மகிழ்விப்பதுடன் நின்றுவிடுகிறது. அது எங்களுடைய மனத்திலே கிளர்ச்சிகளை ஏற்படுத்திவிடாது.

கோப் பை நிறையக் கொடுக்கவேண்டிய ஐஸ்கிரீமை அரைக் கோப்பையாகக் கொண்டு வரும் கடைக்காரனிலே கோபத்தை ஏற்படுத்தலாம். ஆனால் ஐஸ்கிரீமைக் குடிக்கும்போது கோபு உணர்வையோ, ஆச்சரிய உணர்வையோ, வீர உணர்வையோ அது ஏற்படுத்துவதில்லை. ஆனால், இசை, கேட்பவர்களிடத்தே மனக்கிளர்ச்சியை ஏற்படுத்தவல்லது. பல்வேறு வகையான சுவையுணர்வுகளையும் அது ஏற்படுத்தவல்லது. அவ்வுணர்வுகள் பயங்கரமாகவோ, கோபமாகவோ, சோகமாகவோ அமையலாம். எனினும், அவையெல்லாம் மனத்துக்கு இன்பமளிக்கின்றன. இத்தகைய இன்பத்தினைத்தான் இசை பயக்கின்றது.

இசை ஒழுங்கானது. ஒழுங்கு தவறில்லை அது இசையாகாது. இதனால்தான் "இசைபட வாழ்க" என்று ஆன்டிரோக்கள் கூறினார்கள்போலும். இசையின் ஒழுங்கிலே மனத்தை விட்டு அனுபவிக்கும் எங்களுக்கு மானசீகமர்ம ஓர் ஒழுங்கு பதிந்துவிடத் தொடங்குகின்றது. இதனால்தான் நல்ல இசை வக்கிர குணங்களை மாற்றியமைத்து அழகுணர்வினை மனத்துக்கு ஊட்டுகின்ற தென்பர். கலைகள் ஒவ்வொன்றுக்குமே சத்தியம், சிவம், சுந்தரம் என்னும் மூன்று பண்புகளும் உண்டு என்பர் இந்தியக் கலைக் கோட்பாட்டாளர். சத்தியம் உண்மை, சிவம் செம்மை, சுந்தரம் அழகு. இசைக் கலையும் உண்மையாக, செம்மையாக அழகாக அமைவதால், இசையைக் கேட்பவர்கள் மனம் செம்மையுணர்வினையும் அழகுணர்வினையும் உண்மையாகவே பெறுகின்றார்கள். இவற்றுள் அழகுணர்வு இன்பத்துக்குக்காரணமாக அமைகின்றது. இவ்விடத்தில் அழகுணர்வு பற்றி விரிவாக நோக்குதல் பயனுடைத்தாகும்.

அழகியல் என்பது என்ன? காரணப்பறவைகளின் கலகலப்பு இசையினைக் கேட்கி

ரோம்; பாடி நகர்ந்துவரும் நதிகளைக் காண்கிறோம். சுடுகின்ற சூரியனின் குளிர்மையான காலை, மாலைத் தோற்றங்கள், தன்மதியின் தனித்துவத் தோற்றம் ஆகியவற்றைக் கண்டிருக்கிறோம். நெஞ்சிற் கனல் மணக்கும் பூக்களை நுகர்ந்திருக்கின்றோம். இவையெல்லாம் இயற்கையான அழகுப் பொருட்கள். இவ்வாறு இயற்கை அழகினை அனுபவித்த மனிதன் தன்னுடைய செயல்கள் மூலம் உண்டாகும் திறன்களிலும் அழகினைக் காண முயற்சித்தான். இவ்வாறு தோன்றியனவே கலைகள். அவை மனிதப் படைப்புக்கள். அவற்றில் காணும் அழகு செயற்கை அழகாகும். அழகுபற்றி மெய்யியலாளர்கள், உளவியலாளர்கள், இலக்கிய காரர்கள், கலைஞர்கள், கல்வியாளர்கள் போன்றோர் ஆராய்ச்சிகள் பல மேற்கொண்டுள்ளனர். இவ்வாறு இவர்கள் செய்த ஆராய்ச்சிகளின் பலனாக அழகு பற்றிப் பல்வேறு வகையான கருத்துக்கள் தோன்றியுள்ளன. அவற்றின் கருக்கங்களையாவது இங்கு நோக்குதல் பயனுடைத்தாகும்

- (1) கலைகள் தோன்றி வளர்ந்த வரலாற்றைத் துணை கொண்டு அழகின் தன்மையை அறிந்துகொள்ளலாம் என்பது ஒரு கருத்து. ஆதிமனிதன் தன்னுடைய குடும்ப வாழ்விற்கும் சமுதாய வாழ்விற்கும் பல நடவடிக்கைகளை, செயன்முறைகளை, அடையாளங்களை ஏற்படுத்திக்கொண்டான். அவ்வாறு அவன் ஏற்படுத்தியவையே பிற்காலத்தில் கலைகளாக மாறின என்றும் அவை அவ்வாறு மனிதனுடைய அழகியலுணர்வின் பிரதிபலிப்பே என்றும் கூறுவர்.
- (2) அழகுள்ளவை என நாம் கருதுகின்ற பொருள்களிடையே காணப்படுகின்ற பொதுக்குணங்களே அழகின் முக்கிய தன்மை என்பது இன்னொரு கருத்தாகும்.
- (3) அழகை நுகரும் பொழுது மனத்திலே பொதுவாக எழும் உணர்ச்சிகளே

அழகின் அடிப்படை என்பது வேறொரு கருத்தாகும்.

இவ்வாறு கூறப்பட்ட கருத்துக்களை யொட்டி அறிஞர்களிடையே பல வாதப் பிரதிவாதங்கள் நடைபெற்றுள்ளன. இந்தியத் தத்துவ ஞானிகளும், கலைஞர்களும் அழகியல் பற்றிப் பல கருத்துக்கள் கூறியுள்ளனர். அவற்றின் தொகுப்பு இவ்வாறு அமைகின்றது.

"நாடகத்தை எழுதுபவன் கலைஞன். அதைப் பார்த்து அதன் அழகில் ஈடுபட்டு அனுபவிப்பவன் ரசிகன். அவன் மனத்தில் தோன்றும் பாவங்களும் ரசங்களும் அவனை மகிழும்படி செய்து விடுகின்றன.....அழகு தருகின்ற மகிழ்ச்சியானது மற்றப் பொருள்கள் தருகின்ற மகிழ்ச்சியைப் போன்றதன்று...

அழகிலிருந்து மகிழ்ச்சியே அல்லாது வருத்தமோ, பயமோ, வேதனையோ எவ்வுணர்ச்சியும் எழாது. இந்த மனோநிலை நமக்கு ஒரு நிறைவு உணர்ச்சியை அளிக்கிறது. இதன் பயனாகவே ரசிகன் மகிழ்கிறான். பரவசமடைகின்றான். இதுவே அழகின் தத்துவம். அழகிற்கு இந்தச் சக்தி எங்கிருந்து வந்தது? இதற்கு விடை கூற இயலாது. ஆனால் இந்தச் சக்தி இருப்பதாலேயே ஒரு பொருள் அழகு உள்ளதாக ஆகின்றது"

(கலைக் களஞ்சியம் பக்கம் 229)

மேற்கூறிய கருத்துக்களை அடிப்படை யாகக் கொண்டே அழகியற் கோட்பாடு அமைகின்றது.

திருமலி யழகுடைச் செழும்

பொருள் தானே உவகை நீர்மையது; ஆங்கல் வுலகை பன்னாட் கழியினும் கழியா வியல் பிறறண்டா விற்பந் தந்து நிற்பதுவே

என்று ஆங்கிலப் பெரும் புலவராகிய கீற்ஸ் (Keats) என்பாருடைய பாடலைச் சுவாமி விபுலானந்தர் மொழி பெயர்க்கின்றார். சுவாமி அவர்கள் கருத்தின் படி அழகு உண்மையும் செம்மையு முடையதாகும். அவர்களுடைய கூற்றுக்களை அப்படியே இங்கு தருதல் பொருத்தமானதாகும்.

“அறிவு, இச்சை, செயல் (ஞானசக்தி, இச்சாசக்தி, கிரியாசக்தி) எனும் மன நீர்மை மூன்றினுள் அறிவு உண்மைப் பாலது. இச்சை அழகின் பாலது. செயல் செம்மையானது. உண்மை அழகு, செம்மை என்பன முறையே அறிவு, இச்சை, செயலுக்கு எல்லை யாகவும் நிலைக்களமாகவும் அமைந்தன”.

மன நீர்மை மூன்றாயினும் மனம் ஒன்றே ஆதலினாலே, உண்மை, அழகு, செம்மையென்பன தம்முள்ளே ஒப்புடையவாயின. அழகே உண்மை, உண்மையே அழகு; செம்மை, செம்மையே உண்மை. செம்மை உண்மை அழகென்னும் இவற்றை வடநூலார் சிவம், சத்தியம், சுந்தரம் என்பர். ஆங்கில நூலார் Goodness, Truth, Beauty என்பர்.

(‘கவியும், சால்பும்’ விபுலானந்த செல்வம், பக் 156-7)

சுவாமி விபுலானந்தர் அழகுபற்றிக் கொண்டுள்ள கருத்தின் படி அழகியற்கல்வியை ஊட்டுவதன் மூலம் மாணவர்க்கு நாம் உண்மையினையும் செம்மையினையும் ஊட்டலாம் எனக் கொள்ள இடமுண்டு. ‘உண்மை, அழகு செம்மையென்பன தம்முள்ளே ஒப்புடையவாயின’ என்ற கூற்றின் படி மூன்றினுள் ஒன்றைப் பெற்றால் அதே போல் மற்றவற்றையும் பெறலாம் என்பது கொள்ளப்படுகின்றது. அழகுணர்வினை ஊட்டும் இசையும் மக்களுக்கு உண்மையினையும் செம்மையினையும் தரவல்லது.

இறை அனுபவத்தைப் பெற்ற அடியார்களுக்கு நல்ல இசையின் பயனும் இறையனுபவமும் ஒன்றாகவே தோன்றுகின்றன.

ஏழிசையாய் ‘இசைப்பயனாய்.....’ என்று சுந்தரராலே இசையின் பயனாக இறைவன் அமைகிறான் எனக் கூறப்பட்டது. அத்தகைய இறைவனுடைய இணையடி நீழல் எட்டியிருக்குமென்பதை,

“மாசில் வீணையும் மாலை மதியமும்
விசு தென்றலும் வீங்கின வேனிலும்
முக வண்டறைப் பொய்கையும்
போன்றதே
ஈச நெந்தை இணையடி நீழலே.”

என்று அப்பர் சுவாமிகள் பாடுகின்றார். குற்ற மில்லாத சுத்தமான இனிய வீணை இசையினைக் கேட்டு நாம் எத்தகைய பயனைப் பெறுகின்றோமோ, அத்தகைய பயனை இறைவனுடைய இணையடி நீழல் வழங்குகின்றது.

சாதாரணர்கள் இசையாலே பயன் பெறுவதற்கு இசைவாணர்களுடைய உதவியே தேவை. நல்ல இசையினைத் தினமும் காலை மாலை யிலே இசைப்பதாலே ஆத்ம திருப்தியும் சுய இன்பமும் பெறும் பெரிய வித்துவான்களுங் கூட, தாம் இசைக்கும் இசையினைப் பிறர் கேட்டு இன்புறும் போது மிகுந்த மகிழ்ச்சி யடைவர். எங்களுடைய இசைவாணர், (வரம்பாட்டுக் காரர்) பலர் சாகித்தியங்களிலே இடம் பெறுஞ் சொற்களைச் சரியாக உச்சரிக்காது விடும் துர்ப்பாக்கிய நிலையைக்காணுகிறோம். என்ன மொழியிலே பாடகர் பாடுகின்றார் என்றே ஐயுறும்படியாக சில வேளைகளிலே கச்சேரி அமைந்து விடுகின்றது. வெறுஞ் சுரங்களாலேயே சாகித்தியத்தின் பொருளை நன்கு உணர்த்தக் கூடிய பெரிய வித்துவான்கள் இருக்கிறார்கள். ஆனால் எல்லாப் பாடகர்களும் அப்படியில்லையே. சாகித்தியத்தின் சொற்களை நன்கு பொருள் விளங்கும்படி ‘அறுத்துறுத்து’ உச்சரிப்பின், ரசனை இன்னும் அதிகரிக்கும். சுத்தமான இராகம், தாளம் இவையெல்லாம் அளிக்கும் இன்பத்தினை சாகியத்தின் பொருள் விளக்கம் இன்னும் அதிகரிக்கின்றது.

*Let Chandra Print Your
Office, School, Estate & Personal*

- ★ STATIONERY
- ★ MAGAZINES
- ★ PAMPHLETS
- ★ POSTERS etc...etc...

CHANDRA PRINTERS

165, JAFFNA ROAD,

KANKESANTURAI.

Senthuran Trading Co.,

Wholesale & Retail Dealers in
EVERSILVER & BRASSWARES

313, K. K. S. Road,

JAFFNA.

Telephone: 8139

Approved Dealers for Jaffna District:

Alpha Industries Ltd. Products

Iron Safes, Steel Cupboards, Wall

Safes, Filing Cabinets and

Steel Racks.

WITH BEST COMPLIMENTS OF

Auto Suppliers

42, CLOCK TOWER ROAD,

JAFFNA.

T'phone No. 3168

பல்லவர்—பாண்டியர் கால நடனம்

(சில குறிப்புகள்)

வி. சிவசாமி; M. A.

தலைவர், சமஸ்கிருதத்துறை, யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக்கழகம்

தமிழக வரலாற்றிலே பல்லவர் காலம் ஒரு முக்கிய காலமாகும். இவர்கள் கி. பி. மூன்றாம் நூற்றாண்டளவிலே காஞ்சியில் ஆதிக்கம் பெற்றுவிட்டாலும், கி. பி. ஆறாம் நூற்றாண்டு இறுதிக்கால பகுதியிலாதிக்கமடைந்த சிம்மவிஷ்ணுவின் காலத்துடனேயே இவர்களின் மிகச் சிறப்பான காலம் தொடங்கிற்று. இவனது மரபினர் தொடர்ந்து கி. பி. ஒன்பதாம் நூற்றாண்டுப் பிற்பகுதிவரை ஆட்சி செய்தனர். இவர்கள் பொதுவாகத் தமிழகத்தின் வடபகுதியிலாட்சி செய்தனர்; இதே காலத்திலே தமிழகத்தின் தென்பகுதியிலே பாண்டியர் ஆதிக்கம் நிலவிற்று. இவ்வாறு தமிழகத்திலே இரு பேரரசுகள் உருவாகிப் பலதுறைகளிலும் வளர்ச்சியேற்பட வழிவகுத்தன.

கி. பி. ஆறாம் நூற்றாண்டிற்கு முந்திய தமிழகத்தினை நோக்கும்போது சங்க காலத்திலும், (கி.பி.1-3 நூ. வரை), தொடர்ந்து ஏற்பட்ட களப்பிரர் காலத்திலும் (கி. பி. 4-6-ம் நூ. வரை), பல்வேறு கலைகளும் தொடர்ந்து நிலவி வந்தமையினை அவதானிக்கலாம். ஆடலும், பாடலும் தமிழ்மக்களின் வாழ்விலே மிக முக்கியமான ஓரிடத்தைப் பெற்று விளங்கின. சங்க காலத்திலே பல வகையான பண்கள், கூத்துக்கள் பெரும்பாலும், மக்களின் வாழ்க்கை முறைக்கேற்ப, ஐவகை நிலங்களுக்குமுரிய தனிச் சிறப்புக்களுடன் நிலவின. மக்கள் இயற்கையோடிகையுள்ள வாழ்க்கை நடாத்தி வந்தனர். அதற்கேற்பப் பாடல்களும், ஆடல்களும் அமைந்தன. ஆடலும், பாடலும் ஒருங்கிணைந்த கலைகளாக வளர்ந்துவந்தன. பல வகையான இசைக் கருவிகள்பற்றிய குறிப்பு

கள் சங்க நூல்களிலே வருகின்றன. சங்க காலத்திற்குப் பின்னரும் கலைகள் தொடர்ந்து வளர்ச்சியுற்றன. சிலப்பதிகாரம், மணிமேகலை முதலிய நூல்களில் அக்கால நடனம், இசை முதலியன உந்நத நிலையொன்றினை அடைந்திருந்தமையினை அறியலாம். சிலப்பதிகாரம் கூறும் ஆடற்கரசியான மாதவி பரத நாட்டிய சாஸ்திர மரபையொட்டிய நாட்டிய வகைகளிலே சிறந்த தேர்ச்சி பெற்றுச் சோழ மன்னனின் பெருமதிப்பைப் பெற்றிருந்தாள். இவள் தேர்ச்சி பெற்றிருந்த பதினொருவகை ஆடல்கள், சிவபெருமான், திருமால், முருகன், திருமகள், இந்திராணி முதலிய தெய்வங்கள் ஆடிய ஆடல்கள் எனக் கூறப்படுகின்றன. தமிழகத்திலே முன்னர் நிலவிய சில கூத்து வகைகள் பற்றியும் சிலப்பதிகாரம் கூறுகின்றது. இவற்றைத் தொகுத்து நோக்கும் போது, பல்லவர் காலத்திற்கு முன்பே ஆடல், பாடல் சமயச் சார்புள்ளனவாகவும் நிலவியதைக் காணலாம்.

இந்தியாவின் புராதன நாடக நடன இசை மரபுகளை ஒருங்கே கூறும் காலத்தால் முந்திய நூல் பரதருடைய நாட்டிய சாஸ்திரமாகும். இங்கு 'நாட்டியம்' என்ற சொல் நடனம், இசை (வாய்ப்பாட்டு, வாத்தியம்) ஆகியவற்றுடன் சேர்ந்த நாடகவியலைக் குறிக்கின்றது. பரத என்ற சொல் நடிகன் என்ற பொருளிலும் வரும். ஆகவே நடிகருக்கான கைநூல்போலவே நாட்டிய சாஸ்திரம் உருவாக்கப்பட்டதெனக் கருதப்படுகிறது. இந்நூல் இன்றைய வடிவத்தில் ஒரு தனி ஆசிரியருடைய நூலாகவன்றிப் பன்னெடுங்காலமாக நிலவிவரும் நாட்டிய

மரபைத் தொகுத்துக் கூறும் நூலாக மிளிர் கின்றது. இது கி. பி. நாலாம் நூற்றாண்ட ளளவில் இன்றைய நிலையினை அடைந்திருக்கலா மென மேனோட்டாய்வாளர் கருதுவர். எனினும் இரண்டொரு நூற்றாண்டுகளுக்கு முற் பட்டதாகவும் இருக்கலாம். எவ்வாறாயினும், இந்திய சாஸ்திரீய நாட்டியம்பற்றிய முத ளூல் என்றவகையில் அதன் முக்கியத்துவம் குறிப்பிடற்பாலது. இந்நூலைச் சமஸ்கிருத மூலவடிவத்திலே படிக்கும் ஆர்வத்தினாலே பெரில் டி. செதே (Beryl De Zoete) சமஸ்கிரு தம் கற்றார் என அறியப்படுகிறது. இதிலே கூறப்படும் நாட்டிய மரபின் தாக்கம் தமிழ் கத்திலே சிலப்பதிகாரத்தி லேற்பட்டுள்ள தைப் பல அறிஞர் எடுத்துக்காட்டியுள்ள னர். மேலும், தொடர்ந்து இதன் தாக்கம் இலக்கியம், சமயம் ஆகியனவற்றில் மட்டு மன்றிச் சிற்பம், ஓவியம் முதலியனவற்றிலும் நிலவியதைக் காணலாம்.

பல்லவர்-பாண்டியர் காலத் தமிழகத் திலே வைதிக, சமய பண்பாட்டுத் துறை களிலே குறிப்பிடத்தக்க அபிவிருத்திகள் ஏற்பட்டன. உணர்ச்சி பூர்வமான பக்தி இயக்கம் தமிழகத்திலே கி. பி. ஆறாம் நூற் றாண்டு முடிவிலே காரைக்காலம்மையார் எனும் சைவப் பெருமகளின் திருப்பாடல் களிலும், முதல் மூன்று ஆழ்வார்களின் திருப்பாசரங்களிலும் தொடங்கிய தெனக் கூறுவர். 'பக்தி' எனில் இறைவனிடத்துக் கொண்ட ஆழ்ந்த அன்பு (பரமபிரேம) என நாரதபக்தி சூத்திரம் கூறும். இறைவனிடத் துக் கொண்ட மிக உணர்ச்சி பூர்வமான ஆழ்ந்த அன்பினையே இவ்வாறு முகிழத் தொடங்கிய சைவ, வைஷ்ணவத் திருப் பாடல்கள் புலப்படுத்துகின்றன. தொடர் ந்து, தோன்றிய சைவசமய குரவர் நால்வ ரும், ஏனைய ஒன்பது ஆழ்வாரும் தத்தம் பக்தியனுபவங்களை எளிமையான, ஆனால் பண்ணோடிசைந்த திருப்பாடல்கள்-தேவா ரம், திருவாசகம், நாலாயிரதில்விய பிரபந் தம் மூலம் வெளிப்படுத்தினர். இறைவனையே "பக்தி வலையிற் படுவோன் காண்க"

என மணிவாசகர் கூறியுள்ளார். இவ்வாறு நிலவிய பக்தி இயக்கத்திலே ஆடலும், பாட லும் இறைவனை ஏத்தி இசுபர நன்மைகள் பெறுவதற்கான சிறந்த சாதனங்களாகக் கருதப்பட்டன.

'இறைவனே இசை, நடனம் ஆகியன வற்றின் வடிவமாகவும், இக்கலைகளின் உய ரிய இலக்காகவும், இவைகளின் பெரிய ஆசானாகவும், இவை மூலம் எளிதில் அடையக்கூடியவனாகவும் விளங்குகிறான்' என்ற கருத்தினை மேற்குறிப்பிட்ட சமய ஞானி கள் வலியுறுத்தினர். இசைக் கருவிகளைத் தாங்கிய நிலையிலும் இறைவனைக் கண்டனர், சிவபிரான், வீணாதர தகழிணமூர்த்தியாக வும், சமருகஹஸ்தனாகவும் (உடுக்கைபேந்திய கையனாகவும்) விளங்குகிறார். கண்ணன் வேணுகோபாலனாக இலங்குகிறான். "வீணை தான் அவர் கருவியோ" என அப்பர் கவாயிகள் இறைவனைப்பற்றிக் கூறுகிறார். திருஞானசம்பந்தர் யாழிலும் மிக்க ஞான முடையவர். திருநீலகண்ட யாழ்ப்பாண ரும், திருப்பாணாழ்வாரும் யாழ்ப்பீட்டு, இசை பாடி இறைவனை வழுத்தினர். "இன்னிசை வீணையர், யாழினர் ஒருபால் இருக்கொடு தோத்திரமொருபால்" எனப் பலவகை நாதமூலம் இறைவனை அன்பர்கள் ஏத்துதலை மணிவாசகர் குறிப்பிட்டுள்ளார். சங்கீதம் என்பது வாய்ப்பாட்டு, வாத்தியஇசை, நட னம் ஆகிய மூன்றும் சேர்ந்ததே என்ற கருத்து நாட்டிய சாஸ்திரம் போன்ற நூல் களிலே கூறப்படுகின்றது. பல்லவர் பாண் டியர் காலச் சங்கீதத்திலும் இம்மூன்று அம் சங்களும் பிரபல்யம் பெற்றிருந்தன.

'இறைவன் இசைவடிவானவன், நாட் டிய வடிவானவன்' எனும் கருத்துக்களைப் பொறுத்தமட்டில் முக்கியமாகச் சிவபிரா னின் நடாராஜவடிவமும், திருமாலின் கண் ணன் வடிவமும் நன்கு குறிப்பிடத்தக்கவை. "ஏழிசையாய் இசைப்பயனும்" எனச் சுந்த ரர் சிவபிரானைப் போற்றினார். "ஆரியம் தமிழோ டிசையானவன்", "பாட்டுக்கும்

ஆட்டுக்கும் பண்பா போற்றி", "ஆடிப் பாடி" "அண்ணாமலை தொழ, ஓடிப்போம் நமதுள்ள வினைகளே" எனத் திருநாவுக்கரசரும், "ஆடலான் பாடலான்" எனத் திருஞானசம்பந்தரும், "பன்னாறும் பாடியாடி", "கூடிய இலயஞ்சதி பிழையாமைக் கொடியிடை உமைகாண ஆடிய அழகா" எனச் சுந்தரரும், "ஆடுகின்றினை கூத்துடையான் கழற்கன்பிலை என்புகுசிப் பாடுகின்றினை" என மணிவாசகரும், "பாடோமே யெந்தை பெருமானைப் பாடி நின்றோடோமே யாயிரம் பேரானை" எனப் பெரியாழ்வாரும், "ஆடியாடி அகம் குழைந்திசை பாடிப்பாடிக் கண்ணீர் மல்கி" என நம்மாழ்வாரும் கூறியிருப்பவை மனங்கொளற்பாலன.

இறைவனுடைய நடன வடிவங்களில் நடராஜவடிவம் மிகக் சிறந்ததெனச் சமய தத்துவ அறிஞர்களும், கலை விமர்சகர்களும் கருதுவர். இவ்வடிவத்தின் தோற்றம் மிகப் பழைமைவாய்ந்ததாயினும், இதுபற்றிய மிக முழுமையான குறிப்புகள் இக்காலத்திலே தான் தமிழில் வந்துள்ளன. இக்காலத்திய தெனப் பொதுவாகக் கொள்ளப்படும் திருமந்திரத்திலே இறைவன் ஆடற்கரசனாகவும், கூத்தப்பிரானாகவும், அண்டமெங்கும் ஆடிக் கொண்டிருக்கும் ஆனந்தக் கூத்தனாகவும் வருணிக்கப்படுகிறான்.

இவ்வடிவத்தின் உட்பொருளை,

"அரந்துடி தோற்றம், அமைத்தல் திதியாம் அரன் அங்கிதன்னில் அறையிற்சங்காரம் அரனுற்றனைப்பில் அமருந்திரோதாயி அரனடியென்றும் அனுக்கிரகமே" எனச் சுருக்கமாகக் குறிப்பிட்டுள்ளார். இவற்றைப் பிற்காலத்திய அறிஞர்கள் மேலும் விரித்துக் கூறியுள்ளனர். "சுந்தரக் கூத்தனின்" (சிவபிரானின்) ஆனந்த நடனம் திருமுலரை மட்டுமன்றித் திருநாவுக்கரசர், மணிவாசகர் முதலிய நாயன்மாரையும் நன்கு ஈர்த்துள்ளது.

பல்லவர் - பாண்டியர் காலத்திலேற்பட்ட வைதிக, சமய பண்பாட்டு மலர்ச்சி

யினாலே கலைகள் நன்கு வளர்வதற்கு மன்னரின் பேராதரவும் குறிப்பிடற்பாலது. அரசர்களிற் பலர் கலைவிற்பன்னராகவும் விளங்கினர். எடுத்துக்காட்டாக, முதலாம் மகேந்திரவர்மன் "விசித்திரசித்த" "சங்கீர்ண ஜாதி" முதலிய விருதுப் பெயர்கள் தரித்தான். முன்னையது அவனது அருங்கலை உள்ளத்தினைப் பிரதிபலிக்கிறது; பின்னையது அவனுடைய இசை ஈடுபாடு, திறமை ஆகியனவற்றை எடுத்துக்காட்டும். "சங்கீர்ண" என்ற தாளவகையினைப் புதிதாகக் கண்டு பிடித்தமைபாற்றான் இவ்விருதுப் பெயர் தரித்தான் எனக் கொள்ளப்படுகிறது. மேலும் குடுமியாமலை இசைக் கல்வெட்டும் இவனுடைய அதீத இசைப்புலமைக்குத் தக்க சான்றும். மேலுயிவன் எழுதிய மத்தனிஸாஸப் பிரகானம் என்ற நகைச்சுவை நாடகத்திலே, சூத்திரதாரி வாயிலாகச் "சங்கீதம் எனது செல்வம்" எனப் பெருமைப்படுகிறான். திருமய்யம் இசைக்கல்வெட்டும் அக்கால இசை வளர்ச்சிக்குத்தக்க பிறிதொரு சான்றும்.

தமிழகத்திலே கோவிலமைக்கும் வழக்கம் சங்ககாலத்திற்கு முன்பே தொடங்கி விட்டாலும், கற்கோவிலமைக்கும் கலை கி-பி. ஆறாம் நூற்றாண்டவிலேற்பட்டுவிட்டது. எனினும் கி. பி. ஏழாம் நூற்றாண்டு ஆட்சிசெய்த மகேந்திரவர்மன் காலத்திலேதான் அவ்வழக்கம் பரவலாக ஏற்பட்டது. அவனுடைய மண்டகப்பத்துச்சாசனம் அவன் ஒரு புதிய கலை மரபினைத் தொடக்கினான் எனக் கூறும். இவ்வாறு எழுந்த கற்கோவில்கள் சமய நிலைக்களங்களாக மட்டுமன்றிக் கவின்கலைக்களஞ்சியங்களாகவும், நிலையங்களாகவும் மீளிரந்தன.

பல்லவர் காலக் குகைக் கோவில்கள், கற்றனிகள் (தனிப் பாறைக்கல்லில் அமைக்கப்பட்டவை) கற்களை அறுத்து அமைக்கப்பட்ட கோவில்கள், எனப்பலவகை அமைப்பு களைக்கொண்ட கோவில்களிலே இசை, நடனம், நாடகம், முதலிய கலைகள் நன்கு இடம் பெற்றன. கோவில் வழிபாட்டு முறையி

லும், கிரியைகளிலும் இசையும் நடனமும் முக்கிய இடம் பெற்றன. இதுபற்றி ஏறக்குறையச் சமகாலத்தில் எழுந்த ஆகமங்களும், அவற்றின் வழி நூல்களான பத்திகளும் விபரிக்கின்றன.

ஆடல்களையும், பாடல்களையும் குறிப்பிட்ட வேளையிலே குறிப்பிட்டவாறு ஆடுதற்கும், இசைத்தற்கும் இவற்றிலே மிகத்தேர்ச்சிபெற்ற நடனமாதர் (பிற்காலத்தேவரடியார்) நியமிக்கப்படலாயினர். இவர்கள் ஏற்கனவே, கோவில்களில் இடம்பெற்றிருந்தனர். எனினும், நன்கு ஒழுங்கான முறையிலவர்கள் இக்காலத்திலமர்த்தப்பட்டமை குறிப்பிடற்பாலது. அவர்கள் அக்காலச் சமுதாயத்திலே நன்மதிப்புப் பெற்றிருந்தனர். அவர்களைப்பற்றி,

“தேவர் மொழியார் தினைத்தங்காடித்திகழும் குடமுக்கில்”, “வலம்வந்த மடவர்கள் நடமாட முழுவதிர” எனத் திருஞானசம்பந்தரும், “மாடும் முழவம்மதிர மடமாதர் ஆடும்பதி அன்பிலாந்துறையாரே” எனச் சுந்தரரும் குறிப்பிட்டுள்ளனர். இவர்கள் பரதநாட்டிய சாஸ்திர மரபிலே நன்கு தேர்ச்சி பெற்றவர்கள். இதனை அக்காலச் சிற்பங்கள், ஓவியங்கள் ஆகியவற்றிலும் காணலாம். சிவபிரான், திருமால் முதலிய தெய்வங்கள் ஆடியதாகக் கூறப்படும் நடனங்களையும், பிறவற்றையும் ஆடி இறைவனை ஏத்தியும் மக்களை மகிழ்வித்தும், சமயத்திலீடுபடுத்தியும் வந்தனர். இவ்வாறு நடனப் பெண்களை-தேவரடியார்கள் ஒழுங்காகக் கோவில்களிலமர்த்தப்பட்டமை குறித்துப் பிற்காலப் பல்லவர் சாசனங்கள் கூறுகின்றன. கி. பி. 9-ம் நூற்றாண்டளவிலே கட்டப்பட்ட முத்தீச்சுரர் கோவிலில் 42 அடிகள் மார் (தேவரடியார்) இருந்தனர் என அறியப்படுகின்றது. அடுத்தடுத்த நூற்றாண்டுச் சோழர் கோவில்களில் அவர்கள் பெருந்தொகையினராக நியமிக்கப்பட்டனர். உதாரணமாகத் தஞ்சைப் பெருவுடையார் கோவிலில் 400 தேவரடியார் இருந்தனர்.

இக்காலக் கோவில்களிலும், வேறு இடங்களிலும் அமைக்கப்பட்ட சிற்பங்களிலும், நடனம் ஒரு முக்கிய இடம் பெற்றிருந்தது. சிவபிரானுடைய நிகுத்த வடிவங்கள் பல உள்ளன. நாட்டிய சாஸ்திரம்

108 கரணங்களைப்பற்றி விபரிக்கின்றது. காஞ்சியிலே ராஜதீம்மன் கட்டிய கைலாசநாதர் கோவிலிலே நாட்டிய சாஸ்திரம் கூறும் தலசம்ஸ்போட, லலாடதிலக, லலித, குஞ்சித முதலிய கரணங்களை (நடனஅசைவுகளைக்) காட்டும் சிற்பங்கள் உள்ளன; மேலும், காஞ்சியிலுள்ள வைகுந்தப் பெருமான் ஆலயத்தில் ஆண்களும், பெண்களும் சேர்ந்து குழுநடனமாடும் காட்சிகள் சில உள்ளன. ஓரிடத்தில் அரசனும், அரசியும் வீற்றிருக்க அவர்கள் முன்னிலையில் இரு பெண்களும், நடுவில் ஓர் ஆடவனுமாக மூவர் நடனமாடுகின்றனர். பிறிதோரிடத்திலே ஒன்பது ஆடவரும் பதினாறு பெண்களும் ஆடும் காட்சியினைக் காணலாம். எனவே, இருபாலாரும் ஆடினர். இக்கருத்து நாட்டிய சாஸ்திர மரபிற்கு முரணன்று. நடன சிற்பங்களிலே, சிவபிரான் தண்டு முனிவருக்கு, நடனத்தின் காலசைவுகளைக் காட்டிக் கொடுப்பதைச் சித்திரிக்கும் சிற்பமும், அவர் பரதருக்கு நாட்டியத்தினைக் கற்பிக்கும் காட்சியினைக் காட்டும் சிற்பமும் நன்கு குறிப்பிடற்பாலன. இவை மாமல்லபுரத்திலுள்ளன. இக்காலத்திலே பரதநாட்டிய சாஸ்திர மரபு நன்கு போற்றப்பட்டமைக்கும் சிறந்த எடுத்துக்காட்டுகளாகும்.

சித்தன்னவாசலிலுள்ள புகழ்பெற்ற ஓவியங்கள் பல்லவர் காலத்தவை. இவற்றில் நடன ஓவியங்களும் உள்ளன. இவற்றுட் சில நாட்டிய சாஸ்திர மரபையொட்டியவை. குறிப்பாக இரு ஓவியங்கள் கவனித்தற்பாலன. இவற்றில் உடம்பின் மேல் பகுதி மட்டுமேயுள்ளன. ஒன்றிலே இடது கரம் கஜஹஸ்த நிலையிலும், வலது உள்ளங்கை சதுரநிலையிலும் உள்ளன. இந்நிலை சிவபிரானின் நாதாந்த நடனநிலையினை நினைவூட்டுகிறது. இவ் ஓவியங்கள் சமணசமயத்தவரின் குகைகளிலே காணப்படினும், சமகால நாட்டிய நிலையினைப் பிரதிபலிப்பனவாகலாம்.

இவ்வாறு நன்கு வளர்ந்த நடனம் தொடர்ந்து சோழப் பெருமன்னர் காலத்திலே மேலும் சிறப்புற்றது. இதன் தாக்கம் கடல்கடந்து இலங்கையிலும், தென் கிழக்காசிய நாடுகளிலும் ஏற்பட்டது.

NEWCO TRADING Co.,

(Established 1937)

WITH UNPARALLELED EXPERIENCE AS
SHIPPING AGENTS,
STEVEDORES, LIGHT ERAGE & TRANSPORT

CONTRACTORS

IMPORTERS & EXPORTERS

AND

COMMISSION AGENTS

Etc.

NEWCO BUILDING

KANKESANTURAI.

Telegrams: "Newco"

Telephone: 25

IN ASSOCIATION WITH

NEWCO TRADING Co.,

54-2/3, Australia Building,

York Street,

COLOMBO -1.

Telegrams: "Partimex"

Telephone: 24713

MURTHY SONS,

95, Customs Road,

TRINCOMALEE.

Telegrams: "Newco"

Telephone: 523

COMPUTER PROGRAMMING
HOTEL MANAGEMENT
RADIO. TELEVISION
CLASSES

National Academy

11, MOMSAC BUILDING,
STANLEY ROAD,
JAFFNA.

WITH BEST COMPLIMENTS
FROM

CAMBRIDGE TUTORIAL COLLEGE

44, STANLEY ROAD,
JAFFNA.

With the best compliments
of

RAJAH CREAM HOUSE

36, KASTHURIAR ROAD,
JAFFNA.

WITH THE BEST COMPLIMENTS
FROM

A. K. Mohamed & Co.,

14, KASTHURIAR ROAD,
JAFFNA.

T'phone: 8059

அழகிய

தங்கப்பவுண் நகைகளுக்கும்
வைரங்களுக்கும்

சிறந்த ஸ்தாபனம்

கே. டி. எம்.

ஜுவல்லர்ஸ்

நகை வைர வியாபாரம்

தொலைபேசி : 286

67, கன்னாதிட்டி,
யாழ்ப்பாணம்.

முத்துமீழ் கலைவளர
எமது வாழ்த்துக்கள்

சிறந்த கல்வி பயில

G. C. E. O/L & G. C. E. A/L

கலை, வர்த்தக, விஞ்ஞான
பாடங்கள் யாவற்றிற்கும்

STAR INSTITUTES

கே- கே. எஸ். ரோட்,
மல்லாகம்.

நிர்வாகி :

கே. எஸ். அருள்நேசன்.

நல் வாழ்த்துக்கள்

★

★

துர்க்கா
அச்சகம்

இறுவில்

தங்க மாளிகை

அழகிற் சிறந்த

தங்க நகைகளுக்கு

தகுந்த ஸ்தாபனம்

தங்க மாளிகை

69, கன்னாதிட்டி,
யாழ்ப்பாணம்.

தொலைபேசி : 281

With Best Compliments

from

BRIGHT LUBRICATION SERVICE

K. K. S. ROAD,

CHUNNAKAM.

AVAILABLE ALL KINDS OF
FAN BELTS, OIL AND DIESEL FILTERS,
LUBICATIONS AND DISTILLED WATER.

INTRODUCING SHORTLY
DRY SERVICE WITHOUT WATER.

உங்கள் எண்ணங்களை

வாணங்களில் கண்டு மகிழ்ந்திட

விஜயம் செய்யுங்கள்

PRINCE PHOTOGRAPHERS

Regd. No. 4268 of 4-1-62

CHUNNAKAM.

பல்கலைக்கழகத்தின் சிற்ப ஓவியத்தின் பங்கு என்ன?

சிற்பக்கலாநிதி, செ. சிவப்பிரகாசம்

யாழ். மத்திய கல்லூரி

ஈழகத்தின் பண்பாட்டுக் கோலத்தில் ஓவிய, சிற்பக்கலையானது ஒரு முக்கிய இடத்தை வகிக்கத் தொடங்கியுள்ளது. ஓவியக் கலையுலகம் சர்வதேச - ஒன்றுடன் ஒன்று தொடர்புள்ள அமைப்பாயிருக்கிறது. இதில் ஓவியக் கலைஞர்கள், விற்பனையாளர்கள், சேகரிப்பாளர்கள், திறமையாளர்கள், ஓவிய, சிற்ப வரலாற்று ஆசிரியர்கள், ஓவிய மாணவர்கள் ஆகியோர் அடங்கியுள்ளனர், கலையுணர்வையும், ஓவிய ஆக்கங்களையும் சிருஷ்டிப்பதற்கு பல்வேறு நிறுவனங்கள் ஊக்கமளித்து வருகின்றபோதிலும் சாலச் சிறந்தவை பல்கலைக் கழகங்கள் தான் என்பதை கருத்திற் கொள்ளலாம்.

ஆர்வமுள்ள ஓவிய கலைஞர்களின் தேவைகளைக் கவனிப்பதற்கும், விருத்தி செய்வதற்கும் இன்று நம் நாட்டில் அநேக கலை நிறுவனங்கள் ஊக்கமளித்து வருகின்றன.

சிற்ப ஓவியக் கலைகள் காலத்தால் அழியாதவை. சிற்ப ஓவியங்களால் தம் உள்ளக் கிடக்கையை வெளிப்படுத்த முற்படும் மாணவ மாணவியர்கள் குறிப்பாக இருபதிற்கும் - இருபத்தைந்து வயதிற்கும் இடைப்பட்டவர்களாக காணப்படுகிறார்கள். சாதாரணமாக ஒரு ஓவியக் கல்லூரியின் முதல் வருடம் மாணவர்கள் பின்வரும் வருடங்களில் கற்றுக்கொள்ள வேண்டிய கலை நுட்பங்களின் அடித்தளமாக அமையும். ஓவியக்கலையில் ஓரளவு அறிவைப் பெற்றுள்ள மாணவர்கள் தாம் பின்னர் சிற்ப பாகப் பயில விரும்பும் துறைகளின் பரவலான ஆரம்ப அறிவைப் பெற்றுக்கொள்ளும் வாய்ப்பு இவ்வருடத்தில் அளிக்கப்படும். அவை நுண்கலைகள் நவீன ஓவியங்கள் பட ஆக்கங்கள், இருபரிமாண, முப்பரிமாண கலைப்படைப்புக்கள் என்பவையாய் இருக்கும்.

ஆகவே மாணவர்கள் தம் உள்ளார்ந்த திற

மைகளை காலப் போக்கில் வெளிக் கொணரத் தக்கதாக பூரணத்துவம் பெறத்தக்க முறையில் பல்கலைக் கழகங்கள் பயிற்சி அளிக்கின்றன. இந்த ஆரம்பம் முதல் வருடத்திலேயே மாணவர்களின் கலைத்திறன், அவர்களது ஓவிய வரைதல் கள் மூலம் மதிப்பீடு செய்யப்படுகிறது. இவ்வாரம்ப நிலையில் ஓவிய சிற்பத் துறைகளில் விசேஷ துறைகளை தீர்மானிக்க உதவுகிறது. அத்துடன் பல வகையான கலைத்திறன்களுக்கும் - எண்ணிக்கைகளுக்குமான வேலைப்பாடுகள் விரும்பப் படுகின்றன. இந்நிலையில் கலை உத்திகளுக்கு முக்கியத்துவம் கொடுக்கப்படுகிறது. இருந்தாலும் மாணவர்களின் தன் முயற்சி, இயல்பான திறன், கலை நோக்கின் தனித்துவம், வெளிப்பாடு என்பனவே முக்கியமான அம்சங்களாகும்.

இன்று ஓவியக் கலையில் ஒருவரின் சிருஷ்டியாகக் கதை வெளிப்படுத்துவதற்கே முக்கியத்துவம் கொடுக்கப்படுகிறது. மெது தமிழ்க் கலைக, லாச்சாரங்களைப் புகுத்தி ஓவிய சிற்பங்களை உள்ளடக்கிய பல்வகைச் சாதனங்களால் ஆன சிருஷ்டிகளில் - மாணவர்கள் தம் கற்பனைத் திறன் முழுமையையும் வளர்ப்பதிலே - மிக முக்கியமான அம்சங்களைக் கொண்டதாக அமைந்துள்ளது. ஒருவரின் கற்பனைத் திறத்தைகண்டு பிடிப்பதற்கே நுண்கலைப் பீடங்கள் முக்கியத்துவம் கொடுக்கின்றன. இவ்வாறாக பல திறத்திலான பல்வகைப்பட்ட உத்திகளும் நுணுக்கங்களும் மாணவர்கள் தம்மகத்தே கொண்டுள்ள துறைகளைக் கண்டு பிடித்து - அத்துறையில் எத்தகைய உத்தியாய் தம் கற்பனை வளத்தை பெருக்கலாம் என்பதை வளர்க்க ஏதுவாகிறது.

எனவே ஓவிய சிற்பக் கலையானது யூ என் எஸ்கோ நிறுவனமும், சங்கர் வீக்லி

நிறுவனமும் சர்வதேச ரீதியில் சிறுவர்களின் சித்திரப் போட்டிகளை நடத்தி தங்கப் பரிசில்கள் வழங்கி ஆண்டுதோறும் ஊக்குவிப்பது கருத்தில் கொள்ளப்படத் தக்கதாகும். தென்னிலங்கைப் பல்கலைக்கழக நுண்கலைப் பீடத்தில் சங்கீதம், நடனம் ஓவியம் சிற்பம், கட்டிடக்கலை என்பன இடம் பெற்றிருப்பது குறிப்பிடத்தக்கது.

யாழ்ப்பாண பல்கலைக்கழக நுண்கலைப் பீடத்தில் சிற்பம் ஓவியம் கட்டிடக்கலை என்பன இல்லாத குறையை நிவர்த்தி செய்து கலையார்வமுள்ள மாணவர்கள் பட்டம் பெறும் வாய்ப்பினை அளிப்பார்களென கல்வி மான்களும் கலை அபிமானிகளும், கலா ரசிகர்களும், என்று இக்குறை நீங்குமோ என்று எதிர் பார்க்கிறார்கள் என்பது குறிப்பிடத்தக்கதாகும்.

வளர்க்கலை!

நிதான விலை!

சிறந்த ரகம்!!

அதி சிறந்தரக கைத்தறிப் புடவை
உற்பத்தியாளரும், மொத்த
சில்லறை விற்பனையாளரும்
சிந்தட்டிக் புடவை வகைகள்
திருமண, மற்றும்
வைபவங்களுக்கேற்ற

காஞ்சிபுரம், மணிப்புரி, ஆலி,
நைலக்ஸ்
சேலை வகைகளும்.

பட்டுவேட்டி, சேட்டிங், சூட்டிங்
மற்றும்

ஏனைய புடவைத் தினுசுகளையும்
தெரிவுசெய்ய சிறந்த ஸ்தாபனம்

ஜி. எஸ். லிங்கநாதன்

அன்கோ,

13, 14, பெரியகடை,
யாழ்ப்பாணம்.

வாழ்த்துகின்றோம்

**ஆதவன்
மில்ஸ்**

பிரதான வீதி,
பருத்தித்துறை.

பண்டைத் தமிழர் பயின்ற பைந்தமிழ் இசை

சத்தியபாமா இராஜலிங்கம்

நற்றிணையில் மறக்க முடியாத மூன்று
அடிகள் :

“ அகனப் கொல்பவர் கைபோல் - நன்றும்
இன்பமும் துன்பமும் உடைத்தே
தண்கமழ் நறுந்தார் விரலோன் மாப்பே ”

இதன் கருத்து — அகனம் என்ற ஒரு பறவை
ஆதிகாலத்திலே தமிழ் நாட்டில் இருந்தது.
அது இன்னிசையைக் கேட்டதும், இன்பத்
தில் மூழ்கித் தன்னை மறந்துவிடும். அப்படி
நிற்கையில் வேட்டைக்காரர்கள் பிழையான
ஸ்வரத்தை யாழில் வாழித்தால், அக்கொ
டுமையைத் தாங்க மாட்டாமல் உடனே
விழுந்து இறந்துபோகும். அகனப் பற
வைக்கு இன்னிசை கேட்கும் செவியுண்டா
யின், அந்நாளில் வாழ்ந்த தமிழ்ப் பெரு
மக்களின் இசைச்செவியின் பெருமையைக்
கூறவும் வேண்டுமோ ?

தொன்மை மிக்க தமிழ்மொழி கற்ப
னைக்கெட்டாத காலம் தொட்டுச் சீரும்
செழிப்பும் சிறந்து நாகரிக உலக மொழி
களின் அன்னையாக விளங்கியது. தன்
மொழியை இயல், இசை, நாடகம் என
வகுத்து, தான் வாழ்ந்த மண்ணை ஐந்தா
கப் பிரித்து, ஒவ்வொரு நிலத்திற்கும் ஒவ்
வொரு பண்ணை வகுத்து, அப்பண்களைப்
போற்றி, “ யாதும் ஊரே யா வரும்
கேளிர் ” என்ற பண்பாட்டுடன் வாழ்ந்த
மக்கள், பின்பு காலத்தில் பிரிந்து, திரை
கடல் ஓடித் திரவியம் தேடினர். இன்று
தான் வளர்த்த இசையைக் கால வெள்ளத்
தில் கறையானுக்கு இரையாக்கிவிட்டுத்,
“ தமிழ் இசை ஒன்று இருந்ததா ” என்று
ஐயமுற்றுத் தத்தளித்துக்கொண்டு இருக்
கிறார் தமிழ் மகன். அவன் பெருமையை

அவன் இசையின் இனிமையை, அவன்
போற்றிய பண்ணின்பண்பை உணர வேண்டு
மாயின், அவன் விட்டுப்போன இலக்கியத்
தைப் புரட்டிப் பார்க்க வேண்டும்.

பரத முனிவரின் நாட்டிய சாஸ்திரத்
தின் 14-ம் அத்தியாயத்தில் ஒரு ஸ்லோகம்
எங்கள் மனதைக் கவர்கிறது. அவர்
கூறுவதாவது : “ தென்னிந்தியாவில் வாழும்
மக்கள் பற்பல நடனங்களிலும், வாய்ப்
பாட்டிலும், வாத்ய இசையிலும், தனிப்
பட்ட முறையில் ஆர்வம் காட்டுகிறார்கள்.
அவர்கள் கலையில் இனிமையும் அழகும்
விளங்குகிறது. அங்க அபிநயங்கள் அவர்கள்
நாட்டியத்தில் மிகவும் சாமர்த்தியமாகக்
கையாளப்படுகிறது. இவ்வரிய நுண்கலையை
வளர்க்கும் மக்களின் நாடு, வடக்கே விந்திய
மலையாலும், மற்றும் மூன்று திக்குகள் கட
லாலும் சூழப்பட்டுள்ளது. கடைச்சங்க
இலக்கியமாகியசிலப்பதிகாரத்தில் இளங்கோ
வடிகள் தமிழ்நாட்டின் எல்லையை வட
வேங்கட மலை வடக்கெல்லையாகவும், குமரிக்
கடல் தெற்கெல்லையாகவும், மற்ற இரு பக்
கமும் கடல் எல்லையாகவும் கூறுகிறார்.

இனி, இந்த எல்லைக்குள் பொதிந்
திருந்த தமிழ் இசையின் வரலாற்றை
ஆராய்வதற்குத் தமிழிலக்கியத்தின் வர
லாற்றை அடிப்படையாக எடுத்தல் வேண்
டும். தமிழிலக்கிய காலத்தை இரு பிரிவுக
ளாகப் பிரிக்கலாம். முதற்காலத்தைப்
பழைய காலமென்றும் — கி. மு. 200-ம்
ஆண்டிலிருந்து கி. பி. 1200-ம் ஆண்டுவரை,
இரண்டாம் காலத்தைப் புதிய காலம் என்
றும், அதாவது அதற்குப் பின் இற்றைவரை
ஒரு காலக்கூறு எடுக்கலாம். 6-ம் நூற்

ரூண்டிற்கும் 12-ம் நூற்றாண்டிற்கும் இடையே உள்ளதைத் தமிழிலக்கியத்தின் பொற்காலமெனலாம். இக்காலத்தில் நாயன் மார்களும், ஆழ்வார்களும் தோன்றி இயலையும், இசையையும் சிறப்பித்தார்கள். பட்டினப்பாலை என்ற சங்கநூலில், காவிரிப்பூம் பட்டினக் கடற்கரையில் பல பண்டசாலைகள் இருந்ததெனவும், பெரும்பாணற்றுப் படையில், அங்கு இருக்கும் பொருட்களை விபரமாகக் கூறும்போது, பலவித யாழ்கள் அங்கிருந்ததாகவும், தமிழ்நாடு வணிகத் தொன்மையிலும், நாகரிகத் தொன்மையிலும், இசைக் கருவிகள் ஏற்றுமதி செய்வதிலும் முதன்மை பெற்று விளங்கியதாகவும் கூறப்படுகிறது. கி. மு. முதலாவது நூற்றாண்டில் வாழ்ந்த Strabo என்னும் கிரேக்கர், தமிழிசையின் மகத்துவத்தைக் கூறியுள்ளார். அதுமட்டுமன்றிப் பூர்வீக எகிப்திய இசைக்கலை, தமிழருடைய இசைக்கலையுடன் நெருங்கிய தொடர்பு கொண்டதாகவும், தமிழிலக்கியங்களில் சிறப்பாக வர்ணிக்கப்பட்ட யாழ், எகிப்திய இலக்கியங்களில் முதன்மை பெற்றதாகவும் கூறுகிறார். சீனவின் புராதன இசையில் தமிழ்நாட்டு இசையின் சில அமைப்புக்களை இன்றும் காணலாம்.

தமிழ் நாட்டின் இலக்கியத்தின் மிகவும் பழமையான தொல்காப்பியத்தை எடுத்துக்கொள்வோம். இது 2500 ஆண்டுகளுக்குமுன் இயற்றப்பட்டது. இதில் அகத்தியர் ஒருக்கால் இசைபாடிய பொழுது, பொதியமலையே உருகியதெனக் கூறப்படுகிறது. அத்துடன் நிலலாமல் தமிழ்நாட்டின் ஐந்து பிரிவுகளாகிய முல்லை, குறிஞ்சி, மருதம், நெய்தல், பாலை என்னும் நிலங்களும், அவற்றிற்கேற்ப யாழ்களும், பண்களும் இருந்ததெனக் கூறப்படுகிறது. கலைஞரின் இலக்கணத்தைக் கூறுங்கால், கூத்தர் பாணர், பொருநர், விறலி என்றும், பாணர்களைச் சிறிய பாணர், பெரிய பாணர் என்றும் வகுத்தார்கள். இதனால் தமிழிசை

2500 ஆண்டுகளுக்கு முன்னரே மிகவும் உன்னத நிலையை அடைந்ததென அறியலாம்.

சிலப்பதிகாரம், இளங்கோவடிகள் இயற்றிய தமிழ்க்காவியம். இந்தக் கடைச்சங்க இலக்கியத்தில், இசையின் சிறப்பை அழகாகவும், வியக்கத்தக்க முறையிலும் கூறியுள்ளார். அரங்கேற்றுக்காதையில் மாதவியின் நாட்டியத்திற்கு அவசியமான குறிப்புக்கள் கூறும்பொழுது, இசையாசிரியனின் இலக்கணத்தையும் தெள்ளிய முறையில் வர்ணித்திருக்கிறார். சிலப்பதிகாரத்திற்கு உரையெழுதிய அடியார்க்கு நல்லார் 800 ஆண்டுகளுக்குப் பிந்தியவர். தம்முடைய உரையில் அவர் காலத்திற்கு முன் இருந்த இசை இலக்கண நூல்களை மேற்கோளாகக் காட்டியுள்ளார். இசை நுணுக்கம், பெருநாரை, பெருங்குருகு, நாரதன், பஞ்சபாரதியம் ஆகிய தோன்றால்கள் தற்போது இறந்தொழிந்தன. மேலும், பல சங்க இலக்கியங்கள் இசையைப் பற்றிக் கூறியுள்ளன. எட்டுத்தொகையிலுள்ள பரிபாடல் அன்று இருந்த பண்களைப் பற்றிப் பல அடிகளில் கூறியுள்ளது. இந்த நூல்களெல்லாம் அழிந்த காலம் கி.பி. 200-ம் ஆண்டிலிருந்து 600 ஆண்டுகளுக்குள்ளாகவே இருக்கும். இக்காலத்தைத் தமிழிசையின் இருண்ட காலம் என்று கூறலாம். வெள்ளம் அழித்ததோ கறையான் உமிழ்ந்ததோ, பகைவர் கிழித்தனரோ, பொறுமை எரித்ததோ, சமயங்கள் மறைத்ததோ, அரசியல் குறையாடியதோ யார்கண்டார்! தமிழ்லக்கியத்தைப் பிழிந்தெடுத்து அதில் வரும் ரசத்தின் தித்திப்பே இன்று எங்கள் கைவசமிருக்கும் இசையின் தன்மை.

இசை மற்றைய கலைகள் போலல்லாது காதால் கேட்டு அனுபவிக்கும் ஒரு தனிப்பட்ட கலை. முற்காலத்தில் சம்பிரதாயப் படிபயின்ற இசை, பாடினவரோடும், கேட்டவரோடும் அழிந்துபோயிற்று. 32000

அடிகளைக் கொண்ட தமிழிலக்கியம் இன்றில்லாவிட்டால் தமிழிசை ஒன்றே இல்லை என்று கூறியிருப்பார்கள்.

தமிழ் மக்கள் பலவிதமான இசைக் கருவிகளில் விற்பன்னராக இருந்தார்கள். இவைகளில் மிகவும் சிறந்ததாக இருந்தது குழலும், யாமும், பறையும். யாழ் நான்கு வகைப்படும். பேரியாழ், மகரயாழ், சகோட யாழ், செங்கோட்டு யாழ். இந்த நான்கு யாழின் நரம்புகளைக் கூறுமிடத்து, பேரியாழுக்கு 21-ம், மகர யாழுக்கு 19-ம், சகோட யாழுக்கு 14-ம், செங்கோட்டு யாழுக்கு 7-ம் என்றும் கூறப்படுகிறது. யாழின் உறுப்புக்களைக் கூறுமிடத்து, “கோட்டின் அமைதியும், கொழுவி ய ஆணியும், ஆட்டிய பத்தரின் வகையும், ஆடகமும் தந்திரியும் அமைதியும் சாற்றிய பிறவும், முந்திய நூலின் முடிந்த வகையே” அப்படியாக வா சி க் க ப் ப் ட யாழை இளங்கோ “குற்றம் நீங்கிய யாழ்” என்று கூறுகிறார்.

குழலைப் பழைய நூல்கள் வங்கியம், என்று அழைத்தன. அதற்கு மூங்கில், சந்தனம் வெண்கலம், செங்காவி, கருங்காவி என்ற ஐந்துபொருட்கள் பாவிக்கப்பட்டன. இவைகளில் மூங்கிலில் செய்வது உத்தமம். வெண்கலம் மத்திமம், ஏனையவை அதம மாம். தாளவகைகளைப் பேசும் போது 30க்கு மேற்பட்ட பறைகளைப் பற்றி அடியார்க்கு நல்லார் கூறியுள்ளார். இவைகளில் சிறப்பாகப் பாவிக்கப்பட்டவை பேரிகை, உடுக்கு, மத்தளம், முரசு, பெரியபறை, சின்னப்பறை என்பனவே. தேவாரங்களில் இரண்டுவித இசைக்கருவிகளைக் கூறுகின்றனர். ஒன்று ஏழில், மற்றது தண்டு. இவைகள் நாதஸ்வரத்தினதும், வீணையினதும் மூதாதையராக இருக்கலாம். இசையின் முதற்பாடமாக வரும் 7 ஸ்வரங்களைச் சிலப் பதிகாரத்தில் “ஆ, ஈ, ஊ, ஏ, ஐ, ஒ, ஔ” எனும் இவ்வேழுமுத்து ஏழிசைக்குரிய தென்கிரார் இளங்கோவடிகள் ஆனால் 800

ஆண்டுகளுக்குப்பின் வாழ்ந்த சிலப்பதிகார உரையாசிரியர் அடியார்க்கு நல்லார்,

“சரிகமபதநி என்றே எழுத்தாற்றினம்
வரி பரந்த கண்ணினால் வைத்து”
என்கிறார்.

தமிழிசையின் இருண்ட காலம் அன்றே தோன்றிவிட்டது என்பதற்கு அத்தாட்சி இதுவே. பண்டைத் தமிழர் கருதிகளை நன்கறிந்து அவைகளைப் பாசுபடுத்தி இருக்கிறார்கள் என்று சங்க இலக்கியம் அறை கூவுகிறது. சிலப்பதிகாரத்தில் தமிழருக்குத் தெரிந்திருந்த திறம்கள் (இராகங்கள்) 11991. இதையே—“இசையாவது, நரம்படைவால் உரைக்கப்பட்ட பதினொராயிரத்துத் தொள்ளாயிரத்துத் தொண்ணூற்றொன்றாகிய ஆதி இசைகள்” என்பர்.

சங்கம் கண்ட தமிழிசை மங்கி நலிந்திடும் வேளையில், தமிழன் வளர்த்த சைவ வழிபாடும், கலாச்சாரமும் அவனுதவிக்கு வந்தன. திருமறை தந்த நாயன்மார், அப்பர், சுந்தரர், சம்பந்தருடைய தேவாரங்களும், மாணிக்கவாசகருடைய திருவாசகமும் தமிழிசைக்கு ஊன்றுகோலாக விளங்கின. ஏடுகளில் பரந்து கிடந்த திருமறைகளை ஒன்றுபடுத்த எண்ணினான் 9-ம் நூற்றாண்டில் வாழ்ந்த திருமறைகண்ட சோழன். அவனுடைய உதவியால் நம்பியாண்டார் நம்பி திருமறையை ஒன்றுபடுத்தினார். அன்புருகி ஆண்டவனைத் துதித்த சைவப் பெரியார்கள் இசையிலக்கணத்தில் தவறு செய்தாலும், தமிழிசையைத் தட்டி எழுப்பினார்கள். சங்க இலக்கியத்தில் கண்ட தமிழிசைக்கும், திருமறை கண்ட தமிழிசைக்கும் வேறுபாடு உண்டு. காதலியைக்கண்டு கரைந்துருகினான் சங்ககாலத் தமிழன். ஆனால், திருமறைகளோ ஆதியும், அந்தமும் இல்லா அருட்பெரும் ஜோதியைத் தேடித் தவித்தன.

திருமறை காலத்திற்கும், 17-ம் நூற்றாண்டிற்கு மிடையில் ஒரு பெரிய இருண்ட

வேளை. கவலிப்பாரின்றிக் கலக்கமுற்றூள் தமிழிசைச் செல்வி. தேடுவாரின்றித் தயங்கி, நலிந்து, ஒதுங்கி நின்றான். தமிழ் நாட்டின் ஆயிரக்கணக்கான கோயில்களில் ஒடுங்கிப் போற்றுவாரின்றி மறைந்தே போய்க்கொண்டிருந்தான்.

17-ம் நூற்றாண்டு விடிந்தது. அப் பொழுது தோன்றிய பொற்காலத்தைத் தஞ்சாவூர் காலமென்று சொல்லலாம். இக்காலத்திற்குச் சற்று முன்னதாகக் கர்நாடக சங்கீதம் என்ற பெயர் தமிழ் நாட்டில் பரவத் தொடங்கியது. இதற்கு உதவி செய்தவர் கன்னட தேசத்தில் வாழ்ந்த புரந்தரமூலர். இவர் பல சாஹித்தியங்களைக் கன்னடத்தில் இயற்றினார். அவருக்குப் பிறகு கர்நாடக சங்கீதத்தைப் பாகு படுத்தியவர் தஞ்சாவூரை ஆண்ட ரகுநாத நாயக்கர் என்ற அரசன். இதையே தஞ்சாவூர் காலம் எனலாம். கர்நாடக சங்கீதம் ஏறக்குறைய 400 ஆண்டுகளுக்கு முன் தோன்றினாலும், அது இன்று ஒரு உன்னத நிலையைப் பெற்று, ஒப்பாரும் மிக்காருமின்றித் தான் பிறந்த வீட்டைத் துறந்து தான் உண்ட தமிழ் உப்பை மறந்து தனிப் பெரும் கலையாய் வாழ்கின்றது.

தியாகராஜ ஸ்வாமிகள், ச்யாமா சாஸ்திரிகள், முத்துஸ்வாமி தீஷிதர், கர்நாடக சங்கீத மும்மூர்த்திகளாக இன்று திகழ்கிறார்கள். இம் மூவரும் ஒரேகாலத்தில் வாழ்ந்தவர்கள். திருவாரூர் என்ற ஒரே இடத்தில் பிறந்தவர்கள். தமிழ் நிலத்திலேயே பிறந்து தமிழ் மொழியின் அணைப்பிலேயே வாழ்ந்தவர்கள். இந்த மூன்று மகான்களும் தங்களுடைய சொந்த சக்தியினாலும், அன்பின் பிரவாகத்தாலும், ஆண்டவன் கருணையாலும் கர்நாடக சங்கீதத்தை உயர்ந்த நிலைக்குக் கொண்டுவந்தார்கள். இவர்களுக்கு வந்த ஞானமெல்லாம் தமிழ் மண்ணிலே தோன்றியதுதான். தமிழ் உப்பை உண்டு

தமிழ் மக்களால் பாராட்டப்பட்டுத் தமிழ் வள்ளல்களால் ஆதரிக்கப்பட்டு வாழ்ந்தவர்கள் இப் பெரியோர். கர்நாடக சங்கீதம் இன்று வளர்ந்து விட்டது. இந்த வளர்ச்சிக்குக் காரணமாயிருந்தவர்கள் தமிழிசை வல்லுனர்களும், தமிழ் வள்ளல்களும் தமிழ் மக்களும் தான். இம் மும்மூர்த்திகள் கர்நாடக சங்கீதப் பரம்பரையை உண்டாக்கினார்கள். இம்மூவர் இயற்றிய கீர்த்தனைகள், ஸ்வர ஜதிகள், வர்ணங்கள், இராக மாளிகைகள் எல்லாம் தெலுங்கிலும், வட மொழியிலும்தான் உள்ளன. தமிழ் நாட்டிலிருந்து அற்றுப்போன தமிழிசை ஊற்றை உறிஞ்சி எடுத்துக் கர்நாடக சங்கீதத்தோடு இணைத்துத், தமிழிசையைத் தழைக்கச் செய்த இந்த மகான்களை நாங்கள் மறக்க முடியாது. பல தமிழிசை நுணுங்கங்கள் அவர்கள் முயற்சியால் காப்பாற்றப்பட்டுள்ளன. அவர்களுக்குத் தமிழிசை என்றென்றும் கடமைப்பட்டுள்ளது. கர்நாடக இசை என்று பெயர் மாறிவிட்டாலும், அது தமிழ் நாட்டு இசைதான். அதற்குள்ளே மண்டிக்கிடக்கும் இசை இலக்கணமெல்லாம் பண்டைத் தமிழர் கண்ட உண்மைகளே.

சிலப்பதிகாரத்தின் அரங்கேற்றுக் காதையிலுள்ள டல இசை இலக்கணங்களையும், நுணுக்கங்களையும் இசை நிபுணர்கள் ஆராய்ந்து, துளாவி, அம்பலத்திற்குக் கொணர்ந்தால், தமிழிசை மிகவும் தவம் செய்தவளாக இருப்பாள். உயிரைத் தொடும் உயிர் ஓவியமாக இயல், எமக்களித்த திஞ்சுவைக் கனியாகிய இசைவையகமும் வானகமும் போற்ற வாழ வேண்டுமென்று மனமாரப் பிரார்த்திக்கிறேன்.

குறுகிய நேரத்தில் பல கருத்துக்களைத் தந்துவிய கலாநிதி ஆனந்த ராஜனுக்கு எனது ஆழ்ந்த நன்றி.

ஜனரஞ்சக இசையும் கர்நாடக இசையும்

“ இயலிசை வாரிதி ” ஸாஹித்ய சிரோமணி

பிரம்மலீ ந. வீரமணி ஐயர் அவர்கள்

விநிவுரையாளர், ஆசிரியர் பயிற்சிக் கலாசாலை, கோப்பாய்.

நான்கு வேதங்களான ரிக், யசுர், ஸாமம், அதர்வணம் ஆகியவற்றுள், ஸாம வேத ஸாரமே ஸங்கீதமாகும். தர்மார்த்தகாம மோக்ஷங்களை நல்கும் தெய்வீகக் கலையாகவே ஸங்கீதம் கருதப்பட்டு வருகிறது. மனத்தை இறைவன்பால் இழுத்து இசை விப்பது இசை. இசை ஒரு பக்திக் கலை. மனிதனுடைய மனத்திலே உணர்ச்சியை எழுப்பி தெய்வீக அழகையும், மவச் சாந்தியையும், பேரின்பத்தையும் அளிக்கின்ற பண்பு இசைக்கலைக்கு உண்டு. இறைவன் நாதப்ரம்மமாக விளங்குகின்றான். அவனை அடைவதற்கு மஹனீயர்கள் ஸங்கீதத்தை உபாஸித்து மோக்ஷப்தவியை அடைந்துள்ளனர். ஸாலோக, ஸாரூப, ஸாமீப, ஸாயுஜ்ஜ மோக்ஷப்ரதான ஸாதனமாகக் கருதப்படும், கர்நாடக ஸங்கீதம், இன்று எந்த நிலையில் இருக்கிறதென்பதை ஆராய்ந்தால், கடந்த நூற்றாண்டிலே கர்நாடக ஸங்கீதத்திற்கு ராஜ்யோகம் என்றே கருதத் தோன்றுகிறது. கர்நாடக ஸங்கீதம் அப்போது உற்ற சிறப்புக்குக் காரணம் கூறவேண்டுமானால் திரிமூர்த்திகளான ஸ்யாமா சாஸ்திரிகள், முத்துஸ்வாமி தீக்ஷிதர், தியாகராஜ ஸ்வாமிகள் ஆகிய வாக்கேயகாரர்களே. இவர்கள் தங்கள் அரிய ஸாஹித்யங்களாலும், அருமையான இசையமைப்புக்களாலும் கர்நாடக ஸங்கீத உபாஸனைகளாலும் ஸங்கீத யோகம் செய்தார்கள். யோகம் என்பது சேர்க்கை. ஜீவப்ரம்ம சேர்க்கைக்கு உதவும் சாதனைகளை பத்தியோகம், ஞானயோகம் என யோக மார்க்கம் கூறும். இசையினால் பரம்பொருளுடன் ஜீவனை இணைக்கும் மார்க்கம், ஸம

ரசம் பொழியும் ஸப்தஸ்வர ரஸமான கர்நாடக ஸங்கீதமேயாகும். இத்தகைய கர்நாடக ஸங்கீதம் இன்று எந்தநிலையில் இருக்கிறது என்பதைச் சற்று விரிவாக ஆராய்வோம்.

முற்காலத்தைப் போலல்லாமல் இசையை வளர்ப்பதற்கு — அரிய, புதிய, நவீன ஸாதனங்கள் மலிந்து காணப்பெறுகின்றன இக்காலத்தில். நல்ல நல்ல ஆராய்ச்சி இசை நூல்கள், ஸங்கீத சபாக்கள், அடிக்கடி ஸங்கீத கச்சேரிகள், வானொலி, சினிமா, ஒலி பெருக்கி, பதிவுப்பன்னி தொலைக்காட்சி போன்ற வசதியான பல வளர்ச்சிச் சாதனங்கள் இருந்தும், கர்நாடக ஸங்கீதத்தின்தரம் உயர்ந்திருக்கிறதா? என்ற ஆச்சரியம் மிக்க பதிலைத்தரும் கேள்வி உதயமாகிறது. ஒரு தோடி ராகத்தை எட்டுநாட்களாகப் பாடி, வந்த சங்கதிகள் திரும்பவும் வராமல்பாடிய ஒரு தோடி சீதாராமய்யரைக் காணமுடியவில்லையே! எட்டுகளைச் ஸௌக்கத்தில் பல்லவிபாடி பஞ்சகதிகளில் நடைபேதம் செய்து ஸ்வரப் பிரஸ்தாரங்களை அள்ளி இறைத்த ஒரு பல்லவி கோபாலய்யரைப் பார்க்க முடியவில்லையே! ராக ஜீவ பாவத்துடன் திரிஸ்தாயிகளிலும் ஆலாபனை செய்து, கமகம் பிரக்காக்களை அநாசயமாக அள்ளிச் சொரிந்த நாதஸ்வரச் சக்கரவர்த்தி ஸ்ரீ ரி. என். ராஜரத்தினம்பிள்ளையைக் காண முடியவில்லையே! கர்நாடக ஸங்கீதலக்ஷண க்ரந்தங்களை ஆராய்ச்சிசெய்து அவைகளிலுள்ள ஸாரத்தைக் கிரஹித்து ஆயிரமாயிரம் அபூர்வக் கிருதிகளை ஆக்கித்தந்த ஒரு

மைசூர் வாசுதேவாச்சாரியாரைக் காண முடியவில்லையே ! லயம் என்றால் என்ன என்பதை இந்திய ஸங்கீத வித்வத் சபைகளிலே நிரூபித்த ஒரு தவில்மேதை யாழ்ப்பாணம் ஸ்ரீ தக்ஷணமூர்த்திப் பிள்ளையைப் பார்க்க முடியவில்லையே ! கர்நாடக ஸங்கீத மேள கர்த்தா ராகங்களை நுணுக்கமாக ஆய்ந்து யால்நூல் தந்த ஒரு ஸ்வாமி விபுலானந்தரைக் காண முடியவில்லையே ! சுருங்கக்கூறினால் கர்நாடக ஸங்கீத வளர்ச்சியில் ஏற்பட்டுள்ள ஆர்வம்மட்டும் வளர்ந்ததேதவிர, ஆக்க பூர்வமான ஸாதனைகள் ஆயிரத்தில் ஒன்று தான் வளர்ந்திருக்கிறது. மேற்கூறியவை ஒரு ஆஸ்தீக கர்நாடக ஸங்கீத ரசிகனின் ஓர் அபிப்பிராயம்.

இனி ஜனரங்க இசையை ரசித்து அநுபவிக்கும் ஒரு தற்கால இளம் ரசிகனின் நோக்கினை அவதானிப்போம். காலச்சக்கரம் வேகமாகச் சுழல்கிறது. எங்கும் ஒரு வேகம். எதிலும் ஒரு உத்வேகம். துரித காலத்திலே எல்லாம் இயங்குகின்றன. நாளாந்த வாழ்க்கையிலேகூட ஒரு பரபரப்பு ஒரு விறுவிறுப்பு. இந்தத் துரிதகாலப் ப்ரமாணங்கள் ஏன் இப்படி இயங்குகின்றன? ஆறுதல், நிதானம், சாந்தம், அமைதி, அடக்கம், பணிவு இவைகளுக்குப் பொருள்கூற நேரமில்லாதபடி காலச்சக்கரம் வாழ்க்கைச் சக்கரத்தைச் சுழற்றுகிறது. எனினும் இதயத்திலே ஒரு தாஹம். ஒரு இசைத் தாஹம். பரபரப்பும் விறுவிறுப்பும் கொண்ட அந்த இளம் இதயம், தனது இதயத்திற்கு ஏற்க துரித காலப்ரமாண இசையை நாடுகிறது. மனச்சோர்வு நீங்க வானொலியைத் திறந்து விடுகிறான் அந்த இளம் ரசிகன். “எந்த ரோமஹானுபாவு” என்ற பஞ்சரத்னப் பாடல் ஒலிக்கிறது மிகுந்த செளக காலத்தில். அந்த இளைஞனுக்கு இப்பாடலை ரசிக்க முடியவில்லை. திடீரென்று வானொலி மீட்டர் குமிழைத் திருகுகிறான். உடனே இடியோசை போன்ற வாத்யக் கருவிகள் முழங்க, ஒரு பொப்பிசைப் பாடல் ஒலிக்கிறது. துரிதகாலப்ரமாணத்தில் அவனையும் அறியாமல் அவனது தலை ஆடுகிறது. கைகள்

அப்பாடலின் காலப்ரமாணத்திற்கேற்பக் கொட்டப் படுகின்றன. இசையின் வேகம் கூடுகிறது. அசைந்த கால்கள் துள்ளுகின்றன. உணர்ச்சி வசப்பட்ட அந்த “பொப்” ரசிகன் ஒரு “பைலா”வையே ஆடிவிடுகிறான். ஜனரங்க இசை அவனை உணர்ச்சி வசப்படுத்தி வேரோர் உலகத்திற்கு அழைத்துச் சென்றுவிடுகிறது. அவனது அறிவு, ஆற்றல், ஞானத்திற்கேற்ப அவனுக்கு இசையின் பம் கிடைக்கிறது. மேற்கூறியவை ஒரு பொப்பிசை ரசிகனின் ஒரு நோக்கு. இனி ஒரு மெல்லிசை ரசிகனின் ஒரு நோக்கினை அவதானிப்போம்.

தெளிவான, இனிமையான கருத்துக்கள் யாவருக்கும் புரியக்கூடிய வகையிலே எளிய சொற்களால் புனைந்த நல்ல போதனை தரும் கவியமைப்பு. கற்பனைக் காட்சிகளைத் தூண்டக்கூடிய சொல்லாட்சி. மென்மையான தேசிய ராகங்களைக் கொண்ட ஜனரஞ்சகமான இசையமைப்பு. பாடலின் ஆரம்ப நடு இறுதிகளில் பாவம் நிறைந்த, குழைந்த, இனிய வாத்ய இசை, பாவம் தொனிக்கும் பாடல் மதுரக்குரல்மூலம் இசைக்கப் பெறுகிறது. சுகமளிக்கும் மென்மை அந்தப் பாடலில் இருக்கிறது. பாஷை புரிகிறது. மொழியறிவு கவிதைநயத்தை இசையுடன் பருக வாய்ப்புத் தருகிறது. மஹாஜன அரங்கத்திலே மெல்லிசைக்கு ஒரு தனிமவுசு. இதனால் இது ஜனரங்க இசையாகிறது. மேற்கூறியவை ஒரு மெல்லிசை ரசிகனின் அபிப்பிராயமாகும். இனி ஜனரங்க இசை ரசிகனான கிராமியப் பாடல் ரசிகனை நோக்குவோம். தாலாட்டுப்பாடல் தொடக்கம், இறுதி ஒப்பாரிவரைக்கும் இந்த ஜனரங்க இசையே வாழ்க்கையாகி விடுகிறது. இதம் மாங்கு, நொண்டிச் சிந்து, காவடிச் சிந்து, கிளிக்கண்ணி, பாம்பாட்டிப் பாடல், அம்மாணப் பாடல், சித்தர் பாடல், ஊஞ்சற் பாடல், கப்பற்பாடல், காவடிப் பாடல், குறத்திப் பாடல், இடைச்சிப் பாடல், பள்ளப்பாடல், கரகப் பாடல், கும்மிப் பாடல், ஏற்றுப் பாடல் போன்ற பாமர காலங்கள் எவ்வளவோ தத்துவங்களை மக்களுக்கு

ஊட்டிவைக்கிறது. இத்தகைய பாடல்களின் வர்ண மெட்டுக்கள் கிராமியத்தையொட்டி யாவரையும் கவரும்வண்ணம் அமைந்திருந் தாலும், மெல்லிசை, பொப் பாட ல் க ள் போல் இளம் ரஸிகர்கள் மத்தியில் பிரபல் யம் அடைந்திருப்பது குறைவாகவே தென் படுகிறது. இது ஒரு துர்ப்பாக்கியம். ஜன ரங்க இசையான இத்தகைய நாட்டுப்பாடல் களை மீண்டும் பிரபல்யமடையச் செய்வ தற்கு ஸங்கீத அபிமானிகள் முயற்சிகள் எடுப்பதுபாராட்டப்படவேண்டியதொன்று. பாமர கானமாகிய நாட்டுப்பாடல் ரஸி களின் நோக்கினை அவதானித்த நாம், இப் போது கர்நாடக ஸங்கீதத்தில் தமிழிசை ரசிகளின் ஒரு நோக்கினைக் காண்போம். இந்தத் தமிழிசை ரஸிகனுக்கு, சமஸ்கிருத மோ, தெலுங்கு பாஷையோ தெரியாது. ஆனால், பரமஞானஸ்தன். மஹா புத்திசாலி. துணிச்சலாக உண்மையைக் கூறும் யதார்த்த தவாதி. கர்நாடக சங்கீதக் கச்சேரிகளிலே அவனுடைய ரஸனை யதார்த்தமானது.

இசை இனியது. தமிழிசை அதனினும் இனியது. தமிழிசை உள்ளத்தோடு, உணர் வோடு, வாழ்க்கையோடு பொருந்தியது. ஏற்றம் உள்ளது. வரலாற்றுக் காலத்திற்கு முன்னர் அரும்பியது. இன்றும் இயல்பு பொன்றது, பொலிவு குன்றது, ஆற்றல் ஆறது நிலைத்து நிற்கின்றது. இதற்கு முடி வில்லை. இதன் வாழ்வு எல்லையற்றது. இதன் தன்மை இன்பம் தருவது. இதன் ஆற்றல் அளவிடற்கரியது. இதன் தரம் ஒப்புமை அற்றது. செந்தமிழ்ப் பாடல்களைப் பக்திப் பரவசத்துடன் பாடலின் பொருளுணர்ந்து ராக பாவத்துடனும் ஸாஹித்ய பாவமும் பொருந்த இசைக்கும்போது நிலைத்துநின்று இனிக்கும் கற்கண்டின் சுவையை அந்தத் தமிழிசை ரஸிகள் அநுபவிக்கிறார்கள். மெல்லிசைத் தமிழ்ப்பாடல்களைச் சுவைக்கும்போது, வெல்லக் கட்டியைப்போல் கரைந்திளிக்கும் சுவையை அநுபவிக்கிறார்கள். பிறமொழிப் பாடல் களைச் சுவைக்கும்போது கரும்பின் சாற்றி னைத்தான் சுவைக்கிறார்கள். இசை இனிமை தான். இருந்தும் ஏன் அப்படி? பிறமொழிப்

வா. 11

பாடல்களிலுள்ள ஸாஹித்ய பாவங்களை அந்த ரஸிகனால், மொழி தெரியாத காரணத் தால் பூரணமாக ரஸித்து அநுபவிக்க முடிய வில்லை. பிறமொழிப் பாடலிலுள்ள ராக பாவங்களையும், கற்பனா ஸங்கதிகளையும்தான் அந்த ரஸிகள் ரஸிக்கிறார்கள். பண் முறைபா கப் பாடும் தேவார திருவாசகங்களை மெய் தானரும்பி விதிர்விதிர்க்க ஊனுருக, உள முருகக் கண்ணீர் பெய்ய, பக்திவயப்பட்டு ரஸித்துப் பரவசமாகிறார்கள். பக்தியும் இசையு ம் மொழியும் பூரணத்துவமாக இருக்கும் தன்மையை உணர்ந்த ரஸிகள், தன்மனம் கவர்ந்த, தன்னால் புரிந்துகொண்டு அநுப விக்கும் இசையை ரஸிப்பதில் ஆச்சரியம் இல்லை அல்லவா?

ஜீவன் இல்லாமல் ஸங்கீதம் இல்லை. இந்த ஜீவபாவத்தைக்கொடுப்பது உணர்ச்சி. உணர்ச்சியைத் தருவது ஸாஹித்ய அர்த்த பாவம். இந்த அர்த்த பாவத்தை உணர வைப்பது மொழி. அதாவது பாஷை. பாஷையைப் புரிந்துகொள்ள முடியாத பாட கள், பாஷையைப் புரிந்துகொள்ள முடியாத பாடலை, பாஷையைப் புரிந்துகொள்ள முடியாத ரஸிகர் மத்தியிலே, பாஷை புரிந்து கொண்டவன்போல் பாவனைசெய்து பாடுகிறார்கள். பாஷையைப் புரிந்துகொள்ள முடியாத ரஸிகரும் கரும்பின் சாற்றினைச் சுவைப்பதுபோல, அந்த ஞானஸ்தன் பாடும் கர்நாடக இசையின் இனிமையை மட்டும் ரஸித்துவிட்டு, அற்புதமான தெய்வீகமான ஸாஹித்யங்களின் தத்துவங்களைப் புரிந்து கொள்ளாமல் கரும்புச் சக்கையாகத் தள்ளி விடுகிறார்கள். பாடகன் பாடலின் கருத்தை நன்கு புரிந்தால்தானே ஸாஹித்யங்களின் அர்த்த பாவங்களையும், ஜீவனையும் ராக பாவத்துடன் இணைக்க முடியும். அந்த ஜீவ னுடன் பாடினால்தானே பூரணமாக ரஸிக்க முடியும். அன்றியும், அக்ஷர சுத்தம் தெளி வான சொல்லாட்சி, கருத்துக்கேற்பப் பதம் பிரித்துப் பாடும் ஞானம், இவை மொழிப் பயிற்சியால் ஏற்படக்கூடியவை. பிறமொழி களில் பாண்டித்தியம் அடையாவிட்டாலும், பாடகன் பாடும் அந்தப்பாடலின் அர்த்த

புஷ்டியையாவது அறிந்துகொள்ளும் வகையிலேனும் பாடலை ஜீவனுடன் பாடுவது அவசியம் அல்லவா?

மேற்கூறியவை ஒரு தமிழிசைப் பிரியனின் அங்கலாய்ப்பு. இதனை நன்குணர்ந்த அண்ணாமலை சர்வகலாசாலை தமிழிசை வளர்ச்சிக்குச் செய்யும் தொண்டு அளப்பரியது. பாராட்டுக்குரியது. தமிழ்கூறும் நல்லுலகம் பெரிதும் கடமைப்பட்டுள்ளது.

இதுவரை ஒரு ஆஸ்தீக கர்நாடக ஸங்கீத ரஸிகர் ஜனரங்க இசைப் பிரியர்களான மெல்லிசை, பொப், கிராமியப் பாடல் ரஸிகர்கள் ஒரு தமிழிசைப்பிரியர் ஆகியோரது நோக்குகளை அவதானித்தபோது ஒரு பேருண்மை புலனாகிறது. எக்காலத்திலும் இசை எல்லோருடைய மனத்தையும் கவர் கிறதென்பதும், அவரவர் அறிவு, ஆற்றல், ஞானம் ஆகியவற்றிற்கு ஏற்றவண்ணமே ரஸிகத் தன்மையும் அமைகிறதென்பதும் புலனாகிறது. கர்நாடக ஸங்கீத ரஸிகள், உயர்ந்த நோக்கில் ஜனரங்க இசையை ரஸிப்பதுபோல, ஜனரங்க இசை ரஸிகளும் கர்

நாடக இசையை உயர்ந்தநோக்கில் ரஸிக்கும் ஒருகாலம் வருமாயின் அது கர்நாடக ஸங்கீத வளர்ச்சியின் சிகரமான காலம் எனலாம். இதை உணர்ந்தே கர்நாடக ஸங்கீதக் கச்சேரிகளின் இறுதியில் “துக்கடா” என்ற உருப்படியை கச்சேரி “பந்தா”வில் சேர்த்துள்ளார்கள் கர்நாடக ஸங்கீத வித்வான்கள். “துக்கடா” உருப்படி ஏறக்குறைய மெல்லிசைப் பாடல் போன்றிருந்தாலும், கச்சேரிகளில் பாடுவதற்குரிய கனம் காத்திரம் கொண்டது. எனினும் ஜனரஞ்சகம் இம்மியளவேனும் குறையாமலிருக்கும். மனோதத்துவ ரீதியில், ஜனரங்க இசை ரஸிகர்களை வசீகரித்து, சுத்தமான கர்நாடக இசையை ரஸிக்கச்செய்யும் ஒரு மனோவசியப் பாடலே இந்தத் துக்கடா உருப்படி. மலரில் தேன் இருப்பதுபோல். இதை இன்னும் சில வித்வான்கள் கையாண்டு பெரும் வெற்றிகொண்ட இசைக் கச்சேரிகள் பல வற்றை இன்றும் நாம் காணமுடிகிறது. கர்நாடக ஸங்கீதக் கச்சேரிகளில் “துக்கடா” என்ற பெயரில் வித்வான்கள் பாடி வருவதால் கர்நாடக ஸங்கீதமும் ஜனரஞ்சக இசையும் வளர்ச்சியடைந்து வருவது கண்கூடு.

வீதிகள் பாதைகளுக்கான பிரகாச விளக்குகள்
வீட்டு அலங்காரத்துக்கான பலவித விளக்குகள்
வர்ண விளக்குகள் ஆகியவற்றிற்கு

“ஏரோலக்ஸ்” விளக்குகளை

தெரிவுசெய்யுங்கள்.

உற்பத்தியாளர்கள்

ஏரோ எலெக்ட்ரிக்ஸ் இண்டஸ்ட்ரீஸ்

10, பருத்தித்துறை வீதி,
காங்கேசன்துறை.

RAMBLING THOUGHTS ON THE NEED FOR CHAMBER MUSIC

by A. PARAM THILLAIRAJAH

(M. A. Dip.-in-Music)

In the last two decades chamber music has been introduced in the cities of Madras and Bangalore in South India. In Jaffna too this has become popular in recent times.

This has been motivated by an earnest feeling that our Carnatic Music—one of our great cultural possessions — is going through a period of transition in which is also evident the seeds of disruption. If this trend is not arrested in time, we are faced with the possibility of losing one of our glorious heritages. The best in our tradition is challenged by disruptive forces from within and without. When music enjoyed the patronage of ruling princes, noble families and Adhinams, genius and originality had a congenial soil for growth and unfolding. Musical knowledge was freely and efficiently imparted under the GURUKULA and KARNAPARAMPAR SAMPRADAYA (Tradition)

In the last half century, in a hurried world, sweeping changes in the music world has taken place. There has been a phenomenal increase in the musical activities among all classes and grades of society. The gramophone, radio and the silver screen have contributed to this in a large measure. Music is at large. Naturally, the popularisation of music has brought in its wake a deterioration in standards. To my mind, hurry, which is the key-note of all modern life, economic stress, changes in social habits,

competition of cheap, easy and handy entertainment by the radio and films, the long arm of the entrepreneur with his eyes on the box office and growing indifference to moral values. These are some reasons for the decline. The musician has developed a commercial and competitive attitude to art. The rasikas on their part have neither the time nor patience to sit through long and leisurely performances as in bygone days. With the introduction of the mike, people throng in large numbers as for a gala show or carnival and certainly this is not a congenial ground for the growth of high and serious art.

If these are unavoidable, a remedy must be found outside and in spite of them. Small groups who have the background and the urge for close, intensive listening have to get together to enjoy the purest form of classical, scientific music. The best way to achieve this is to arrange Chamber Music recitals. Only such limited and discriminating audience can ensure instruction and enlightenment besides entertainment. Else, a large variety of valuable 'heavy' compositions is in imminent danger of extinction. The society has also decided to include in such recitals discourses in music and allied subjects. A research paper is to be read for 15 or 20 minutes by a competent person followed by a discussion by those present. These papers are to be preserved for future use.

As mentioned earlier, as the world is moving fast and changes accuring every moment, breakneck speed and ryhmic jugglery is the latest fashion. As a result madhyamakala kritis are prefered to soukakala (slow tempo) Kritis. As a result quality suffers and BHAVA is lost. Some exquisite pieces from the great composers are neglected or even unwanted. Hence, in chamber recitals these can be revived, preserved and enriched for posterity.

Nowadays a musician has to depend on public support. He has no sheltered existence. He has to please all with their multifarious and variegated tastes. Instead of receiving as payment a lump sum from one person, he has to think of receiving something from every listener. Today middle classes are his supporters. Public taste is cheap. He has to satisfy every type of rasika. In a concert he has to sing all types of songs including very light and unworthy songs. Else he looses the grip on the public. As a result, music is cheap, suffers in quality and deteriora of standards set in. To avoid this, Chamber music is the only way of preserving and enriching classical music. In a battle between the masses and the cultured minds, the latter will have to loose. Hence the need for a cloistered gathering of a select audience. This will help the musician to be free from economic worries and also give him an opportunity to perform music for music sake. We have to realise that classical music is too heavy for the masses. To understand classical music, the rasika must necessarily have a knowledge of the fundamentals. Hence an invited, select and knowledgeable rasikas will be a source of inspiration to the performer. Light music is classical music let loose. It is a spoilt child of it. Chamber music is meant for people who not only like music but who also understand it. A lady once

remarked to Mozart that she immensely liked his music. To this he replied, 'Damn you liking it. Did you understand it' Issenbach has opined that one can appreciate only that which one can understand. The only way to make classical music appear neither too heavy nor too light is to adorn its scientific frame with artistic festoons. A clever musician is a blend of the scholar and the artiste. Even a first rate exponent of music has to yield to the clamour of a motley audience in a concert hall and at times indulge in gimmicks. Today in this era of mass cultural tastes, it is the box office takings that determines his greatness. A musician can make music as the highest form of worship or the lowest form of licentiousness.

When we take into consideration all that has been stated above, the importance of holding chamber music recitals becomes all the more important. We can't expect even top class artistes not to include light music in his public recitals. For his living, he has to compete with so many types of musicians. Even in South India, top class musicians like Madurai Somu and Balamurali indulge in all sorts of 'Suha Sangeeth' renderings and swara gimmicks. Gone are the days when musicians took a delight in singing such serious music that rasikas or even fellow musicians could not understand. There were musicians who were so selfish and mean that they would'nt impart their knowledge even to their children. But nowadays with the tape-recorder, gramaphones and radios, this unfortunate situation does not exist. Chamber music with a limited discriminating audience, gives the musician a chance to remain their high standards without sacrificing at the altar of expediency. (Contd. on page 86)

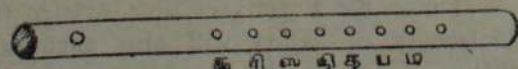
THE FLUTE

DR. J. KANGATHARAN

The association of the flute with Lord Krishna reveals that the flute is one of the earliest musical instruments. It is very difficult to know when the flute was invented. It is perhaps as old as Hinduism itself. The earliest mention of the flute appears in the Sangam literature of about the second century A.D. In comparison the Natesvaram has been mentioned only in 800 A.D. Very little literature is available on the flute. One reason may be its simplicity in structure. In spite of its simplicity, the flute is capable of the entire spectrum of audible frequencies. In addition it is capable of conveying the bhava one wants to. This amazing musical capacity in spite of extreme simplicity is perhaps one reason why the flute is associated with divinity.

The flute is a wind instrument. Unlike the Natesvaram and the Harmonium which are also wind instruments the flute has no need to produce the notes.

The flute consists of a cylindrical tube of wood (sometimes metal) closed at one end. This end is called the head end. Towards the head end is a hole called the mouth hole, through which air is blown to produce the note. A short but specific distance from the mouth hole are 7 to 8 holes which can be closed or opened with the fingers. These are called the Key holes or note holes. A diagram of the flute is given below. Which is self explanatory.

A right handed individual uses three fingers of his left hand and four fingers of his right hand to manipulate the key notes.

The flute is held horizontally. Air is blown steadily and softly through partially closed lips to produce the note. It is important to blow the least amount of air to produce a pleasant note. Excess air will cause a hiss or the higher octave, which can be harsh to the ear. A flute is capable of producing 2.5 octaves.

In Carnatic music the key holes are designed to correspond to the scale of the raga Harikambhoji. This may vary with different systems of music. At the higher octave the flute produces relatively pure notes. At the lower octave a number of overtones are produced which results in a very rich note. The greater part of a song is usually played on the middle octave. To produce the lower or higher octave one has only to blow softly or hardy respectively. To produce Half tones or quarter tones one has to partially open the respective key holes. In this way all the notes in the various mela gargas can be produced.

Just as the pitch of an individual's voice is determined by the anatomical configuration of one's larynx (சரஸ் வளை) the pitch of the flute most suited to one is determined by the anatomical configuration of one's fingers. The smaller the fingers the smaller the flute has to be, and hence higher the pitch: Those with long fingers can with advantage play longer flutes with a lower pitch.

The size of the key holes has to be designed so that the player could comfortably close the key holes with whole pulp of the fingers.

The flute has been the oldest musical instrument in many countries. The Indian flute has not undergone much change from its ancient structure except for the change in the design of its key hole to suite the different music systems.

The ancient Greeks and Egyptians too had flutes of their own. Through the centuries the flute had undergone several changes.

In western music the modern flute dates to 1847. Theobald Boehm invented this flute made of metal (silver). The key holes were controlled by a system of keys similar to the clarinet.

In addition to the Boehm flute two other types of flutes are used, mainly in symphony orchestras: viz. the Piccolo and the Fife.

The piccolo is a high pitched flute with keys to operate the key holes.

The fife is also a high pitched flute but the key holes are closed with the fingers. The Fife is often used in martial music.

(Contd. on page 84)

I feel very sincerely that only chamber music recitals can maintain standards. This is perhaps the reason why this has been started all over South India—primarily on the initiative of musicians. Outstanding musicians in India have told me that some masterpieces cannot be rendered in concert halls because the majority cannot comprehend them. We have to accept the fact that as a result of socialising music, standards have fallen. We can't find now equals like Konneripuram Vaithianatha Iyer, Thirukodikaval Krishna Iyer, Narayana Pillai etc. The present lot cannot be even compared to the earlier generation like Ariyakudi, Maharajapuram, Musiri, Shembai, G.N.B. Madurai Mani etc. Among the living only Chittoor, Mudikondan and Mayavaram Rajam belong to the old school.

I would like to give some reasons for the decline in standards:-

1. Financial. As a result of giving tuition and that too in different

struts to various pupils, his voice is affected. Further, he has no time to practice.

2. Improper learning.
3. Improper coaching.
4. Craving for earning. Before fifty years ago competent musicians had no such economic problems.
5. Desire for popularity within a short time. Prematurely they start giving recitals.
6. The music schools can never be a substitute to the Gurukula system.

We in Jaffna intend to get the services of all top ranking musicians in this very sacred endeavour to preserve, foster and propagate this finest of fine arts. The stress in these recitals will be on the educative value and not on entertainment.

I wish the Faculty of Fine Arts of the University of Jaffna will also encourage this.

கலையின் ஒப்பற்ற சக்தி

கலையரசு க. சொர்ணலிங்கம்

இந்த நூற்றாண்டில் உலகம் பெருமாற்றங் களை அடைந்து வருகிறது. எங்களது உடை, உணவு உறங்கும் இடங்கள் அனைத் தும் மிகவும் மாறியிருக்கின்றன. போக்கு வரத்து வாகனங்களும் நாங்கள் அந்தக்காலத் திலே சிந்தித்திராவண்ணம் பெரும் மாற்றங் களை அடைந்துவிட்டன. அதுபோல கலை களிலும் மாற்றங்கள் ஏற்பட்டிருப்பதைக் காணக்கூடியதாக இருக்கிறது.

நாடகத்துறையிலும் பெரும் மாற்றங் கள் காலத்திற்குக் காலம் மாறிவருவதை நான் கவனித்து வருகின்றேன். நான் சிறுவ னாக இருந்த காலத்தில் நாடகங்கள், விலா சங்கள் இன்னும் வெவ்வேறு சாஸ்திர முறை களைக்கொண்ட பாணிகளிலெல்லாம் நாட் டுக்கூத்து என்ற பெயரில் கூத்துக்கள் நடிக்கப் பட்டு வந்தன.

ஒரு கிராமத்தில் ஒரு நாட்டுக்கூத்துப் பழகி வருகிறார்கள் என்று சொன்னால் விலா சமா நாடகமா என்று கேட்பார்கள். நாட் டுக் கூத்துகளில் நடனங்கள் முக்கிய பங்கு எடுத்துக் கொள்வதாய் இருந்தாலும் நாட கங்களிலும் விலாசங்களிலும் அவை வெவ் வேறு விதிகளுக்கு அமைந்தவையாக இருக் கும். இக்காலத்தில் நாட்டுக் கூத்துகள் பல இடங்களிலும், வாடுலையிலும் அடிக்கடி பார்க்கவும் கேட்கவும் கூடியதாக இருக்கின் றன. ஆனால் இவைகளில் பெரும்பான்மை யானவற்றில் ஆட்டங்களைக் காண்பது அரி தாக இருக்கிறது. நாட்டுக் கூத்து என்றால் அது நடனக்கூத்தாக, அதாவது ஆட்டத்தில் அமைந்த கூத்தாக இருக்கவேண்டும் என் பதை மறக்கக்கூடாது.

சென்ற நூற்றாண்டின் இறுதியில் இந்தி யாவிலிருந்து நடிகர் கோஷ்டியினர் நமது நாட்டிற்கு வந்து, மேடை அலங்காரங்க

ளுடன் 'டிராமா' என்ற பெயரில் நடிக்க ஆரம்பித்தனர். அதிலிருந்து உள்ளூரிலும் நடிகர் கோஷ்டிகளை ஏற்படுத்தி நாடகங்களை நடாத்தி வந்தார்கள். அக்கோஷ்டிகளில் ஒன்றுதான் "மாணை இந்து விதே சபா." அச்சபா நடாத்திய முதலாவது நாடகம் "அரிச்சந்திர மயான காண்டம்." அந்நாட கத்திலேதான் நான் முதன்முதலாக நடித் தேன். என்னுடைய பாகம் தேவதாசன். நாடகம் அரங்கேறிய தினம் 31-12-1901. நான் முன்புகூறிய "டிராமா" முறை நீண்ட காலமாக இருந்துவந்தது. இப்பொழுதுங்கூட சில இடங்களில் இது நடிக்கப்பட்டு வருகி றது. இந்த நாடகங்களில் பெரும்பாலும் பாட்டுக்களுக்கே முக்கியத்துவம் அளிப்பார் கள். ஒரு வர் நல்ல சாரீரம் உள்ளவராக இருந்தால் அவர் மிக விரைவில் முன்னேறி பெரும் நடிகராய் விடுவார். இருந்தும் சில நாட்டுக்கூத்துப் பாணிகளும் தொடர்ந்து வந்திருக்கின்றன.

ஆனால், 1911-ம் ஆண்டு ஜூன் மாதம் 10-ந்திகதி அன்றுதான் 'டிராமா' முறையில் முன்னேற்றம் ஏற்பட்டது. அன்றுதான் பல சிறந்த உத்தியோகத்தர்களை அங்கத்தவர்களாகக் கொண்ட "சுருண விலாச சபா" என் னும் நாடகக் கோஷ்டியினர் சென்னையில் இருந்து கொழும்பிற்குவந்து நாடகம் நடித் தார்கள். சிறந்தமுறையில் உடை, ஒப் பனை, மேடை அலங்காரம் ஆகியவற்றை அமைத்து இயற்கைபோல நடித்துக் காட்டி லார்கள். இதைப்பார்த்த நாம் கொழும் பில் உத்தியோகம் பார்க்கும் இளைஞர்களைக் கூட்டி ஒரு சபாவை ஏற்படுத்தினோம்.

இந்தச் சபாமூலம் சிறந்த முயற்சி எடுத்து நாடகங்களைப் பழகி நடித்து வந் துள்ளோம். இச்சபா எல்லோரது பாராட் டுக்களையும் பெற்று மிகவிரைவில் வளர்ச்சி

யடைந்து புகழோடு விளங்கியது. சிறந்த பல நாடகங்களை இச்சபாபூலம் நாம் நடித்தோம். இந்நாடகங்களில் பாட்டுக்கள் சேர்க்கப்பட்டிருந்தபோதிலும் மிகக் குறைவாகவும், அத்தியாவசியமான இடங்களிலும் மாத்திரமே பொருத்தமான மெட்டுக்களில் பாட்டுக்களை அமைத்து நடித்தோம். இதிலிருந்து வெள்ளித்திரைகளில் சமூகக் கதைகளை நம்மவர் நடிக்கத் தொடங்கினர்.

சமூக நாடகங்களுக்குச் செலவு அதிகம் இல்லை. அத்துடன் சகலரும் தத்தம் மனம் போன போக்கில் எழுதிநடிக்க முற்பட்டனர். என்னுடைய வாழ்க்கையில் இப்படியான நாடகங்களை ஏராளமாகப் பார்த்திருக்கிறேன். அவைகளில் பல மேடையேற்றுவதற்கு எந்தவித தகுதியும் அற்றவை. இப்போது வாணொலியிலும் அடிக்கடி இப்படியான 'நாடகங்'களைக் கேட்கக்கூடியதாக இருக்கிறது. ஒரு நாடகம் ஏதாவதொரு

இலட்சியத்தை விளக்குவதாக இருத்தல் வேண்டும். அல்லது பார்ப்பவர்களது மனத்தில் ஏதாவதொரு நற்சிந்தனையை உண்டு பண்ணக் கூடியதாக இருத்தல் வேண்டும்.

நாடகங்களில் புதிய மாற்றங்கள், புதிய உத்திமுறைகள் எல்லாம் ஏற்படத்தான் வேண்டும். நல்ல கலை மலச்சியை, வளர்ச்சியைக் கலைபுள்ளங்கள் இயல்பாகவே ஆவலோடும் மகிழ்ச்சியோடும் வரவேற்கும். ஆனால் நாடகங்களில் புதிய உத்தி அது இது என்று நாம் சொல்லும்போது நான் மேலே குறிப்பிட்ட உன்னத பண்புகள் அவற்றிற்கு இருக்கவேண்டும். சுருக்கமாகச் சொல்வதானால் புதிய மாற்றங்கள் நாடகக்கலையின் உன்னதமான மறுமலர்ச்சியாக, அரிய கலைச் செல்வமாக மக்களை நன்னெறியில் வழிநடத்தக்கூடிய புதுச்சக்தியாக விளங்கவேண்டும். அதுவே கலையின் ஒப்பற்ற சக்தி!

BEST WISHES
FROM

||
SELLAMS

Photographers

94, 96, KASTHURIAR ROAD,
JAFFNA.

T'phone: 436

எங்கள்

விளம்பரதாரரை

ஆதரியுங்கள்.

யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக்கழகம்
நுண்கலைத்துறை
கவின் கலை மன்றம் நடாத்திய
கர்நாடக சங்கீத, நடனப் போட்டிகளுக்காக பரிசில்கள்
அளித்தோர் விபரம் (1981 / 82-ம் கல்வியாண்டு)

பெயர்	விலாசம்	ரூபா ச.
விக்டர் அன் சன்ஸ்	யாழ்ப்பாணம்	640-00
திரு. ராம் குமாரசாமி	"	610-00
திரு. T. சிவராஜா	இணுவில்	501-00
ஜெயகிருஷ்ண ஜுவலர்ஸ்	யாழ்ப்பாணம்	தங்கப் பதக்கம்
டாக்டர் திரு. T. கங்காதரன்	"	250-00
திருமதி K. சந்திரசேகரம்	இணுவில்	200-00
S. தியாகராஜா (S. T. R.)	யாழ்ப்பாணம்	200-00
திருமதி S. நவரட்னம்	கைதடி	200-00
திரு. A. அரசரத்தினம் (அரஸ்கோ)	யாழ்ப்பாணம்	200-00
திரு. கந்தப்பச் செட்டியார்	"	150-00
திரு. A. ஜேசுதாஸ்	பாஷையூர்	150-00
நியு விக்டர்ஸ்	யாழ்ப்பாணம்	100-00
சுபாஸ் ஹோட்டல்	"	100-00
முருகன் எலெக்ட்ரிகல்ஸ்	"	100-00
திரு. பக்கிரி சாமி	"	100-00
பாரத் ஸ்ரூடியோ	"	100-00
திரு. W. S. செந்தில்நாதன்	"	100-00
திரு. A. பாலராஜன்	பாஷையூர்	100-00
M. பொன்னுச்சாமி அன் சன்ஸ்	பருத்தித்துறை	100-00
திரு. V. இக்னேசியஸ்	பாஷையூர்	100-00
மகாராஜா முதலீட்டு நிறுவனம்	யாழ்ப்பாணம்	100-00
திரு. K. துரைரத்தினம் (M. P.)	தொண்டைமானூறு	100-00
கந்தையா செட்டியார்	யாழ்ப்பாணம்	100-00

கர்நாடக சங்கீத, நடனப் போட்டிகளுக்காக
நிதியுதவி அளித்தோர் விபரம் (1981 / 82-ம் கல்வியாண்டு)

பெயர்	விலாசம்	ரூ. ச.
ஹோம் பிணன்ஸ் விமிட்டெட்	கொழும்பு	1000-00
திரு. K. V. துரைச்சாமி	மயிலிட்டி	300-00
திரு. திருமதி பொன்னையா	நாவலப்பிட்டி	300-00
டாக்டர் திரு. T. இராஜேந்திரா	காங்கேசன்துறை	250-00
திரு. சுப்ரமணியசுவம்	இணுவில்	250-00

மேகலா	கொழும்பு	250-00
P. சந்திரலிங்கம்	இணுவில்	200-00
திரு. V. இரட்ணம்	தெல்லிப்பழை	200-00
திருமதி L. பாலகிருஷ்ணன்	கொக்குவில்	100-00
திரு. S. சௌந்தரராஜா	நாவலப்பிட்டி	100-00
திருமதி S. ஜெயந்தி	கொழும்பு	100-00
சென்ட்ரல் ட்ரேடிங் கோப்பிரேஷன்	நாவலப்பிட்டி	101-00
N. K. R. ஸ்டோர்ஸ்	நாவலப்பிட்டி	101-00
திரு. P. T. கிருஷ்ணசாமி	நாவலப்பிட்டி	100-00
திரு. N. முத்தையா	நாவலப்பிட்டி	
(ஆத்மஜோதி அச்சகம்)		100-00
திரு. J. பிலிப்ஸ்	நாவலப்பிட்டி	100-00
கோபாலசாமி ஜுவலர்ஸ்	யாழ்ப்பாணம்	50-00
திரு. சபா. சின்னத்தம்பி	மருதனூர்மடம்	51-05
திரு. பொ. அம்பலவாணர்	யாழ்ப்பாணம்	50-00
செல்வி T. சின்னத்தம்பி	நாவலப்பிட்டி	50-00
வீரலிங்கம் ஆச்சாரி	நாவலப்பிட்டி	51-00
செல்வி S. கனகசபை	கொழும்பு	50-00
கொத்தலை ஸ்டோர்ஸ்	நாவலப்பிட்டி	50-00
செல்வி K. கனகரட்னம்	நாவலப்பிட்டி	50-00
திரு. P. திருநாவுக்கரசு	"	25-00
திரு. C. சொரூபராணி	"	25-000
திரு. S. T. சேதுபதி	"	25-00
Nalayini Drug Stores	"	25-00
திரு. V. விவேகானந்தன்	"	25-00
நியூ ஜோதிஸ்	"	25-05
கொழும்பு ஸ்டோர்ஸ்	"	25-00
லங்கா கிளிளிக்	"	25-00
செல்லையா சிவலிங்கம்	யாழ்ப்பாணம்	25-00
முனிஸ்வரா கபே	"	25-00
(F) பென்சி ஹவுஸ்	"	25-00
வேல்ஸ் ஸ்கூடியோ	நாவலப்பிட்டி	10-00

**கவின்கலை மன்றம் வருடாந்த பரிசுத்திட்டத்திற்காக
சேர்க்கப்பட்ட நிதிக்காக
வங்கியில் பணவைப்புச் செய்தோர் விபரம்**

பெயர்	விபரம்	ரூ. ச.
சின்னத்துரை அன் பிறதர்ஸ்	இணுவில்	1000-00
திரு. K. ஜெயபாலசிங்கம்	காங்கேசன்துறை	1000-00
திருமதி S. நவரட்ணம்	கைதடி	1000-00
திரு. திருமதி பொன்னையா	நாவலப்பிட்டி	300-00
திரு. K. இளையதம்பி	புன்னாலைக்கட்டுவன்	100-00

AUM

Telephone : 7358

PEARL METAL INDUSTRIES

Manufacturers of:

HIGH CLASS ALUMINIUM AND
STAINLESS STEEL UTENSILS.

Factory:

60, CLOCK TOWER ROAD,
JAFFNA.

University of Jaffna
249848

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

Library

நன்றியுடன்.....

சிரமங்களைப் பாராமல் எம்முடன் தோளோடு தோள் நின்று எமது உயர்ச்சிக்கான செயல்பாட்டில் கருத்துக் கொண்டுள்ள எமது நுண்கலைத்துறைத் தலைவரும், இன்றைய நாதவாஹினி விழாவிற்குப் பிரதம விருந்தினராகக் கலந்து சிறப்பித்தவருமான பேராசிரியர் க. இந்திரபாலா அவர்கட்கும், கர்நாடக சங்கீத நடனப் போட்டியையும் இவ்விழாவினையும் இன்னும் வாராந்த நிகழ்ச்சிகள் போன்றவற்றைச் சிறப்பாக நடாத்தி முடிப்பதற்கு எமக்கு அனுமதியளித்தவர்களும், சிறப்பு விருந்தினர்களாகக் கலந்து இன்றைய விழாவை நிறைவுபடுத்தியவர்களுமான யாழ்ப்பல்கலைக்கழக துணைவேந்தர் சு. வித்தியானந்தன், கலைப்பீடாபதி பேராசிரியர் கைலாசபதி அவர்கட்கும் எமது மன்றத்தின் சார்பில் முதற்கண் நன்றியைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறோம்.

எமது மன்றத்தால் கடந்த மாதங்களில் நடாத்தப்பட்ட கர்நாடக சங்கீத நடனப் போட்டிகளைச் சிறந்த முறையில் நடாத்திய உள்ளக விரிவுரையாளர்களுக்கும், வெளியக நடன-சங்கீத ஆசிரியர் அனைவருக்கும், போட்டிகளின் வருடாந்தப் பரிசுத்திட்டத்திற்கான வங்கி முதலீடு செய்து எமது மாணவர்கள் வளர்ச்சியில் ஆர்வம் கொண்ட பிரமுகர்களுக்கும் எமது மன்றத்தின்சார்பாக நன்றியைத் தெரிவிக்கிறோம்.

எமது மன்றத்திற்காக சிறந்த உணர்ச்சித்தையும், தேவைப்படும் போது தக்க ஆலோசனைகளையும் தந்துதவிய பிரம்மபுரி வீரமணியையரவர்கட்கும், நாதவாஹினி மலருக்கு கட்டுரைகள், ஆசிச்செய்திகள் தந்துதவியவர்கள், பரிசில்கள், நிதியுதவி தந்தவர்கள், விளம்பரம் தந்துதவியவர்கள், மலரினைச் சிறந்த முறையில் அச்சிட்டு அளித்த புனித/சூசையப்பர் கத்தோலிக்க அச்சகத்தார், மலரின் முகப்புப்படத்தை

அழகான முறையில் வரைந்து தவிய சி. அனுஷ்யந்தன் அவர்கட்கும், மலருக்கான முகப்புப்படத்தினை புனொக்காக தயாரித்தளித்த கொழும்பு ஸ்ரூடியோ உரிமையாளருக்கும், அம்மலரைச் சிறப்பிக்க வளரும் இளங்கலைஞராக தம்மை அறிமுகம் செய்து, அதற்கான பட புனொக்கினைத் தந்துதவிய எமது ஹறுதியாண்டு மாணவர்களுக்கும் எமது மன்றத்தின் சார்பாக நன்றியைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறோம்.

எமது மன்றத்திற்கு வாராந்த நிகழ்ச்சிகளைத் தந்துதவிய டாக்டர் கெங்காதரன், மிருதங்க வித்வான் ரவிச்சந்திரன் அவர்கட்கும், அதற்கான பக்க வாத்தியங்களை வாசித்த எங்கள் விரிவுரையாளர்கள், பழைய மாணவர்கள் ஆகியோருக்கும் எமது மன்றத்தின் நன்றிகள் என்றும்.

மற்றும் இக்கலைவிழாவினைச் செய்து முடிக்க உதவிய யாழ்ப்புலம் ஸ்தாபனத்தாருக்கும், இம்மண்டபத்தின் சுற்றுலுக்கு ஒலி, ஒளி அமைத்துத்தந்த ஸ்தாபனத்தாருக்கும், இன்றைய நாதவாஹினி நிகழ்ச்சிக்கு தங்களின் முயற்சியினால் ஆக்கப்பட்ட நிகழ்ச்சிகளைத் தந்த எமது நுண்கலைப்பிரிவு மாணவர்கள் அனைவருக்கும், அவற்றிற்கான பக்கவாத்தியங்கள் வாசித்த அனைவருக்கும், இன்னும் தனிப்பட்ட முறையில் மன்றத்தின் வளர்ச்சிக்காக உதவிகளைச் செய்த சகல மாணவர்களுக்கும், தேவையான வேலைகளில் மோட்டார் சைக்கிளினை உதவிய சகமாணவனுக்கும், எமது மன்றம் சார்ந்து சகல உதவிகளையும் ஒத்தாசைகளையும் தந்துதவிய அனைவருக்கும் எமது மன்றத்தின் சார்பில் நன்றியைத் தெரிவித்துக் கொள்வதில் மகிழ்ச்சியடைகின்றேன்.

இவ்வண்ணம்,
இ. சுசுந்தி
(செயலாளர்)

அச்சுப்பதிவு : புனிதவள்ளன் கத்தோலிக்க அச்சகம்—யாழ்ப்பாணம்.

ARCHIVES

249843

